

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΧΕΙΟΥ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΚΡΗΤΙΚΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1866 - 69

ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΩΤΕΡΑΝ ΚΡΗΤΙΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς τῆς χώρας μας ἀπὸ τοὺς ἐπιδρο-
μεῖς τοῦ ναζιστικοῦ καὶ φασιστικοῦ καθεστώτος (1941 - 1944) περιῆλ-
θεν εἰς χεῖρας μου ἓν μικρὸν τμῆμα ἀπὸ τὰ προσωπικὰ ἀρχεῖα τοῦ
Στεφάνου Σκουλούδη, τὰ ὁποῖα τυχαίως ἀνεκάλυψα εἰς τὸ σπίτι μιᾶς
γυναικὸς τοῦ λαοῦ, ποὺ τὰ ἐχρησιμοποιοῖ ὡς καύσιμον ὕλην διὰ τὴν
μπουγάδαν τῆς¹.

Μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τούτων, ὑπῆρχε μία λίαν ἐνδιαφέρουσα ἀλ-
ληλογραφία σχετιζομένη μὲ τὴν δρᾶσιν τῶν τότε ἐν Ἀθήναις, Κων-
σταντινουπόλει καὶ ἀλλαχὺ συσταθεισῶν ἐπιτροπῶν ἐνισχύσεως τοῦ
Ἀγῶνος τῶν Κρητῶν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1866 - 1869. Ἀπὸ
τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτήν, πληροφορούμεθα διὰ πρώτην φορὰν τὴν
ἀξιόλογον συμβολὴν τῶν τότε ἀλυτρώτων Ἑλλήνων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐν
Κωνσταντινουπόλει ὁμογενῶν, ὑπὲρ τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος. Ψυχὴ τῆς ἐν
Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπῆς ἦτο ὁ Σκουλούδης, ἐπικουρούμενος ἀπὸ
τὸν διαπρεπῆ ἡπειρώτην ἱατρὸν καὶ φιλόλογον Ἡροκλέα Βασιάδην,
σύνδεσμον μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Κεν-
τρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποῖου τὰς βαθυστοχάστους καὶ γλα-
φυρὰς μυστικὰς ἐκθέσεις ἐφύλαττε ὁ Σκουλούδης εἰς τ' ἀρχεῖα του,
καὶ τῶν ὁποίων, δυστυχῶς, μέρος μόνον διεσώθη.

Ἀπὸ τὰ ἴδια ἐγγράφα ἐρχεται τώρα εἰς φῶς διὰ πρώτην φορὰν τὸ
γεγονὸς ὅτι Πρόεδρος τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας» ἡ ὁποία συνεστήθη
κατὰ τὸ 1867 εἰς τὰς Ἀθήνας διὰ τὴν συλλογὴν ἐράνων πρὸς ἐπανε-
ξοπλισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ «λανσάρισμα» τοῦ «πατριωτικοῦ» δα-
νείου τῶν 25.000.000 φράγκων, ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ Μητροπολίτης Ἀ-

¹) Ὡπως ἐξηκρίβωσα ἀπὸ σχετικὴν μου ἔρευναν, ἡ προσωπικὴ ἀλληλογρα-
φία τοῦ Σκουλούδη, διατηρουμένη ἀπὸ τὸν ἐκτελεστήν τῆς διαθήκης του εἰς
ἓνα «σεντοῦκι» ἐσυλήθη, ἐν ἀγνοίᾳ τούτου, ἀπὸ συλλέκτας γραμματοσήμων, οἱ
ὁποῖοι ἐνδιαφερόμενοι διὰ μόνον τὰς φερούσας γραμματοσήματα ἐπιστολάς, ἀπέρ-
ριψαν ὅλας τὰς ἄλλας ὡς ἀχρηστον δι' αὐτοὺς ὑλικόν, κατάλληλον μόνον διὰ...
καύσιμον ὕλην.

θηνῶν Θεόφιλος (ἔγγρ. ἀριθ. 17) καὶ ὅτι ὁ ἀνεφοδιασμός τῶν ἐπαναστατῶν εἰς ὅπλα ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Σκουλούδη μέσῳ τῶν ἐν Λίβερπουλ Ἑλλήνων μεγαλοεφοπλιστῶν τῆς ἐποχῆς Ἀδελφῶν Παπαγιάννη, ἰδρυτῶν τῆς, ἐξαγγλισθείσης ἀτυχῶς ἔκτοτε, πασιγνώστου Παραγαννί Line (ἔγγρ. ἀριθ. 15, 16, 19, 24). Ὅμοίως μανθάνομεν καὶ λεπτομερεῖας τῆς παραιτήσεως τοῦ Ἰ. Σκαλτσούνῃ ἀπὸ μέλους τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀθηνῶν, ἡ σχετικὴ ἐπιστολὴ τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται μετὰ τῶν διασωθέντων ἐγγράφων (ἔγγρ. ἀριθ. 25).

Ὁ Στέφανος Σκουλούδης Χίος τὴν καταγωγὴν, ἐθεώρει τὴν Κρήτην ὡς δευτέραν πατρίδα του, λόγῳ τῆς ἐκεῖθεν καταγωγῆς τοῦ πατρὸς του, καὶ ἐνδιαφέρετο ζωηρῶς διὰ τὴν τύχην τῆς πολυπαθοῦς μεγαλονήσου. Κατὰ τὴν ἐκρηξίν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866, διετέλει Διευθυντῆς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει σημαντικοῦ ἐμπορομεσιτικοῦ οἴκου τοῦ Στεφάνου Ράλλη, ὅπως δὲ ἀναφέρει ὁ Ἀνδρέας Συγγρός εἰς τ' ἀπομνημονεύματά του (Τόμ. Β', σελ. 165) ὁ Σκουλούδης ἡσχολεῖτο δραστηρίως μὲ τὴν συλλογὴν ξράνων ὑπὲρ τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος².

²) Ὁ Σκουλούδης ἦτο τότε ἡλικίας 28 ἐτῶν, διεκρίνετο δὲ διὰ τὴν πολυμαθεῖαν καὶ τὴν βαθεῖαν φιλολογικὴν του κατάρτισιν. Εἰς ἡλικίαν 25 ἐτῶν εἶχε δημοσιεύσει μίαν ποιητικὴν συλλογὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Θυμέλη». Ἡ «Ἑλληνικὴ Βιβλιογραφία» τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τῶν Γκίνη - Μέξα μνημονεύουν τὴν συλλογὴν αὐτὴν εἰς τὸν Τόμον Ι' (ἀριθ. 9671) οὐχὶ ὅμως ἐξ αὐτοψίας. Εἰς τὰς προσθήκας τοῦ ἰδίου τόμου, ἐπαναλαμβάνουν τὸν τίτλον τοῦ ἔργου, ἐξ αὐτοψίας τὴν φορὰν αὐτὴν, ἀλλὰ προφανῶς ἐκ παραδρομῆς δίδουν νέον αὐξῶντα ἀριθμὸν (10916) καὶ τὸ ἀποδίδουν ἐσφαλμένως εἰς τὸν Σταμάτιον Σκίπην. Εἰς τὸ ἐξώφυλλον τοῦ βιβλίου του, ὁ Σκουλούδης εἶχε σημειώσῃ μόνον τ' ἀρχικὰ τοῦ ὀνόματός του Στ. Σκ εἴτε ἀπὸ μετριοφροσύνης, εἴτε διότι, εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς ἐποχῆς του, ἐθεωρεῖτο ὡς ἀσυμβίβαστος ἡ ποιητικὴ ἐνασχόλησις, μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ διευθυντοῦ ἐνὸς μεγάλου ἐμπορομεσιτικοῦ καταστήματος³.

α) Χαρακτηριστικὴ τῆς υποδοχῆς τῆς ποιητικῆς συλλογῆς τοῦ Σκουλούδη εἰς τοὺς κύκλους τῶν συγγενῶν του Χίων, εἶναι ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν τοῦ ἀπηύθυνε ἐκ Χίου ὁ ἐκ μητρὸς θεῖος του Μ. Καλαρώνης.

Χίος τὴν 2 8/βρίου 1863

Ἀγαπητὲ Ἀνεψιὲ Στέφανε,

Μὲ τὸν παρελθόντα ἐρχομὸν ἐδῶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀτμοπλοίου, ἔλαβον τὸ βιβλίον σου «Θυμέλη» συντροφευμένον μὲ διαφόρους ἐφημερίδας διὰ διαφόρους, τὰς ὁποίας ἐγὼ ἡ ἴδιος παρέδωκα εἰς τὸν καθεῖνα. Ἀφοῦ δὲ σὲ εὐχαρίστησω διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἄνω βιβλίου, σὲ λέγω ὅτι μὲ εὐχαρίστησε κατὰ δύο τρόπους. Πρῶτον, διότι εἶναι πόνημά σου, καὶ δεύτερον διότι κατὰ πρώτην φορὰν παρῴησάς σου εἰς τὸ κοινὸν μὲ ἐν σύγγραμμά σου ὅχι πολλὰ σπουδαῖον, ἀλλ' οὔτε ἐνκαταφρόνητον. Ἐγὼ δὲν ἔχω ἀρκετὰς γνώσεις διὰ τὰ τὸ ἐπικρίνω, καὶ νὰ σὲ εἶπω ἂν ἔχεις ἑλλείψεις. Τοῦτο μόνον μοὶ φαίνεται ὀλίγον σπουδαῖον, τὸ τοῦ θεάματος τὸ ὁποῖον εὐρίσκω μὲν περίεργον, ὅχι δὲ

ΠΙΝ. Α΄

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ
(1838 - 1928)

ΠΙΝ. Β'

ΗΡΟΚΛΗΣ ΒΑΣΙΛΑΔΗΣ
(1821 - 1890)

ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Er Adirans
 den 1 Maien 1807

Neu'm' Farkovne Konz Buravizny

John Rogers personally

W. B. Carpenter
H. W. H. H.

Shapman

Passover

Иванов

M. D. Thompson

Maoverbury

Thos J

C. P. The Ancient and Modern program, emphasizing the
past and present of the Department of the Department of the Department.

Ἡ Ἐγκύκλιος τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Κωνσταντινουπόλεως (Ἐγγραφοὺν ἀριθ. 17) ἡ συνιστῶσα τὴν ἔγγραφὴν εἰς τὸ Δάνειον τῶν 25.000.000 φράγκων διὰ τὴν πολεμικὴν προπαρασκευὴν τῆς Ἑλλάδος (Τὸ ἔγγραφον φέρει τὴν σφραγίδα τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας καὶ τὴν ὑπογραφήν ὡς Προέδρου τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοφίλου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τέλει δὲ ἐν ὑπερογράφῳ μνείαν *Τῆς Ἐταιρίας μας οὐσης νυσίτης παρακαλοῦμεν νὰ μὴ δοθῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ τὰ ὀνόματα ἡμῶν*).

ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΣΥΝΕΙΣΦΕΡΑΣ.

Ἄριθ. 1951.

Ὁ Κύριος Α. Φ. Παυσανδαίους δια' ἐπὶ ἐν Κρητῶν
 εἰσφοράν τῇ κοινῇ συνήκῃ φεραντῶ. Θεολογικὸν ἐκ,
 συνεισέφερον εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν Ἀθηνῶν
 τὴν ποσότητα τῶν δραχμῶν 4961.60 (ἑκατοσὶν χίλις τετρα-
 κατὰ ἑκατομῖα μίαι καὶ ἑξήκοντα), ἰσὺς μὲν χρ. δ. 159.80
 καὶ 201 φράκτοι 35.70.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Νοεμβρίου 1868.

Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου Ἐπιτροπὴ

Διευθυντὴς Διευθύνων

Δ. Μεγαλ.

Τὸ Διπλότυπον εἰσπράξεως ἀριθ. 1951 τὸ συνημμένον εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 30 ἔγγραφο, διὰ εἰσφο-
 ρὰς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν. Τὸ διπλότυπον φέρει τὰς ὑπογρα-
 φὰς τῶν Γ. Σκουζέ, Μ. Ρενιέρη καὶ Λέοντος Μελά.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Σκουλούδη διὰ τὴν Κρήτην, διειρηθήκη ἀμείωτον καὶ μετὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἐγκατάστασίν του κατὰ τὸ 1876. Εἶναι γνωστή^α ἡ πρωτοβουλία τὴν ὁποίαν ἔσχε πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ ἀτυχοῦς διὰ τὴν Ἑλλάδα πολέμου τοῦ 1897, νὰ προτείνῃ, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως, πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις Πρόσβεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τὴν λύσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ὡς Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ τῆς Κρήτης ὑπὸ τὴν ψιλὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου. Ἡ πρότασις τοῦ Σκουλούδη ἐξελήφθη ὡς ἡμιεπίσημος βολιδοσκόπησις γενομένη καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Βασιλέως, ὅταν δ' ἐγένετο γνωστή εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξ ἀκριτομυθίας τοῦ τότε ἀνταποκριτοῦ τῶν «Times» τοῦ Λονδίνου, τοῦ περιφήμου Μπάουτσερ, ἐδημιούργησε τοιαύτην ἐξέγερσιν, τῇ ὑποκινήσει τῆς πανισχύρου τότε «Ἐθνικῆς Ἐταιρίας», ὥστε ὁ Σκουλούδης εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀπευθύνῃ ἐπιστολὴν πρὸς διαφόρους σημαίνοντας Κρητας, συνιστῶν ὅπως «ὁ Κρητικὸς λαὸς ἀποκρούσῃ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Πρίγκηπος ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέλθῃ αὕτη». Μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως Δεληγιάννη ὁ Σκουλούδης διωρίσθη ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Δ. Ράλλη τὴν σχηματισθεῖσαν τὴν 18 Ἀπριλίου 1897, ἡ ὁποία διεπραγματεύθη τὴν σύναψιν ἀνακωχῆς μετὰ τὴν Τουρκίαν. Ἡ ὑπὸ τοῦ Σκουλούδη προταθεῖσα ἀνεπισημως λύσις τοῦ κρητικοῦ ζητήματος, διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ὡς Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ, ἐφημερόσθη, ὡς γνωστόν, τῇ ἐπεμβάσει τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1898.

Πληρεστάτην βιβλιογραφίαν τῆς Κρητικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1866 - 9 ἐδημοσίευσεν ὁ καθηγητὴς κ. Ν. Β. Τωμαδάκης εἰς τὸν Β' τόμον τῆς «Ἐπετηρίδος τῆς Ἐταιρείας Κρητικῶν Σπουδῶν» (Ἀθῆναι 1939 σελ. 198 - 238)^α. Ἡ βιβλιογραφία αὕτη ἀποτελεῖ πολύτιμον

^α) Βλ. σχετικῶς τὸ ὑπὸ τοῦ Σκουλούδη ἐκδοθὲν φυλλάδιον «Ἡ πρὸς τοὺς Κρητας ἐπιστολή μου τῆς 14 Μαρτίου 1897» (Ἀθῆναι 1899).

^α) Εἰς τὸν Α' Τόμον τῆς ἰδίας «Ἐπετηρίδος» (Ἀθῆναι 1938) ὁ Καθηγητὴς κ. Τωμαδάκης, ἐδημοσίευσεν ὁμοίως τὴν βιβλιογραφίαν τῆς Κρητικῆς Ἐ-

καὶ σοβαρόν. Παρατηρῶ δὲ ὅτι τὰ πρῶτα σου στιχογραφήματα εἶναι κατώτερα τῶν ὑστέρων, καὶ ὡς ἐκ τούτου συμπραίνω ὅτι ἂν τώρα ἐστιχογραφοῦσες εἰς τι ἀντικείμενον, ἦθελεν εἶσθαι ἐπιτυχέστερον. Ἀλλ' ἐν τοσούτῳ, δὲν ἔχω παρὰ νὰ σὲ συγχαρῶ καὶ νὰ εὐχηθῶ νὰ παρῇ ὁλοκληρωθῇ εἰς τὸ ἀκόλουθον ὡς στιχογράφος καὶ νὰ δοξασθῇς ὡς ὁ Ὅμηρος. Δὲν σὲ ἐκτείνωμαι περισσύτερον διότι δὲν ἔχω ὕλην οὐσιμὴν ὡδῇ, ἀλλὰ σὲ ἀσπάζομαι μετὰ τῆς μητρὸς σου, θείας σου καὶ Μαριγῶς καὶ μένω,

Τῷ Κυρίῳ Στεφάνῳ Σκουλούδῃ
Κωνσταντινούπολιν

Ὁ Θεὸς σου
Μ. Καλαρῶνης

βοήθημα τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μελετήσωσι λεπτομερέστερον τὴν ἔνδοξον ταύτην περίοδον τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῆς Κρήτης.

Κατωτέρω ἐκδίδω τὰ ἔγγραφα ταῦτα, μὲ ἐπεξηγηματικὰς σημειώσεις διαφωτιζούσας τὸ κείμενον, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ μελέτη τούτων καθίσταται ἰδιαιτέρως ἐπικαιρὸς νῦν, ὅποτε ἐν ἄλλο προσφιλὲς τμῆμα τῆς ἀλυτρώτου ἑλληνικῆς γῆς, ἀγωνίζεται διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ ξενικοῦ ζυγοῦ.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ

- 1838 — Ἐγεννήθη ἐν Χίῳ.
 1853 — Ἐγκαθίσταται εἰς Ἀθήνας πρὸς παρακολούθησιν ἐγκυκλίων σπουδῶν. Φοιτᾷ εἰς Ἱατρικὴν Σχολὴν Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
 1856 — Διακόπτει τὰς ἐν Ἀθήνας σπουδὰς του καὶ ἐπιστρέφει εἰς Κωνσταντινούπολιν.
 1858 — Δημοσιεύει εἰς τὴν «Πανδώραν» (τεῦχος 195 τῆς 1ης Μαΐου 1858 (σελ. 60 - 68) διήγημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Θήρας Ἀναμνήσεις» μὲ τὴν ὑπογραφὴν ΣΣ.
 1863 — Ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῶν καταστημάτων Στεφάνου Ράλλη. Δημοσιεύει τὴν ποιητικὴν του συλλογὴν «Θυμέλη».
 1866 — Ἰδρύει ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνόφωνον τεκτονικὴν στοὰν ὑπὸ τὸ διακριτικὸν ὄνομα «Ἀρετὴ» ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἡνωμένης Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἀγγλίας.
 1875 — Ἰδρύει τὴν Τράπεζαν Κωνσταντινουπόλεως.
 1876 — Ἐγκαθίσταται εἰς Ἀθήνας. Ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Κουμουνοδούρου εἰς Ἰωάννινα καὶ Κέρκυραν πρὸς συνεννόησιν μετὰ τῶν Ἀλβανῶν.
 1879 — Ἀποστέλλεται εἰς Κωνσταντινούπολιν ὥς πληρεξούσιος τῶν Ἰωαννιτῶν.
 1881 — Ἐκλέγεται βουλευτὴς Σύρου τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος.
 1882 — Ἰδρύει τὴν Ἑταιρίαν Κωπαΐδος.
 1883 — Διορίζεται πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Μαδρίτην.
 1886 — Ἀποστέλλεται εἰς Κωνσταντινούπολιν τῇ ὑποδείξει τοῦ Σουλτάνου Χαμίτ Β' πρὸς ἐξομάλυνσιν διαφορῶν τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴν Τουρκίαν.
 1887 — Ἐκλέγεται βουλευτὴς Σύρου.
 1895 — Ἐκλέγεται βουλευτὴς Θηβῶν.
 1897 — Εἰσηγείται εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις Πρέσβεις τῶν Μεγάλων Δυ-

παναστάσεως τοῦ 1895 - 98 (σελ. 530 - 555) συμπληρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς τὸν Β' Τόμον (ἐνθ' ἄν. σελ. 239 - 244).

- νάμεων τὴν λύσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος διὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου ὡς Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ Κρήτης. Διορίζεται Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Δ. Ράλλη.
- 1899 — Δημοσιεύει τὸ φυλλάδιον «Ἡ πρὸς Κρήτας Ἐπιστολή μου τῆς 14 Μαρτίου 1897» ὡς καὶ τὸ φυλλάδιον «Ἀπάντησις εἰς τὰ λεχθέντα ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ».
- 1912 — Διορίζεται πληρεξούσιος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου διὰ τὴν συνθήκην εἰρήνης μετὰ τὴν Τουρκίαν.
- 1915 — Πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος.
- 1918 — Εἰσάγεται εἰς εἰδικὸν δικαστήριον κατηγορούμενος ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ.
- 1919 — Δημοσιεύει τὸ φυλλάδιον «Ἀπολογία ἐπὶ τῶν ἀπαγγελλομένων κατηγοριῶν».
- 1920 — Δημοσιεύει τὸ φυλλάδιον «L' Affaire de Roupel. Apologie de Mr. Etienne Scouloudi. Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἑθνικῆς Συνελεύσεως ἀπαλλάσσεται πάσης κατηγορίας.
- 1928 — Ἀποθνήσκει ἐν Ἀθήναις εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν.

1.

Ἐπιστολὴ Π. Δ. Ψωμιάδου ἐκ Τραπεζοῦντος πρὸς τὸν Σκουλούδην εἰς Κωνσταντινούπολιν. Δίφυλλον, διαστάσεων $27 \times 21,1/2$ ἐπὶ κυανοῦ χάρτου γραφῆς, μετὰ ὕδατογράφημα καθέτων παραλλήλων γραμμῶν. Γραφὴ Π. Δ. Ψωμιάδου⁵.

Εὐχαρισταί διὰ τὴν χορήγησιν πληροφοριῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος τῶν Κρη-

⁵) Ποίος ὁ Π. Δ. Ψωμιάδης, ὁ ὁποῖος ἀπηύθυνε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πρὸς τὸν Σκουλούδην; Κατὰ πληροφορίας τὰς ὁποίας μοὶ ἐχορήγησεν εὐγενῶς (1949) ὁ Χρυσόστομος Μυρίδης ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς «Ἐπιτροπῆς Ποντιακῶν Μελετῶν» καὶ τῶν συνεργατῶν τοῦ «Ἀρχείου Πόντου», πρόκειται περὶ τοῦ λογιῶν Παρασκεῦα Δ. Ψωμιάδου, γεννηθέντος εἰς τὴν Τραπεζοῦντα, πιθανῶς περὶ τὸ 1830. Ὁ Ψωμιάδης ἐτύγχανεν εὐρείας ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως, κατὰ δὲ τὸ 1850 τῷ ἀνετέθη ἡ ἀναδιοργάνωσις τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου τῆς Τραπεζοῦντος τὸ ὁποῖον εἶχεν ἰδρῦσαι κατὰ τὸ 1840 ὁ Φ. Καρυοφύλλης. Ὁ Ψωμιάδης μετωνόμασε τότε τὸ ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον εἰς «Δημοτικὴν Σχολὴν Τραπεζοῦντος» μεταξὺ δὲ τῶν διδασκάλων τοὺς ὁποίους προσέλαβε, ἦτο καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Χατζῆ Ἀντωνιάδης. Βραδύτερον, κατὰ τὸ 1862 - 1863 συναντῶμεν τὸν Π. Ψωμιάδην ὡς διδάσκαλον τοῦ Φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος, τοῦ ὁποῖου διευθυντῆς ἐτύγχανε τότε ὁ Γεώργιος Παπαδόπουλος. Ὁ Π. Ψωμιάδης, διετέλεσεν ἐπίσης καθηγητῆς τῆς φιλολογίας εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου ἐζησε καὶ ἐδίδαξεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη, καὶ ἀπεβίωσεν ἐκεῖ εἰς προβεβηκυῖαν ἡλικίαν. Τὸ ἔτος τοῦ θανάτου του δὲν εἶναι γνωστόν. Ἦτο

τῶν.—'Υπόσχεσις ἀποστολῆς χρηματικοῦ βοηθήματος.—'Ανάγκη μυστικότητος πρὸς ἀποφυγὴν τῶν «'Αρμενοκαθολικῶν» κατασκόπων.

'Εν Τραπεζοῦντι τῇ 23 9/βρίου 1866

Φίλε κ. Στ. Σκουλούδη,

'Εν πρώτοις σὲ εὐχαριστῶ πολὺ διότι ἐξεπλήρωσας τὴν αἴτησίν

ἄνθρωπος σοβαρὸς καὶ εὐγενέστατος, τοὺς τρόπους, καὶ ἐξετιμᾶτο ἀπὸ ὅλους. Μέγας πατριώτης, εἰργάζετο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὅλως ἀθορύβως, χωρὶς ποτὲ νὰ γίνῃ ἀντιληπτός ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν. Ὑπῆρξε συγγραφεὺς καὶ ποιητής, ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ ἐδημοσίευσε ποτὲ ἔργον του^α. Ὁ Π. Ψωμιάδης εἶχεν ἀδελφὴν Ἀντίσαν, κατοικοῦσαν εἰς τὴν ἐνορίαν τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν Τραπεζοῦντι καὶ παραμείνας ἀγαμον.

Εἰς τὸ Ἀρχεῖον Σκουλούδη, ὑπάρχει καὶ προγενεστέρα ἐπιστολὴ τοῦ Π. Ψωμιάδου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Ὀκτωβρίου 1866 (π. ἡ.), ἀπευθυνομένη ὁμοίως ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα πρὸς τὸν Σκουλούδην. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, μὲ περιεχόμενον κυρίως φιλολογικὸν β ὁ Ψωμιάδης, ὁ ὁποῖος, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὰ γραφόμενά του, ἡσχολεῖτο μὲ τὴν συλλογὴν ἐράνων εἰς Τραπεζοῦντα ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, ἐξορκίζει τὸν Σκουλούδην νὰ τῷ διαβιβάζῃ ἀνταποκρίσεις περὶ τῶν ἐν Κρῇτῃ συμβαινόντων. «*Μάθε* — τοῦ γράφει — *ὅτι καὶ ἡ Τραπεζοῦς εἶναι κατὰ διάνοιαν ἐντὸς τῆς Κρήτης, καὶ πάντες ἀδημονοῦμεν διότι δὲν ἔχομεν καλὸν ἀνταποκριτὴν ὅπως μᾶς δίδῃ ἀκριβεῖς πληροφoρίας τῶν διατεχόντων καθ' ἑκάστην. Λοιπὸν, ἀπευθύνομαι εἰς σέ. Μετὰ τὴν τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων κατάσχεσιν, περιγλήθoμεν εἰς ἄγνοιαν. Ἐπικαλοῦμαι τὸν πατριωτισμόν σου. Ταῦτα τὰ πράγματα ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τῶν καρδιῶν. Γνωρίζεις πόσον σκιρτῶσιν ὅταν ἀκούωσιν εὐχάριστα. Γνωρίζεις πόσον ὁ ἐνθουσιασμός εἰς τοιαύτας περιστάσεις συντελεῖ, καὶ μάλιστα ὅταν πρόκηται νὰ ἔμβῃ ἡ χεὶρ εἰς τὸ βαλάντιον. Ἐννοεῖς, λοιπὸν ἄριστα, πόσον ἀνάγκη ἔχομεν περιγραφικῶν ἐκθέσεων. Τίς τοῦ Σκουλούδη ἀρmodιώτερος πρὸς τοῦτο; γ*

α) Ὁ Ἐπ. Κυριακίδης δὲν τὸν ἀναφέρει εἰς τὸ ἔργον του «Βιογραφίαι τῶν ἐκ Τραπεζοῦντος... Λογίων» (Ἀθῆναι 1897). Οὕτε ὁ Ἀρ. Ἱεροκλῆς εἰς τὴν μελέτην του «Βιογραφίαι Λογίων Ἀνδρῶν Τραπεζοῦντος» τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ περιοδικὸν «Εὐξείνος Πόντος» (1881).

β) Εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, ὁ Ψωμιάδης ἀνακοινεῖ εἰς τὸν Σκουλούδην ἀπόσπασμα διαλέξεώς του «περὶ συνεταιρισμοῦ» τὴν ὁποίαν ἔκαμε, ὡς γράφει, εἰς τὴν Λέσχην τῆς Τραπεζοῦντος «ἐνώπιον ἀπάντων σχεδὸν τῶν Τραπεζοῦντιῶν». Εἰς τὸ ἀπόσπασμα τῆς ὁμιλίας του τὸ ὅποιον παραθέτει ὁ Ψωμιάδης ἐπαινεῖ τοὺς Χίους οἱ ὅποιοι «ἐξωσθέντες τῆς ἰδίας πατρίδος, καὶ διασπαρέντες εἰς ξένας χώρας, οὐ μόνον τ' ἀπωλεσθέντα ἀνέκτησαν, ἀλλὰ μάλιστα ἐδόξασαν καὶ ἑαυτοὺς καὶ ἅπαν τὸ ἑλληνικὸν ἔμπόριον». Προφανῶς, σκοπὸς τοῦ Ψωμιάδου, ἦτο νὰ κολακεύσῃ τὸν Σκουλούδην ὡς Χῖον καὶ ἔμπορον καὶ νὰ τὸν πείσῃ νὰ τῷ στέλλῃ ἀνταποκρίσεις περὶ τοῦ χρητικοῦ ἀγῶνος.

γ) Εἰς τὸ ἴδιον γράμμα του πρὸς τὸν Σκουλούδην, ὁ Ψωμιάδης παραθέτει καὶ ἓνα ἔμμετρον Ὑμνον του πρὸς τὸν Ἑλλησποντον ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ 112 ὁμοιοκαταληκτοὺς δεκαεξασυλλάβους εἰς ἀρχαῖζουσιν καθαμεύουσιν καὶ προ-

μου⁹. Χθὲς ἔλαβον παρὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου¹ τὰς ἀπὸ 23 καὶ 20 τ. μ.⁹, ἐπιστολάς σου, ὧν τὸ περιεχόμενον συνεκίνησεν οὐ μικρὸν τὰς καρδίας πολλῶν. Ὅσον δὲ διὰ τὸν ὄρον ὃν μοὶ προβάλλεις, ὅτι θὰ μοὶ μεταδίδεις τὰ νεώτερα μόνον ἐὰν σοὶ ἀποστείλω χρήματα, ἄλλως οὐδὲ λέξιν, ἔχεις δίκαιον καθ' ἓνα λόγον· καθόσον δὲν σοὶ διηκοίνοσα ἐν τῇ προηγουμένῃ μου ὅ,τι ἐπράξαμεν καὶ πράττομεν καὶ ἡμεῖς, τοῦτο δὲ φοβούμενος τὴν παράπτωσιν ἢ τυχὸν κατάσχεσιν τῆς γραφῆς μου⁹. Ἡδὴ δὲ φίλε Στέφανε, σοὶ λέγω ὅτι καὶ ἡ χήρα ἐγκαίρως προσήνεγκε τὸν ὀβολὸν τῆς¹⁰. Πρὸ δύο ἡδὴ μη-

⁹) Προφανῶς ἀναφέρεται εἰς τὴν αἴτησιν τῆς προηγουμένης ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Σκουλούδη τὴν ὁποίαν ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω, ὅπως τοῦ προμηθεύη πληροφορίας περὶ τοῦ χρητικῆς ἀγῶνος.

⁷) Εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν του ὁ Ψωμιάδης ἐξήτει ἀπὸ τὸν Σκουλούδη νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ τὰς ἐπιστολάς του διὰ τοῦ γαλλικοῦ ταχυδρομείου, πρὸς μεγαλειεταν προφανῶς ἀσφάλειαν. Ὁ Σκουλούδης, ἄγνωστον διατὶ ἐπρωτίμῃσε νὰ τοῦ γράψῃ διὰ τοῦ ὀθωμανικοῦ ταχυδρομείου. Τοῦτο φαίνεται ἐθορύβησε τὸν Ψωμιάδην ὁ οὗτος ὑποδεικνύει ἐν τέλει τῆς δημοσιευμένης ἐπιστολῆς του τὸν Σκουλούδη νὰ προτιμᾷ ἐφεξῆς τὴν διαβίβασιν τῶν ἐπιστολῶν του δι' ἐμπίστων προσώπων.

⁸) Προφανῶς ἐκ παραδρομῆς ὁ Ψωμιάδης ἀναφέρει τὰς ἐπιστολάς τοῦ Σκουλούδη ὡς ἐχούσας χρονολογίαν 23 καὶ 26 (τρέχοντος) μηνός). Ἡ ἐπιστολή του διὰ τῆς ὁποίας ἀπαντᾷ εἰς τὰς ληφθείσας ἐπιστολάς τοῦ Σκουλούδη ἔχει ἡμερομηνίαν 23 Νοεμβρίου 1866 καὶ συνεπῶς αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Σκουλούδη θὰ ἔφερον ἡμερομηνίαν Ὀκτωβρίου 1866.

⁹) Διὰ τὸν φόβον μὴ παραπέσουν αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Σκουλούδη, ὁ Ψωμιάδης τοῦ συνιστᾷ εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολήν του τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1866 (περὶ τῆς ὁποίας ἀνωτέρω) ὅπως τὰς υπογράψῃ μὲ τὸ ψευδώνυμον Κριτίας Νεολόγος.

¹⁰) Ἀπὸ τὴν συμβολικὴν διατύπωσιν τῆς υπογραμμισμένης φράσεως (ἡ ὑπογράμμισις τοῦ ἐκδότου) συνάγεται ὅτι καὶ ὁ Ψωμιάδης, ὅπως καὶ ὁ Σκουλούδης, ἦτο μεμνημένος εἰς τὸν ἐλευθεροτεκτονισμόν. (Βλ. σχετικῶς Σ. Ι. Μακρυμυχάλοῦ «Ψήγματα ἀπὸ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐλευθεροτεκτονισμοῦ ἐν Τουρκίᾳ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα» (Ἀθήναι 1954).

σθῆται: «Παρακαλῶ νὰ μοὶ εἴπῃς διὰ τοὺς στίχους μου ἄνευ κολακείας, ἀλλ' ὡς αὐστηρότατος κριτὴς ἐὰν ἔχουν ὀβολοῦ ἀξίαν...». Ἴδου δεῖγμα τῶν στίχων τοῦ Ψωμιάδου:

- 91 Ὡ Ἑλλήσποντε, ἐν μέσῳ τῶν ἡπείρων τί ὑπνώτιεις;
Φεῦ! λοιπόν, νὰ μένης, σιέργεις, τῶν τυράννων σὺ δεσμώτης;
- 107 Οἱ Θεοὶ χρησμοδοτοῦσι· ἐπὶ τῆς θαλάσσης βράχους
δθεν αἶρει, ἐπὶ τούτων νέους Μαραθωνομάχους
συγκαλεῖ δδῶ, καὶ λέγει: «Ὁ Ἀχέρων ἤδη μίαν
- 110 σπιθαμὴν ἀπέχει μόνον ἀφ' ἡμῶν ἢ τὴν δουλείαν
θὰ βυθίσωμεν, ἢ πάντες εἰς ἐνὸς θὰ βυθισθῶμεν,
θὰ κατέλθωμεν ἐν Ἀδῇ καὶ ἐκεῖ θὰ ἐνωθῶμεν».

νῶν, διὰ τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος Σκνλίση, ἀπεστείλαμεν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Δ. Ὁθ. 150, ἐλπίζομεν δ' ἐντὸς ὀλίγων ν' ἀποστείλωμεν ὑπὲρ τὰς 200 Λίρας. Ἡ βραδύτης μας προέροχεται κυρίως ἐκ τοῦ ὅτι εἰσπράττομεν ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ἐν παραβύτιῳ διότι καὶ ἐνταῦθα δὲν λείπουν οἱ κατὰσκοποι, καὶ ἰδίως ἐκ τῶν ἀρμενοκαθολικῶν ἐξ ὧν εἰς διέδωσεν ὅτι μέχρι σήμερον ἀπεστείλαμεν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας Λίρας. Οἱ συμπολῖται μου εἶναι λίαν προφυλακτικοὶ καὶ δειλοὶ καὶ δίδοντες, δὲν θέλουν νὰ γνωρίζῃ ἢ ἀριστερά των τί πράττει ἢ δεξιὰ των. Ἐγὼ δὲ κυρίως ἐπὶ τούτῳ ἐπεκαλέσθην τὴν παρὰ σοῦ μετάδοσιν τῶν νεωτέρων, ὅπως λάβω ἀφορμὴν καὶ παροτρύνω διὰ τῶν ἐκθέσεων σου ὅπως μοὶ προσφέρουσιν ἀδρότερον. Τοῦτο δὲ τὸ ὑπεσχέθην καὶ ἐν τῇ προηγηθείσῃ μου, ὅπου σὰς ἔλεγα ὅτι ὅπως ἡ χεῖρ σκαλίση ἀφοβώτερον τὸ βαλάντιον, ἀπαιτεῖται δόσις ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσεως. Σημειώσατε δὲ ὅτι καὶ (ἀπὸ) ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀπεστείλαμεν καὶ (ἀπὸ) ὅσα ἤδη θὰ ἀποστείλωμεν, μόνον μέρος εἰσепράξαμεν μέχρι σήμερον, καὶ κύριος οἶδε πότε θὰ εἰσπράξωμεν (τὸ) ὅλον.

Ἐπαναλαμβάνω φίλε νὰ σὲ εἴπω ὅτι πρὸς εἰσπραξίν των, πλέον παντὸς ἄλλου θὰ συντελέσουν αἱ πρὸς ἐμὲ ἐπιστολαὶ σου. Ἦδη ἡ πρώτη σου ἐπενήργησε λαμπρῶς. Ὡστε, πιστεύω ὅτι δὲν θὰ εἶναι τόσον σκληρὸς νὰ μᾶς ἀρνηθῇς τὴν συνδρομὴν σου, καὶ ὅτι θὰ ἔχω ἐκάστοτε τὰς θετικὰς εἰδήσεις παρὰ σοῦ. Λάβε πρὸς τούτοις ὑπὸ σημείωσιν ὅτι ἅπαξ γνωστοῦ καταστάντος ὅτι μοὶ μεταδίδει τις τὰ νεώτερα, τότε θὰ μὲ περικυκλώσωσιν εἰς ἐκάστην ἀιμοπλοίου ἄφιξιν καὶ τὴν δεινὴν θέσιν μου πρὸς αὐτοὺς, μὴ ἔχοντος νὰ τοῖς ἀπαντῶ καὶ νὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειάν των. Ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ φεισθῇς ὅπως θυσιάσης καὶ σιγμᾶς τινος διὰ τὴν Τραπεζοῦντα, ὅπου, ὡς παρατηρεῖς, ἡσθάνθημεν ὅπως οὐδέποτε τοὺς κλονισμοὺς τοῦ ἐθνικοῦ σεισμοῦ ὅστις συνταράσσει σήμερον ἅπαν τὸ πανελλήνιον.

Ἐνταῦθα πρὸ πολλοῦ εἶχε διαδοθῇ ὅτι πολλοὶ τῶν αὐτόθι πλουσίων ὁμογενῶν, διάκεινται δυσμενῶς πρὸς τὸν ἱερὸν ἄγωνα καὶ τοῦτο συνετέλεσεν ὥστε καὶ οἱ παρ' ἡμῖν εὐπορώτεροι νὰ διετίθεντο ψυχρότερον διότι, φυσικά, ὁ ἄνθρωπος παραδειγματίζεται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους του. Ὅπως οὐδέποτε τοῦτο καλὸν νὰ μοὶ τὸ διαφεύγῃς, ἐν τῇ ἐπομένῃ σου, ὅπως μὴ μᾶς προβάλλωσι πλέον τοιαύτην πρόφασιν. Ἰὰς δὲ ἐπιστολάς σου, δύνασαι μὲν νὰ μοὶ διενθύνῃς καὶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἀλλ' ἂν προτιμήσῃς, πρὸς ἐνδολίαν σου, δύνασαι νὰ τὰς ἐγχειρίζῃς εἰς τὸν κομιστὴν τῆς παρούσης μου Θ. Παπαδόπουλον ἢ καὶ πρὸς τὸν Ἀλέκον ἢ Γ. Σεβαστοπούλους, οἵτινες κρατοῦν τακτικὴν ἀνταπόκρισιν ἐνταῦθα.

Ὅλος σὸς

Π. Δ. Ψωμιάδης

2.

Μυστική ἔκθεσις Ἡροκλέους Βασιάδου ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τσελίδος διαστάσεων 27×21 χιλ. ἐπὶ λευκοῦ χάρτου γραφῆς μὲ ὕδατογραφημένας ὀριζοντίας ρυθδώσεις. Γραφὴ Ἡροκλέους Βασιάδου¹¹.

Ἀνάγκη προμηθείας ἀμερικανικῶν ὄπλων.— Ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν ἐν Ἡπειρῷ Τουρκαλβανῶν εὐχερεστέρα διὰ τῶν ὄπλων ἢ δι' ἐξαγορᾶς.— Ἐνέργειαι παρὰ τῷ Τρικούπῃ καὶ παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.— Οἱ «ρωσσόφρονες» καὶ οἱ ἐν Ρωσίᾳ ὁμογενεῖς.— Μόνον μὲ ἐπανάστασιν εἰς Ἡπειρον, θὰ θριαμβεύσῃ ὁ ἀγὼν τῆς Κρήτης.— Κυβερνητικὴ ἀστάθεια καὶ μεταβολαὶ ἐν τῇ κυβερνήσει.— Εἰσφορὰ τοῦ Βασιλέως ὑπὲρ τῶν Κρητῶν.— Ἐνέργειαι τῆς Πρωσίας.

19¹²

Τῇ 30 Νοεμβρίου 1866, Ἀθήνησι

Ἀγαπητοὶ φίλοι καὶ ἀδελφοί,

Ἐν τινι τῶν προηγουμένων ἐπιστολῶν ἔγραφον, τὸν λόγον ποιούμενος περὶ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, οὗ ἀναγκάζεται ν' ἀκολουθῇ

¹¹) Ἡ ἔκθεσις αὕτη, καθὼς καὶ αἱ ἐπόμεναι ὑπ' ἀριθ. 3, 5, 6, 7 καὶ 8 εἶναι γεγραμμέναι διὰ χειρὸς τοῦ Ἡροκλέους Βασιάδου. Τὸ ὅτι συντάκτης τῶν εἶναι ὁ Βασιάδης ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐκθέσεως ὑπ' ἀριθ. 5. Βλέπε κατωτέρω ὑποσημ. 55. Ἀλλὰ καὶ ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ τῶν ἰδιογράφων αὐτῶν ἐκθέσεων τοῦ Βασιάδου, εἶναι ὅμοιος μὲ τὸ δείγμα τῆς γραφῆς τοῦ τὸ δημοσιευθὲν ἐν σελ. 18 τοῦ Πρώτου Βιογραφικοῦ Παραρτήματος τῶν «Ἡπειρωτικῶν Χρονικῶν». Βλ. ἐπομένην σημείωσιν.

¹²) Ὁ Ἡροκλῆς Βασιάδης, διαπρεπέστατος Ἡπειρώτης φιλόλογος καὶ ἱατρός (1821 - 1890) διετέλεσε καθηγητὴς τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς μέχρι τοῦ 1862. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν καὶ πρωτεργατῶν τοῦ περιφήμου Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως εἰς ἐνεργείας τοῦ δὲ ὀφείλεται ἡ ἰδρυσις τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου, τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης, τοῦ Ζωγραφείου Διδασκαλείου, καὶ τῶν Ζαριφείων Διδασκαλείων τῆς Φιλιππουπόλεως. Ἀνέπτυξεν ἀξιοθαύμαστον δρᾶσιν πρὸς διάδοσιν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων καὶ συνέγραψε πλεῖστα ἔργα. Ἐκτενὴς βιογραφία του ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρεάδου, ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Πρώτῳ Βιογραφικῷ παραρτήματι τῶν «Ἡπειρωτικῶν Χρονικῶν» (1927) σελ. 1 - 18. Καίτοι ἤτο γνωστὴ ἡ ἐθνικὴ δρᾶσις τοῦ Ἡροκλέους Βασιάδη, ἐν τούτοις ἐκ τῶν δημοσιευμένων νῦν ἐγγράφων, γίνεται διὰ πρώτην φορὰν γνωστὴ ἡ ἐνεργὸς ἀνάμιξις του εἰς τὸν κρητικὸν ἀγῶνα καὶ ἡ ἐν Ἀθῆναις παραμονὴ του κατὰ τὸ 1866 ὡς ἐκπροσώπου τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος. Τὰς δημοσιευόμενας μυστικὰς ἐκθέσεις του, ὁ Βασιάδης, δι' εὐνοήτους λόγους, δὲν ὑπέγραφε ἀλλὰ ἀντὶ ὑπογραφῆς ἔθετε συνεχῇ αὖξοντα ἀριθμόν. Ἐκ τῶν 25 ἐν ὄλῳ μυστικῶν ἐκθέσεων τοῦ Βασιάδου, περιεσώθησαν μόνον αἱ δημοσιευόμεναι 6 φέ-

τοῖς πράγμασι, παρασυρομένη ὑπὸ τῶν καθ' ἐκάστην συμβαινόντων, ὥς ὁ ἄπειρος πύκτης ὅστις δὲν τολμᾷ ν' ἀντιβλέψῃ πρὸς τὸν ἀντίπαλον, μηδ' ἐπιτεθῇ καὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ φέρεται τὴν χεῖρα πρὸς τὸ μέρος τοῦ σιόματος αὐτοῦ, ὃ ἂν προσβάλῃ ὁ ἐχθρός. Ἡ παρομοίωσις ὅμως αὐτῇ, ἔχει καλῶς λεγομένη οὐ μόνον περὶ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ Ὑπουργείου καὶ περὶ τῶν ὅπλων, μηδ' ἡμῶν αὐτῶν ἐξαιρεομένων, διότι καὶ ἡμεῖς καίτοι γνωρίζοντες τὴν δύναμιν τῶν ἀμερικανικῶν ὅπλων, καὶ μυριάκις εἰπόντες καὶ γράψαντες ὅτι διὰ χιλίων μόνον τοιούτων, ὁ ἄγων τῆς Κρήτης εὐωδοῦτο καὶ ἐθυσιάμβευεν, ἀπωλέσαμεν τοσοῦτον καιρὸν (καὶ ποῖον καιρὸν!) ἐν λόγοις, οὐδὲν ἔργον πράξαντες.

Ἔχετε δίκαιον λέγοντες «ἀπὸ τοῦ δε λόγοι δλίγοι, ἔργα πολλά». Φαντασθῆτε ἂν οἱ διακόσιοι ἥρωες τοῦ Ἀρχαδίου¹⁹ εἶχον διακόσια ὅπλα τοῦ Henry δι' ὧν ἠδύναντο νὰ πυροβολήσωσι ἐν μιᾷ ὥρᾳ 150.000 σφαίρας, τί ἤθελον πράξῃ! Δὲν ἤθελον καταστρέφει ὅλον τὸν ἐχθρικὸν στρατόν; Ἐνῶ τῶρα, ἀφήκαν μόνον πυράδειγμα φιλοπατρίας καὶ ἡρωϊσμοῦ, ἔσαι ἐξιομνημόνευτον. Φίλοι, εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως, τὰ ὅπλα ταῦτα πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἔλθωσι. Ἐν τῇ μετ' ὀλίγον, λοιπόν, γενησομένη συνεδριάσει τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, θέλω προτείνει ν' ἀγορασθῶσι πεντακόσια μὲν παρ' ἡμῶν, ἀλλὰ δὲ πεντακόσια παρὰ τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ χίλια παρὰ τῆς Κεντρικῆς, θέλω δὲ εἰς τοσοῦτον ἐπιμείνει, ἕως οὗ ἀποφασισθῇ ἡ ἀγορὰ αὐτῶν καὶ ἡ ἀποστολὴ ἀρμοδίου ἀνδρὸς εἰς Ἀμερικὴν. Ἄν δὲ ἐπὶ χρήμασιν ἀγοράσωμεν δισχίλια ὅπλα, δυνάμεθα ἐπὶ πιστώσει νὰ λάβωμεν ἄλλα τρισχίλια.

Παρὰ πολλῶν Ἡπειρωτῶν, ἤκουσα ὅτι ἐπανάστασις ἐν Ἡείρῳ δὲν εὐδοκίμεῖ, ἂν πρότερον δὲν ἐξουδετερωθῶσιν οἱ Τουρκαλβανοί, τοῦτο δὲ κατορθοῦται δι' ἐνὸς ἑκατομμυρίου Δραχμῶν. Ἐγὼ δὲ φρονῶ ὅτι καὶ πέντε καὶ δέκα ἑκατομμύρια ἂν δαπανηθῶσιν, οἱ Τουρκαλβανοὶ ἔσονται ἀεὶ ἀμφιρροεπεῖς καὶ ὕποπτοι. Ἄν ὅμως, δαπανῶντες ἡμῖς μόνον ἑκατομμύριον, ἀγοράσωμεν ἐκ τῶν ἀθανάτων τούτων ὅπλων, δυνάμεθα διὰ τοῦ τρόμου νὰ ἐξουδετερώσωμεν τοὺς Ἀλβανούς, ἢ καὶ νὰ καταστρέψωμεν αὐτοὺς συμπολεμοῦντας μετὰ τῶν Τούρκων.

ρῶσαι ἀντὶ ὑπογραφῆς τοὺς αὖξοντας ἀριθμοὺς 19, 20, 22, 23, 24 καὶ 25. Μόνον εἰς τὴν πρῶτην τῶν δημοσιευομένων ἐκθέσεων, ἐκ προφανοῦς παραδρομῆς ἔθεσε τὸν ἀριθμὸν 19 ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκθέσεως καὶ ὑπέγραψε μὲ τὸν ἀριθμὸν 20 ἐνῶ ὑπάρχει ἡ ἐπομένη ἐκθεσις μὲ τὸν ἀριθμὸν 20.

¹⁹⁾ Ἡ ἀνατίναξις τῆς ἱστορικῆς μονῆς τοῦ Ἀρχαδίου, ἡ ὁποία προεκάλεσε παγκόσμιον συγκίνησιν, ἔγινε τὴν 8ην Νοεμβρίου 1866. Ἡ ἐκθεσις αὐτῇ τοῦ Βοσιάδη ἐγράφη 22 ἡμέρας μετὰ τὸ δραῖμα.

Τούτων ἕνεκεν, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ν' ἀγοράσωμεν τοιαῦτα ὄπλα, τοῦλάχιστον 500, γινόμενοι παράδειγμα οὐ μόνον πρωτοβουλίας, ἀλλὰ καὶ *πρωτεργίας* οὕτως εἰπεῖν.

Ἄν ὁ ἐν Λονδίῳ σύλλογος συνέστη ἐντεῦθεν δι' ἐνεργειῶν τοῦ Τρικουπῆ¹⁴, συνηγορήσατε καὶ ὑμεῖς, διότι εἶχον πρὸς αὐτὸν ἀναγνώσει τὴν ἐπιστολὴν ἐν ᾗ ἐξεθέεσθε τὴν γνώμην τοῦ Μ.¹⁵ περὶ συστάσεως ἐν Ἀγγλίᾳ τοιούτων φιλελληνικῶν συλλόγων. Ὅπως δὲ ποτε, ἐπεσκέφθη τὴν σήμερον τὸν κ. Χ. Τρικουπὴν, καὶ παρεκίνησα αὐτὸν νὰ παραστήσῃ τὴν ἀνάγκην ἐν Λονδίῳ νὰ λάβωσι σωτήρια μέτρα καὶ περὶ τῶν ἐν Κρήτῃ μενόντων καὶ τοιαῦτα δεινὰ πασχόντων. Ἐπεσκέφθη δὲ καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὃς ἄσμενος ἐδέχθη νὰ γράψῃ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κανταβρυγίας (Λονδίνου)¹⁶ πρὸς τοὺς ἐπισκόπους καὶ Ποιμένας τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ πρὸς τοὺς μητροπολίτας Μόσχας καὶ Πετρούπολεως, οὐ μόνον δι' ὅσα ὁ Ἅγιος Μόσχος εἶπε ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν ἐπίδοξον διάδοχον, τὸν Πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας¹⁷ ἀλλὰ καὶ διότι διαθρλεῖται ὅτι, αὐτοκρατορικῇ διαταγῇ, ἐπιτρέπη ἡ σύστασις φιλελληνικῶν συλλόγων ἐν Ρωσίᾳ. Προέτρεψα δὲ καὶ τινὰς τῶν ρωσσοφρόνων νὰ γράψωσι πρὸς τοὺς Μονρούζην, Βερναρδάκην¹⁸ καὶ ἄλλους τῶν ὁμογενῶν, ἵνα μὴ παύσωσιν ἐνεργοῦντες καὶ συνεισφέροντες, μέχρις οὗ θριαμβεύσῃ ὁ ἑλληνι-

¹⁴) Ὁ Χαρίλαος Τρικουπῆς διετέλει τότε βουλευτὴς Μεσολογίου. Ἐξελέγη τὸ πρῶτον ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν (ἐπὶ κυβερνήσεως Κουμουνδούρου) τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1866. Αἱ διπλωματικαὶ του ἐπιτυχίαι εἰς τὰς ἐν Λονδίῳ διπραγματεύσεις διὰ τὸ ζήτημα τῶν Ἰονίων νήσων, τὸν εἶχον ἤδη ἀναδείξει μεταξὺ τῶν νέων πολιτευομένων τῆς χώρας.

¹⁵) Ὁ μυστηριώδης Μ. τὸν ὁποῖον κατ' ἐπανάληψιν ἀναφέρει ὁ Βασιλεὺς εἰς τὰς ἐκθέσεις του, εἶναι, προφανῶς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Morris. Βλ. κατωτέρω σημειώσεις 23 καὶ 24.

¹⁶) Πρόκειται περὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντερβούργιας (Archbishop of Canterbury) καὶ Πριμātu πάσης Ἀγγλίας, ἐδρεύοντος ἐν Λονδίῳ Ἡ Κανταβρυγία (Cambridge) δὲν ἔχει ἐπισκοπὴν. Παλαιότερον ἐγένετο συχνὰ σύγκρισις παρ' ἡμῖν, μεταξὺ Κανταβρυγίας καὶ Καντερβουρίας.

¹⁷) Πρίγκιψ τῆς Οὐαλλίας ἐτύγχανε τότε ὁ πρωτότοκος υἱὸς τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας, Ἀλβέρτος - Ἐδουάρδος, ὁ μετέπειτα Βασιλεὺς Ἐδουάρδος Ζ'.

¹⁸) Πρόκειται περὶ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ μεγάλου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Δημητρίου Μερναρδάκη (1800 - 1870) Κρητὸς τὴν καταγωγὴν, ὁ ὁποῖος, πλὴν τῶν παλαιότερων μεγάλων δωρεῶν του (150.000 χρυσῶν δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου, 250.000 χρυσῶν δραχμῶν ὑπὲρ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου κλπ.), μετὰ τὴν ἐξορήθησιν αὐτοῦ ἐπανάστασιν τοῦ 1866 δι' ἀποστολῶν τροφίμων, ὀπλῶν καὶ πολεμοφοδίων. (Βλ. βιογραφίαν του ἐν Σ. καὶ Κ. Βοβολίνῃ, Μέγα Ἑλληνικὸν Βιογραφικὸν Λεξικόν, σελ. 158 - 163) Βλ. καὶ κατωτέρω σμ. 19.

σμός κατὰ τῆς βαρβάρου ἡμισελήνου. Ὁ Βερναρδάκης εἶπε καὶ πρὸς τὸν Γενναῖον¹⁹ ὅτι καίτοι ἀπωλέσας περὶ τὰ 40 ἑκατομμύρια, θέλει πράξει ὁμως ὅ,τι δύναται καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Κρήτης. Ἄν εἶχε τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν, μόνος, εἶπεν, ἡδύνατο ν' ἀγοράσῃ δύο καὶ τρία θωρακωτά. Φεῦ! Βάσκανος δαίμων καταδιώκει τὴν Ἑλλάδα! Ἔστίν, ὡς φαίνεται, πεπρωμένον, μόνον ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ν' ἀποκτιήσωμεν μετὰ πολλὰς ταλαιπωρίας καὶ χειμάρρους αἱμάτων, ὅ,τι ἄλλοι κερδίζουσι μὴδὲν πράττοντες καὶ οἰοῦνται κοιμώμενοι²⁰.

Ἐπεσκέφθη καὶ τὸν κ. Βότσαρη, ἵνα περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν ὅπλων ὁμιλήσωμεν. Ὁ κ. Β(ότσαρης) παραπονεῖται πικρῶς ὅτι καὶ οἱ ἔξω ὁμογενεῖς καὶ ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ, συνεκέντριζον ὅλας αὐτῶν τὰς ἐνεργείας ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς Κρήτης, μικρὰν δέ, ἢ οὐδεμίαν παρέχουσι χεῖρα βοηθείας ἵνα καλῶς παρασκευασθῇ καὶ ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἡπείρου, ἥς ἄνευ ὃ ἀγὼν τῆς Κρήτης οὐδέποτε θριαμβεύσει, ὅσας καὶ ἂν πράξωμεν δαπάνας καὶ θυσίας²¹. Ὅλοι, λέγει ἀπαιτοῦσι νὰ ἐγερθῶμεν, ἀλλ' ἄνευ χρημάτων, πῶς δυνάμεθα νὰ πράξωμεν τοῦτο; Χρήματα δὲ οἱ ὁμογενεῖς, συνεισφέρουσι μόνον ὑπὲρ τῶν Κρητῶν. Ἐπειδὴ φαίνεται ἔχων ἔν τισι δίκαιον, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ γίνῃ αὐτοῖον, ἢ μετὰ τὴν αὐτοῖον, συνεδρίασις καὶ τῶν δύο ἐπιτροπῶν, ἵνα περὶ πάντων τούτων συσκεφθῶσι. Ἐν ταύτῃ παρευρεθῆσεται καὶ ὁ ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος²².

Τὰ χρονογραφικὰ πρὸς τὸν Μ. ἔπεμψα σήμερον, ἐμπερικλείσας ταῦτα ἐν ἐπιστολῇ τοῦ κ. Ζερβοῦ πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ ἀγαθὸς ἀνὴρ, πρὸς ὃν παρακαλῶ νὰ προσφέρῃτε ἐκάστοτε τὰ σεβάσματά μου, ἅς διατάξῃ

¹⁹) Ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης (1805 - 1868) δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Θεοδ. Κολοκοτρώνη, καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὀθωνος (1862) εἶχεν ἀποχωρήσει ἔκτοτε τῆς πολιτικῆς ζωῆς. Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1866 ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α', εἶχεν ἀναθέσει εἰς τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην νὰ τὸν ἐκπροσωπήσῃ εἰς τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου τῆς Ρωσσίας, ἐμπιστευθεὶς εἰς αὐτὸν καὶ πολιτικὴν ἀποστολήν, σχετικῶς μὲ τὴν ἀγωνιζομένην τότε τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας τῆς Κρήτης (βλ. σχετικῶς Ε. Γ. Πρωτοψάλτου, Πρόλογος εἰς Ἀπομνημονεύματα Γενναίου Κολοκοτρώνη, Ἀθῆναι 1955, σελ. 19). Κατὰ τὴν ἐν Ρωσσίᾳ παραμονὴν του, ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης συνήντησε προφανῶς, τὸν Μπερναρδάκη.

²⁰) Ὑπονοεῖ, προφανῶς, τὴν Βουλγαρίαν, ἡ ἀνεξαρτησία τῆς ὁποίας προωθεῖτο ἐνεργείαις τῆς Ρωσσίας, παρὰ τὴν ἀδράνειαν τῶν Βουλγάρων.

²¹) Ἡ ἰδέα ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἡπείρον, συγκινεῖ τὸν ἡπειρώτην Βότσαρη καὶ εὗρισκε καταφανὴ ἀνταπόκρισιν εἰς τὸν ἐπίσης ἡπειρώτην Βασιάδην, ὁ ὁποῖος ἐπυνέρχεται πλέον ἢ ἅπαξ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ εἰς τὰς μυστικὰς του ἐκθέσεις.

²²) Ἐννοεῖ τὸν ἑαυτὸν του.

τὸν ἐν Πειραιεὶ Προξένον ν' ἀναβαίνει καθ' ἐκάστην Πέμπτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἵνα υπογράψῃ²³. Ὡμιλήθη ὁ Δελ(ηγιώργης)²⁴ καὶ περὶ τοῦ ἄλλου, καὶ εἶπεν ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀσμένως δέχεται νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς ὅπου δεῖ ὑπὲρ τοῦ Μ.²⁵ ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον εὐρίσκεται ἐν τῇ διαλύσει αὐτοῦ²⁶. Χθὲς ἔμελλεν ὁ Βούλγαρος νὰ προσκαλέσῃ τὸν Κουμουνδοῦρον, ἀλλ' ὥς φαίνεται μετεμελήθη πάλιν. Κατὰ τὰ ἀδόκιμα δὲ Κουμ(ουνδοῦρος) ἔμελλε νὰ λάβῃ δύο ὑπουργεῖα²⁷ νὰ μείνῃ ὁ Βούλγαρος καὶ ὁ Δελ(ηγιώργης), νὰ προσληφθῇ εἰς ὀθωνιστῆς καὶ δύο ἄλλοι, ὁ Ζαῖμης καὶ ὁ Γενναῖος. Ὁ Καλλέργης δὲν ἐδέχθη, οὕτε ὁ Σῆμος, ὡς ἐγνώσθη. Ὁπωσδήποτε, τὸ συστηθησόμενον ὑπουργεῖον μέλλει νὰ περιλαμβάνῃ ἄνδρας ἐξ ὧν τῶν μεριδίων. Ἡμεῖς δέ, τοσούτους μῆνας, τί ἐφωνάζαμεν; Δόξα σοι ὁ Θεός, διὰ τὴν τότε ἐφαίνετο ἀδύνατον, θεωρεῖται σήμερον δυνατὸν. Ἡ χθεςινὴ «Ἐλπίς» (29 Νοεμβρίου) ἀρυσμένη, ὡς ἔοικεν, ἐξ ἐπιστολῶν τοῦ Δελ(ηγιάννη), ὅς ἀρύεται τὰς εἰδήσεις αὐτοῦ ἐκ τῆς ρωσικῆς Πρεσβείας, περιέχει λίαν περιέργους ἀνακαλύψεις. Ἀναγνωστέας. Διὰ τὴν γράφετε ἂν λαμβάνητε, ὅσας σὰς στέλλομεν ἐφημερίδας; Καὶ ταῦτα μὲν πρὸ τῆς συνεδριάσεως²⁷.

Ἐν δὲ τῇ συνεδριάσει, ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀγορᾶς τῶν ὄπλων.

²³) Ὁ «ἀγαθὸς ἀνὴρ» εἰς τὸν ὁποῖον ἀναφέρεται ἐδῶ ὁ Βασιάδης εἶναι ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τότε ὑπηρετῶν καὶ διὰ τὰ φιλελληνικά του αἰσθήματα διακρινόμενος Ἀμερικανὸς πρέσβυς παρὰ τῇ Πύλῃ Morris. Αἱ ἠνωμέναι Πολιτεῖαι ἐξεπροσωποῦντο ἐν Ἑλλάδι διπλωματικῶς διὰ Γενικοῦ Προξένου, ὑπαγομένου εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀμερικανικὴν πρεσβείαν. Ὁ Morris συνίστα τότε ἐπιμόνως εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνα πρεσβευτὴν Π. Δελ(ηγιάννη) ὅπως ἡ Ἑλλὰς στείλῃ διπλωματικὸν ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν Οὐασινγκτῶνα. (Βλ. Ν. Α. Τσιριντάνη, Διπλωματικὴ Ἱστορία τῆς ἐν Κρήτῃ Ἑθνικῆς Ἐπαναστάσεως 1866-8, Τόμ. Α', σελ. 412). Βλέπε καὶ κατωτέρω σημ. 24.

²⁴) Ὁ Ἐ. Δελ(ηγιώργης) ἐτύγχανε τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, μὲ πρωθυπουργὸν τὸν Βούλγαρον. Προφανῶς, τοῦ ἐγίνε ἐισήγησις ὅπως ζητηθῇ ἡ ἀνάθεσις εἰς τὸν Μ(orris) ἡ διπλωματικὴ ἐκπροσώπησις τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὰς Ἀθήνας.

²⁵) Τῷ ὄντι, τὴν 18ην Νοεμβρίου 1866 παρητήθη τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρος καὶ ἐσχημάτισε κυβέρνησιν ὁ Κουμουνδοῦρος μὲ ὑπουργὸν ἐξωτερικῶν τὸν Χ. Τρικούπην.

²⁶) Ὁ Βασιάδης φαίνεται καλῶς πληροφορημένος διὰ τὰς προθέσεις τοῦ Κουμουνδοῦρου. Ὄντως, ὁ Κουμουνδοῦρος εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ νέαν κυβέρνησιν ἐκράτησε δύο ὑπουργεῖα, τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς δικαιοσύνης. (Βλ. Σ. Κτεναβέα, Αἱ Ἑλληνικαὶ Κυβερνήσεις ἀπὸ τοῦ 1821 μέχρι σήμερον, Ἀθῆναι 1937, σελ. 20).

²⁷) Ἐδῶ, προφανῶς, διακόπτει τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ὁ Βασιάδης, διὰ νὰ τὴν συνεχίσῃ μετὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε μέρος, ὅπερ καὶ πράττει διὰ τῆς ἀμέσως ἐπομένης παραγράφου.

Ἐνεκρίθη ἡ ἀγορά, ἀλλ' ἀνεβλήθη μέχρις οὗ ἔλθῃ ὁ Κινδ(υνέκος)²⁹ ἵνα λάβωμεν ἀκριβεστέρας πληροφορίας. Τὸ ἀθάνατον ἐδόθη εἰς τὸν Καλ(λέργην) ἵνα τὸ δείξῃ εἰς τὸν Β(ασιλέα). Ὁ δὲ προσήνεγκεν αὐτὸ πρὸς τὸν Β(ασιλέα) παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἣν ὁ Βασ(ιλεὺς) ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησιν αὐτοῦ. Ἡ δέ, τὰς διαβιβάζει πρὸς ὑμᾶς. Ὁ Βασ(ιλεὺς) ἔστειλεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν περὶ τὰ δεκακισχίλια φράγκα παρὰ τῶν νεονύμφων³⁰. Εὐχόμεθα αὐτοῖς πολυτεκνίαν καὶ καλλιτεκνίαν. Ἐν τῇ συνεδριάσει ἐγένετο λόγος καὶ περὶ ἀγορᾶς ἢ μισθώσεως ἀμμοταχύπλου, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ συνεννοηθῶσι περὶ τούτου μετὰ τῆς ἐν Λίβερπουλ ἐπιτροπῆς.

Ἄλλ' ἄνδρες φίλοι καὶ ἀδελφοί, χαίρετε! Τὸ «Πανελλήνιον»³¹ ἐπανήλθε σφόν καὶ ἀκέραιον. Ἡ ἀναφορὰ τῶν Κρητῶν ἐστάλη διὰ τοῦ Saint - Simon πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Πρωσσίας. Πρὸ μηνῶν, ἡ πρωσοικὴ Κυβέρνησις ὠμίλησε πρὸς τὰς Δυνάμεις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, ἀλλ' ἀπεκρίθησαν αὐτῇ ὅτι τιτέλεται. Ἴνα μὴ, λοιπόν, καὶ αὐθις, ἐπαναληφθῶσι τοιαῦται προτάσεις, ἡ Πύλη, ὥς ᾔδεται, ἔγραψε πρὸς τὸν Μουσταφᾶ Πασᾶν³¹ ἵνα συμβιβασθῇ μετὰ τῶν Κρητῶν, ποιῶν πρὸς

²⁹) Περὶ τοῦ Κινδυνέκου τούτου βλ. κατωτέρω σημειώσιν 42.

³⁰) Τὴν 9ην Νοεμβρίου 1866 (27ην Ὀκτωβρίου 1866 π. ἡ.) ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ τότε διαδόχου καὶ μετέπειτα (1881 - 1894) Αὐτοκράτορος τῶν Ρώσων Ἀλεξάνδρου Γ' μετὰ τὴν ἀδελφὴν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' Δάγμαρ μετονομασθεῖσαν Μαρίαν Θεοδώροβναν. Εἰς τοὺς γάμους τούτους ἐξεπροσώπησε τὸν Ἕλληνα Βασιλέα ὁ Γενναῖος Κολοκοτρώνης (βλ. ἀνωτέρω σημ. 19). Ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία καὶ βραδύτερον ἐξεδήλωσε τὰς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν συμπαιθείας της. Ὅπως ἀναφέρει ὁ Π. Καρολίδης εἰς τὸ συμπλήρωμα τῆς ἱστορίας τοῦ Παπαρηγοπούλου (ἐκδ. Ἐλευθερουδάκη 1932, τόμ. 52, σελ. 72) χίρα πλέον, κατὰ τὸ 1896 ἡ Μαρία ἔστειλε ἀνεπισήμως χρηματικὰς δωρεὰς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἐκ τοῦ ἀνακτορικοῦ τομείου, προκαλοῦσα διαμαρτυρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ Μουράβιεφ πρὸς τὸν τότε αὐτοκράτορα Νικόλαον Γ'.

³⁰) Πρόκειται περὶ τοῦ γνωστοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀμποπλοίας μετὰ τὸ ὅποιον ἀνεφοδιάζοντο οἱ Κρηῖτες ἐκ Σύρου ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς κορβέτας «Ἑλλάς». (Βλ. E. Driault & M. Lheritier, «Histoire Diplomatique de la Grèce...», Τόμ. III, σελ. 186 - 7).

³¹) Ἀλβανικῆς καταγωγῆς ἀπεσταλμένος τῆς Πύλης διὰ νὰ ἐπιτύχῃ κατάπαυσιν τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Κρήτην, πλὴν ἀποτυχὼν εἰς τὰς προσπάθειάς του καὶ ἀνακληθεὶς βραδύτερον. Ὁ Μουσταφᾶ πασσᾶς εἶχεν ἐπὶ μακρὸν χρηματίσει διοικητὴς τῆς Κρήτης τὴν ὁποίαν ἐγνώριζεν ἀριστα, καὶ διὰ τοῦτο ἀπεκαλεῖτο Κυριετλῆς ἥτοι χρητικός. (Βλ. Παπαρηγοπούλου - Καρολίδου, ἐνθ. ἀν., τόμος 5^{ος} - α σελ. 320. Βλ. ὁμοίως Τσιριντάνη, ἐνθ. ἀν., τόμ. Α', σελ. 378) σχετικῶς μετὰ τὰ κατὰ τὴν ἀποστολὴν εἰς Κρήτην τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ. Λεπτομερεῖς περὶ τῆς ζωῆς καὶ τῆς δράσεως τοῦ Μουσταφᾶ Ναϊλῆ Πασᾶ ἐν Κρήτῃ βλ. ἐν Τιμοθ. Βενέρε, Τὸ Ἀρκάδι διὰ τῶν αἰώνων, Ἀθῆναι, 1938, ἰδίᾳ σελ. 159 κ. ἐξ. Ὡς γνωστὸν ὁ Μουσταφᾶ Ναϊλῆ Πα-

αὐτοὺς ὅλας τὰς παραχωρήσεις, πλὴν τῆς ἐνώσεως μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ κατὰ Δηλιγιάννην εὐαγγελίου, ὡς καὶ τὸ ἐξῆς: Ὅτι, ἐν τῷ χορῷ τῆς ρωσικῆς Πρεσβείας, ὁ Ἀλῆ Πασσᾶς³² συνομιλῶν μετὰ τινος διπλωμάτου, ἔλεγεν ὅτι καὶ ἡμεῖς ἤρχισαμεν νὰ δυσπιστιῶμεν πρὸς τὰς ἐκθέσεις τοῦ Μουσταφᾶ Πασσᾶ. Ὁ δὲ Φωτιάδης³³ ἐνταῦθα πρὸς ἄλλον διπλωμάτην δυσπιστοῦντα, ἀπεκρίθη — «Μοί, je suis payé pour y croire», εἶτα, «ἡ μὲν Δύσις» προσέθηκε, «κατασκευάζει ὑφάσματα τινα αἵματα, αὐτὴ μὲν, δὲν μεταχειρίζεται, πέμπει δὲ πρὸς τὴν Ἀνατολήν, ἡ δὲ Ἀνατολή, ἥτοι ὁ Μουσταφᾶς, ἐξυφαίνει εἰδήσεις διὰ τὴν Δύσιν». Πανικλὸς φόβος κατέλαβε τοὺς ἐν Κρήτῃ, διαδοθείσης φήμης ἐν Σύρῳ ὅτι ἐτοιμάζονται πυρπολικά. Διακωδωνίσσατε ὡς βεβαίαν τὴν εἰδησιν ταύτην.

19

Ταύτην τὴν στιγμήν, λαμβάνω τὰς ἐπιστολάς ὑμῶν. Ἀπορῶ νὰ λέγητε ὅτι ἤρχισα νὰ μὴ σᾶς ἐννοῶ. Ὁ Βότι(σαρης) μὲ ἐκάλεσε νὰ ἀποσφραγίσω τὴν ἐπιστολήν μου, ἵνα προσθέσω νὰ μὴ ζητήσητε ἔτι τὰς συστατικὰς ἐπιστολάς μέχρι τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, ὅτε γράφει καὶ αὐτὸς πρὸς ὑμᾶς. Ταύτην τὴν ἀπόφασιν ἔλαβον ἀπὸ κοινοῦ χθὲς μετὰ τοῦ Τρικούπη καὶ Μελά. Οἱ λόγοι τῆς ὀλιγομέρου ἀναβολῆς ἦσαν σπουδαιότατοι, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὸν καιρὸν νὰ γράψω αὐτούς, διότι τὸ ταχυδρομεῖον ἀναχωρεῖ. Ἄς δώσῃ ὁ Θεὸς νὰ ἔχωσι καλῶς τὰ τῆς Κρήτης, καὶ τὰ πάντα ἔξουσι καλῶς. Σᾶς ἔγραψα καὶ διὰ τοῦ παρελθόντος γαλλικοῦ.

Σᾶς ἀσπάζομαι

20

Υ. Γ. — Τὰ διπλότυπα στέλλονται τὴν ἐρχομένην Τρίτην. Ὑποβρύχια³⁴ παρηγγέλθησαν ἐντεῦθεν. Ἔστιν ἀληθὲς ὅτι εὐγενεῖς παῖδες Τούρκων κατατάσσονται εἰς τὸν σιρταῖον ὡς ἐθελονταί;

σᾶς ἐξεστράτευσε κατὰ τοῦ Ἀρκαδίου τὸ 1866, ὅτε (8 - 9 Νοεμβρίου) ἔλαβε χώραν τὸ ὀλοκαύτωμα.

³²⁾ Ὑπουργὸς τότε τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, διορισθεὶς βραδύτερον Μέγας Βεζύρης.

³³⁾ Πρέσβυς τῆς Ὑψηλῆς Πύλης ἐν Ἀθήναις, ἀρμενικῆς καταγωγῆς (παρὰ τὸ ἑλληνικώτατον ὄνομα του), διορισθεὶς βραδύτερον (1897) βουλῆς τῆς Κρήτης. (Βλ. Driault & Lheritier, ἐνθ. ἀν. τόμ. III, σελ. 194).

³⁴⁾ Ἐσχεδιάζετο τότε ἐν Ἀθήναις ἡ παραγγελία ὑποβρυχίου πλοίου ἐν Ἡνωμέναις Πολιτείαις, πρὸς καταστροφὴν «δι' ὑποβρυχίων μηχανημάτων» τῶν ἐν Κρήτῃ τουρκικῶν πλοίων. Εἰς τὰ ὑποβρύχια αὐτὰ προφανῶς ἀναφέρεται τὸ ὑστερόγραφον τοῦτο τοῦ Βασιάδη. (Βλ. σχετικῶς μὲ τὴν τολμηρὰν αὐτὴν

3.

Μουσική ἔκθεσις Ἡροκλέους Βασιάδου ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος εἰς Κωνσταντινούπολιν. 8σέλιδος διαστάσεων 27×21 χιλ. ἐπὶ λευκοῦ χάρτου γραφῆς, μὲ ὕδατο-γραφημένας ὀριζοντίας ραβδώσεις. Γραφὴ Ἡροκλέους Βασιάδου.

Μεταφορὰ γυναικοπαίδων ἐκ Κρήτης εἰς Πειραιᾶ μὲ τὸ ἀγγλικὸν πολεμικὸν «Assurance».— Ὁ προκληθεὶς ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ τοῦ φιλέλληνος πλοιάρχου Πύμ.— Ὑπόδειξις τῆς ἐπιτροπῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅπως ἀποσταλῇ εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὁ Δ. Βότσερς πρὸς προμήθειαν ὀπλων διὰ τὴν Κρήτην γίνεται δεκτὴ.— Ὁ τυχοδιώκτης προμηθευτὴς ὀπλων Κινδυνέκος.— Ἡ ἀποστολὴ διπλοτύπων.— Καὶ πάλιν ἡ ἐξέγερσις τῆς Ἡπείρου.— Ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἐν Λονδίῳ Χίων.— Ἡ δρᾶσις τοῦ Μουσταφᾶ ἐν Κρήτῃ.— Ἐνισχύσεις ἐκ Ρωσσίας διὰ τὴν ἐξέγερσιν τῆς Ἡπείρου.— Ἡ Σερβία παρακωλύει τὴν συλλογὴν ἐράνων ἐν Βελιγραδίῳ.— Παράπονα κατὰ τοῦ Σκουλούδη.— Ἀθλία ἡ πολιτικὴ κατὰστασις ἐν Ἑλλάδι.

Τῇ 6 Δεκεμβρίου 1866, Ἀθήνησι

Φίλοι καὶ Ἀδελφοί,

Πάλιν ἡ Ἀγγλία θαυματουργήσῃ καὶ ἔβαλε τὰ γυαλιὰ εἰς τὴν ἀγίαν Ρωσσίαν, ἥς αἱ εἰκόνες, οὐδὲ αὐταὶ ἄς δωρεῖται ἡ αὐτοκράτειρα, ἔχουσι πλέον θαυματουργὸν δύναμιν, οἷαν τὰ κοῖτα καὶ λατῆς Ἀγγλίας. Ἡ Ἀγγλία καὶ πάλιν εὐεργετῇ τὸν Ἑλληνομόν. Καὶ ἐν ποίᾳ κρυσιμωτάτῃ περιπτώσει; Ἀναγνῶντες, κρίνατε. Τὴν Πέμπτην, περὶ μεσημβρίαν, ἐνῶ ἡ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζουσα ἐσκυθρωπάσῃ, καὶ ὑπὸ βαθυτάτης κατείχετο λύπης, διότι ὁ μὲν Βυζάντιος⁸⁵ παρακούων τὰς προσκλήσεις τῆς Συνελεύσεως καὶ τὰς παραινέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπέμεινε πολιορκῶν τὸ Καστέλλιον, καὶ ἔφοδον διατάξας ἄνευ πεδινῶν τηλεβόλων, ὑπέστη οὐ μικρὰν ζημίαν, καὶ τελευταῖον ἀπεχώρησεν, οὐδὲν κατορθώσας (καὶ ὅμως οἱ λογοποιοὶ ἐν Σύρῳ ἔπλασαν νίκας καὶ θριάμβους) ἡ δὲ Συνέλευσις ἔγραφεν, ὑπερβολικῶς, ὡς εἴωθεν ἐκφραζομένη, ὅτι, ἂν μὴ ἐν ὀκτὼ ἡμέραις ληφθῇ πρόνοια περὶ τῶν γυναικῶν

προσπάθειαν, καὶ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐν Τσιριντάνῃ, ἐνθ. ἀν., τόμ. Γ', σελ. 398).

⁸⁵⁾ Ὁ διαπρεπὴς στρατιωτικὸς, ἀγωνιστὴς καὶ συγγραφεὺς Χρ. Βυζάντιος, ἀπόστρατος τότε συνταγματάρχης, ἔσπευσεν εἰς ἡλικίαν 61 ἐτῶν νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν ἀγωνιζομένην Κρήτην. Ὁ εἰς Κρήτην τότε ἐπίσης εὐρισκόμενος Ζυμβρακάκης, δὲν εἶδε μὲ καλὸν ὄμμα τὴν ἐκεῖ ἀφίξιν τοῦ Βυζαντίου καὶ εἰς ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν Μπωγιατζόγλου, πρόεδρον τῆς ἐν Σύρῳ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀποστολῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Νοεμβρίου 1866 γράφει, «Ἦλθε καὶ ὁ Βυζάντιος καὶ ἐζήτησε καὶ αὐτὸς ἀμέσως νὰ σιφανωθῇ μὲ δάφνας». (Τσιριντάνη, ἐνθ' ἀν., τόμος Α', σελ. 536).

καὶ παίδων, ἡ ἐπανάστασις κινδυνεύει νὰ ἐκπνεύσῃ, ὁ δὲ Σακκόπουλος⁸⁶ ἀνήγγελλεν ὅτι ὁ Μουσταφᾶς ἐπανελθὼν εἰς Χανία, ἡτοιμάζετο νὰ ἐκστρατεύσῃ πανστρατιᾷ κατὰ τοῦ Σελίνου (καὶ) τῆς Κισσάμου, ἀπροσδοκῆτως παρουσιάζεται ἄνθρωπος τῆς Ἀγγλικῆς Προσβείας, λέγων ὅτι ὁ Πρόεδρος ἔχει νὰ διακοινώσῃ τι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν.

Ὁ Μελάς ὑπάγει κατεσπενυσμένως καὶ ἀπὸ σκυθρωποῦ καὶ ὀξυγόλου, ἐπανέρχεται φαιδρὸς καὶ χαίρων, ἀγγέλλει δὲ ὅτι ἐκ Κρήτης ἀγγλικὸν πολεμικὸν πλοῖον ἀφίχθη εἰς Πειραιᾶ, ἔχον περὶ τὰ 350 γυναικόπαιδα⁸⁷. Ὁ πρόεδρος παρακαλεῖ τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ φροντίσῃ περὶ τῶν δυστυχῶν τούτων πλασμάτων, καὶ ἂν ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔχῃ χρήματα, εἶναι πρόθυμος αὐτὸς νὰ καταβάλῃ, καὶ ἂν μὴ ἀναγνωρίσῃ αὐτὰ ἡ κυβέρνησις του, τὰ ἀαδέχεται αὐτός. «Τὰς χάριτας ὅστις ἐὺ γενῶς χαρίζεται, ἡ διστος ἐν βροτοῖσι». Φαντάζεσθε τὴν χαρὰν τῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς δὲ τὸ κοινόν, ἡ χαροποιὰ εἰδήσις ἀστραπηδὸν διαδοθεῖσα, ἀνεπύρωσε τὰς ἐλπίδας. Ἦδη τὸ τέρμα τῶν δεινῶν τῆς Κρήτης πλησιάζει.

Ἀλλὰ τὸ συγκινητικώτερον δρᾶμα, διεδραματίσθη ἐν Πειραιεῖ. Πλήθος ἄπειρον συνέρχοντο εἰς τὴν παραλίαν, οἱ δὲ λεμβοῦχοι περιέζωσαν τὸ πλοῖον, αὐτοφιλοτιμούμενοι τίς πρῶτος νὰ δεχθῇ ἐν τῇ λέμβῳ ὡρεὰν τοὺς ἀποβιβαζομένους. Οἱ δὲ ἀξιωματικοί, κατὰ σειρὰν ἱστάμενοι, ἐβοήθουν τὰ γυναικόπαιδα, ἅτινα ἐφίλουν δακρυόρροοντα τὰς χεῖρας τῶν ἀξιωματικῶν, δι' ὅσας ἐν τῷ διάπλῳ φιλοφροσύνας καὶ περιποιήσεις ἐδαψίλευσαν αὐτοῖς. Ὅτε δὲ ἐξηλθον ἐπὶ τῆς παραλίας, παρίστων ἀλγεινότατον θέαμα. Καὶ πλεῖστοι τῶν γυναικῶν ἦσαν ἡμίγυμνοι καὶ ἐξυπόλητοι, τὸ δὲ βλέμμα εἶχον βλοσυρὸν καὶ ἀρειμάγειον, μάλιστα ὅσαι ἀνδρικὰ ἔφερον ἱμάτια, συναντηθεῖσαι δὲ μετ' ἄλλων προσφύγων, περιεπιτύσσοντο καὶ κρητικῇ διαλέκτῳ ἐθρήνον τὴν καταστροφὴν τῶν οἴκων καὶ τῶν χωρίων αὐτῶν, καὶ κατηρῶντο τοὺς βαρβάρους καταστροφεῖς καὶ τυράννους.

Τὸ ἐσπέρας τὸ πλήθος περιεκύκλωσε τὸ πλοῖον ζητωκραυγᾷ, ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις ὁ λαὸς ἐπανηγύρισε, καὶ πολλὰ καταστήματα ἀθρόοι ἄνῃσαν φῶτα. Ὁ δὲ βασιλεὺς, τὴν ἐπιούσαν ἔπεμψεν εἰς Πει-

⁸⁶) Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Χανίοις, πολλαπλῶς δράσας ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως.

⁸⁷) Πρὸκειται περὶ τοῦ ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ «Assurance» τὸ ὅποion, κυβερνώμενον ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Pym, παρέλαβεν ἐκ Καστελίου Σελίνου 25 τραυματίας καὶ ἄσθενεις, 126 γυναῖκες καὶ 161 παιδιά καὶ τὰ μετέφερον εἰς Πειραιᾶ, κατόπιν ὁδηγῶν τοῦ ἀγγλοῦ ἐν Χανίοις προξένου Dickson. (Βλ. τὸ ἱστορικὸν καὶ τὰς διπλωματικὰς συνεπείας τῆς ἐνεργείας ταύτης ἐν Τσιριντάνη, ἐνθ' ἀν., τόμος Α', σελ. 568).

ραιᾶ ἐν ἐπισημῷ στολῇ τὸν Καλλέοργον, ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸν πλοίαρχον Πύμ ἐπὶ τῇ φιλανθρωπῳῳ αὐτοῦ πράξει. Τί ἔλεγον, ἄραγε, οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν γαλλικῶν πλοίων, ἀποστερούμενοι τῶν ἀνευφημιῶν, ὧν διακαίως ἀντιποιεῖται τὸ φιλάνθρωπον τῆς Γαλλίας ἔθνος; Δὲν κατηρῶντο τὸν σκληρὸν καὶ ἀπάνθρωπον Τιβέριον;³⁸ Ὁ δὲ φιλέλλην Πύμ ἐπεθύμησε νὰ ἴδῃ καὶ ἐπισκεφθῇ τὸ δημοφιλέστατον «Πανελλήνιον». Ἰδὼν δὲ αὐτό, ἔμεινεν ἑκθαμβος πῶς κατόρθωσε τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς νὰ προσορμισθῇ, ἐνῶ αὐτὸς δὲν ἠδυνήθη οὐδὲ τὴν ἡμέραν, τῆς μεγάλης ἔνεκα τρικυμίας. Τὸ «Πανελλήνιον» πρέπει νὰ διαιωνισθῇ, οὐχὶ μόνον ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ὁρατὸν καὶ ψηλαφητόν, ὥς πάλαι ποτε τὸ πλοῖον τοῦ Θησέως, ὃ ἐπανήγαγεν εἰς τὰς κλεινάς Ἀθήνας τοὺς δις ἐπὶ ἐκείνους παῖδας, τὸ δὲ «Πανελλήνιον» φέρει τὴν τύχην καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Κρήτης. Περὶ τούτου ἠδύνατο νὰ γίνῃ λαμπρὸν ποίημα, ἀλλὰ ποῦ ποιητής; Τὸ ἡρωϊκὸν τῆς Κρήτης δράμα, ἐστὶν ἀνώτερον τῶν σημερινῶν ποιητικῶν κεφαλῶν. Τούτου ἔνεκα, ὑπέβαλον εἰς τινὰς τῶν ἐφημεριδογράφων νὰ πραγματευθῶσι περὶ τοῦ «Πανελληνίου» ὅπερ καὶ μόνον ἐκπροσωπεῖ τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν στόλον³⁹.

Ἀλλά, σὺν Θεῷ, καὶ στόλος καταρτισθήσεται, διότι οὐδέποτε πανελλήνιοι εὐχαὶ ἐξεφράσθησαν περὶ σσιτάσεως στόλου τοσοῦτον ζωηρῶς ὅπως σήμερον. Ἄν ὁ μὲν ἐν Βαρβακείῳ ἐργαζόμενος Σύλλογος, ἀποβλέπει εἰς μεγάλα καί, ἐπὶ τοῦ παρόντος, δυσκατόρθωτα, ὃ ἐν Σύρῳ «Πανελλήνιος», ἐργάζεται πρακτικώτερον καὶ σκοπιμώτερον διὰ μετοχῶν 100 δραχμῶν πρὸς ἀγορὰν τοῦ πολυθρυσλήτου καταδρομικοῦ. Ἄν κρίνετε καὶ ὑμεῖς καλόν, λάβετε δέκα μετοχές. Τὸ δὲ σχέδιον ἡμῶν, τῶν σιδηροφράκτων γενήσεται ἔργον, ὅταν ἔλθῃ τὸ νέον Ὑπουργεῖον καὶ ποιήσῃ δάνειον, οὐ ἄνευ, οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων. Ὁ μέλλων πρωθυπουργός, ἐπεφόρτισεν ἤδη τὸν Πρόξενον τῆς Ἀμερικῆς διὰ τοῦ κ. Κ. Νάζου νὰ γράψῃ εἰς Ἀμερικὴν. Τοῦτο ὁμῶς, δὲν εἶναι ἔργον τοῦ προξένου, ἀλλὰ τοῦ ἀποσταλχομένου ὅσον οὕτω. Τέλος πάντων! Οἱ πόθοι ἡμῶν ἐξεπληρώθησαν καὶ ὁ Τρικούπης ὑπεσχέθη. Ἡ δὲ περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Μάρκου⁴⁰ ἔμπνευσις ὑμῶν, ἦν θεία, ἐφ' ᾧ

³⁸) Ὑπονοεῖ τὸν πολυπράγμονα αὐτοκράτορα τότε τῶν Γάλλων Ναπολέοντα τὸν Γ' ὃ ὁποῖος, ἀμφιταλαντευόμενος μεταξὺ τῆς ἀγγλικῆς καὶ ρωσικῆς πολιτικῆς, δὲν ἀπέστειλε, καίτοι τὸ εἶχεν ὑποσχεθῇ, γαλλικὸν πολεμικὸν εἰς Κρήτην πρὸς μεταφορὰν γυναικοπαίδων. Τ σ ι ρ ι ν τ ᾶ ν η, ἐνθ' ἄνωτ, τόμος Α', σελ. 457).

³⁹) Εἰς τὸ Ἱστορικὸν Μουσεῖον Κρήτης εὐρίσκεται κατατεθειμένον τὸ τηλεσκόπιον τοῦ «Πανελληνίου», φέρον τὴν ἐπιγραφήν: «Εἰς ἀνάμνησιν τῶν εἰς Κρήτην ταξιδίων τοῦ Πανελληνίου, Ἰανουάριος 1867».

⁴⁰) Πρόκειται περὶ τοῦ Δημητρίου Βότσαρη (υἱοῦ τοῦ Μάρκου Βότσαρη)

καὶ θανμασίως ἐπέτυχε. Πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τοῦ εἶχον ἐπιτεθῆ ἄσχημα, διὸ σκέπτεται, σκέπτεται, ὡς ὁ Ὅθων καὶ οὐδὲν πρᾶττει.—«Ἀλλ' εἰπὲ καὶ σύ, τί δύναμαι νὰ πράξω;» (μοὶ ἀπήντησε). Μετὰ δύο ἡμέρας, ἔχων ἀνὰ χεῖρας τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν — «ἰδοὺ τί πρέπει καὶ τί δ-φείλεις νὰ πράξης» εἶπον αὐτῷ.

Πορακινηθεῖς δὲ καὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνεδέχθη τὴν ἀποστολὴν, διὸ ἐνεργήσατε ἵνα ὁ ἀγαθὸς φίλος ⁴¹ γράψῃ συστατικὰς ἐπιστολάς, καὶ ἀποστείλατέ μοι αἰδιὰς ὅσον τάχιστα. Ἔστιν ἐλπίς, ἵνα ἕτερον ὑπάγῃ καὶ ὁ Χαρίλαος, διότι ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα. Οὕτω δὲ λύεται καὶ τὸ τοσοῦτον βασανῖσαν ἡμᾶς ζήτημα, τὸ περὶ προμηθείας τῶν ὁπλων, ὅ Ὁ βότσαρης καὶ ἄλλοι στρατιωτικοί, ξεδιάσαντες τὰ ὅπλα, εὐ-ρον ἐλλείψεις ἐν αὐτοῖς. Μόνον τὰ τοῦ Henry δὲν ἐξήτασαν, δι' οὓς οἶδατε λόγους. Ὁ δὲ Κινδυνέκος, ἀπὸ τοῦ λοιμοκαθαρηθρίου εὗρε τρόπον νὰ γράψῃ ἐν τῇ «*Αὐγῇ*» (5 Δεκεμβρίου) διὸ ὁμογενὴς ἀφίχθη, ἀ-πεσταλμένος ὑπὸ φιλελληνικοῦ κομιτάτου ἵνα προτείνῃ τὴν προμήθειαν ὁπλων νείας ἐφευρέσεως, ἐπὶ ὅροις οὓς διευκολύνει τὰ μέγιστα τὸ ἀπο-στέλλον αὐτὸν κομιτᾶτον κ.τ.λ. Ταῦτα ἀρκοῦσι ἵνα χαρακτηρίσωσι τὸν ἄνδρα καὶ κατατάξωσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν Γκινοκερκοπούλων (;), καὶ ἂν ὑμεῖς δὲν ἐλαμβάνετε τὸν κόπον νὰ τὸν συστήσητε ⁴². Ἀλλὰ μετὰ

ἀξιωματικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, τὸν ὁποῖον, προφανῶς, ἡ Ἐπιτροπὴ Κωνσταντι-νουπόλεως ὑπέδειξεν ὡς τὸ κατάλληλον πρόσωπον ὅπως μεταβῇ εἰς Ἀμερικὴν διὰ τὴν παραγγελίαν τῶν ὁπλων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸν κρητικὸν ἀγῶνα.

⁴¹⁾ Ἐπιβεβαιούται διὰ τῆς φράσεως ταύτης ἡ ὑπόθεσις ἡ ὁποία ἐγένετο ἀνωτέρω (βλ. ὑποσ. 23) ὅτι διὰ τῶν λέξεων «ἀγαθὸς ἀνὴρ» ὑποδηλοῦνται ὁ Mor- ris ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ Βασιάδης ζητεῖ νὰ γράψῃ συστατικὰς ἐπιστολάς διὰ τὸν Βό-τσαρην εἰς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας.

⁴²⁾ Διὰ τὸν Κινδυνέκον αὐτόν, προμηθευτὴν ὁπλων, γίνεται λόγος καὶ εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολὴν τοῦ Βασιάδῃ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν Κωνσταντινου-πόλεως. (βλ. ἀνωτέρω ὑποσ. ἀριθ. 28). Φαίνεται ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Κωνσταντι-νουπόλεως δὲν ἔλαβεν ἱκανοποιητικὰς πληροφορίας δι' αὐτόν, καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν Βασιάδην νὰ τὸν προσέξουν. Ἐντεῦθεν ἡ πλήρης καχυποψίας συμπεριφορὰ τοῦ Βασιάδου ἀπέναντι του. Τὸν Κινδυνέκον ἀναφέρει ὁ Ἀ. Θ. Γ. Π ο λ ι τ ι κ ῆ ς εἰς τὸ ἔργον του «Ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ νεωτέρα Αἰγύπτος» τόμ. Β', σελ. 176, ὡς διατηροῦντα τραπεζιτικὸν Γραφεῖον ἐν Αἰγύπτῳ περὶ τὸ 1860. Ἀφ' ἑτέρου ὁ Α. Ρ. Ρ α γ κ α β ῆ ς εἰς τ' Ἀπομνημονεύματά του, τόμ. Γ', σελ. 309 καὶ ἐφ. 329 καὶ ἐφ. κατ' ἐπανάληψιν μνημονεύει τὸν Κινδυνέκον ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ 1868 μετέβη εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἐγκατασταθεὶς εἰς Οὐάσιγκτῶνα — ὅπου εὗρίσκειτο ὁ Ραγκαβῆς ὡς Πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος — ἀπέκτησε τὴν ἀμερικανικὴν ὑπηκοσύνητα διὰ νὰ διεκδικήσῃ σημαντικὰς, κατ' αὐτόν, ἀπαιτήσεις του κατὰ τοῦ Ἀντιβασι-λέως τῆς Αἰγύπτου. Ὁ Ραγκαβῆς τὸν χαρακτηρίζει ὡς «ἐστερημένον παιδείας, ἀλλ' εὐπαρουσίαστον, δραστήριον καὶ ἐνεργητικόν». Ὁ Κινδυνέκος προσήγγισε

τοιαύτην σύστασιν, οὐδὲν μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἔσχε τὴν ὄρεξιν νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὸν ἐν τῷ λοιμοκαθαρησίῳ. Ἡ πόρῃσαν μάλιστα οὐ συνεβουλεύετε τὴν Ἐπιτροπὴν, παραλαβοῦσαν ἐμπείρους στρατιωτικούς, νὰ καταβῇ εὐθὺς εἰς Πειραιᾶ καὶ εὖρη τὸν ἄνδρα. Πρὸς τί ἡ τοιαύτη βία καὶ σπουδή; «Μέμνησο» ἀπιστεῖν ἄρθρα τὰ δετῶν φρενῶν». Ἐγώ, ὅμως, ἐκὼν ἅκων, κατέβην τὴν Παρασκευὴν εἰς Πειραιᾶ μετὰ τοῦ κ. Νάζου καὶ διαβάντες ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ταχυδρομείου, ἠρωτήσαμεν ἂν καὶ τις Θωμᾶς Κινδυνέκος ἦλθεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ γραμματεὺς, ἰδὼν τὸν κατάλογον μᾶς ἀπεκρίθη «ὄχι». Μόλις δὲ χθὲς ἔμαθον ὅτι εὐρίσκεται ἐν τῷ λοιμοκαθαρησίῳ, σήμερον δὲ ἐξέρχεται. Ὡστε, θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ τὸν γνωρίσω καὶ ἐκ τοῦ πληρίου καὶ μάθω τίνες αἱ προτάσεις αὐτοῦ, καὶ ποῖον καὶ τὸ φιλελληνικὸν κομιτᾶτον.

Σήμερον πέμπονται καὶ τὰ πολυθρόνητα διπλότυπα. Ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν ἐβράδυνε διότι ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπολιορκεῖτο ὑπὸ ἄλλων ἀσχυλῶν ἀναγκαιοτάτων, ἣν δὲ ἀνάγκη τρεῖς νὰ ὑπογράψωσι, ἐξ ὧν ὁ εἰς εἶχεν ἀσθενήσει, καὶ τελευταῖον διότι μέλη τινα ἤρουντο νὰ ὑπογράψωσι, λέγοντα ὅτι ἀρκεῖ ἡ γενικὴ ἀπόδειξις, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγένετο δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἐπιτροπὰς καὶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ παραβῇ τὰ τεταγμένα. Ἐδέησε λοιπόν, νὰ γίνῃ ἰδιαίτερα προᾶξις, ἵνα τὰ ὑμέτερα διπλότυπα θεωρηθῶσιν (ὑπὸ) τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Ταῦτα δὲ γράφω, οὐχὶ τοσοῦτον ἵνα δικαιολογήσω τὴν βραδύτητα, ὅσον ἵνα γνωρίζητε ὅτι θεωρεῖ εἰς τὸ ἐξῆς περιτιτὴν τὴν ἀποστολὴν τῶν διπλοτύπων εἰς Ἀθήνας, διότι ἐπεισθῆσαν ἤδη καὶ αὐτοὶ οἱ δυσπιστοῦντες ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅτι τὰ χορηγηθέντα χρήματα περιῆλθον εἰς χεῖρας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπειτα, τοῦτο συμφέρει καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἡμῶν ἥτις, λαμβάνουσα ἀποδείξεις περὶ τῶν ἀποστελλομένων χρημάτων, δύναται τὰ ἄλλα νὰ μεταχειρισθῇ ὅπως καὶ ὅπου κρίνει καλόν, ὡς ἐποίησατε προτείναντες εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Μάρκου πεντακοσίας κατὰ μῆνα, καὶ ὡς ποιήσητε αὖριον, δταν ἐξεγερεθῇ ἡ Ἡπειρος καὶ ἡ Θεσσαλία. Ἡ μὲν Κρήτη εἰς τὸ ἐξῆς ἀνάγκην χρημάτων δὲν ἔχει, διότι πανταχόθεν πέμπονται συνδρομαὶ καὶ τοσαῦται, ὥστε ἀπερρόφησαν πάντας καὶ παρέλυσαν τὰς ἐνεργείας τῆς γενικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀχιλλέως, Πύρρου καὶ Ἀλεξάνδρου⁴¹. Ὡς γνωρίζετε, περὶ τούτου, ἔμελλον νὰ

τὸν Ραγκαβὴν καὶ τῷ προσέφερε τὴν προμήθειαν ὀπλων διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ τὴν ἰδρυσιν ὀπλουργείου εἰς Ἑλλάδα. Τὰς προτάσεις ταύτας ὁ Ραγκαβὴς ἀπέρριψεν, ἀφοῦ συνεβουλεύθη τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν.

⁴¹⁾ Ὑπαινίσσεται τὰς Ἐπιτροπὰς ὑπὲρ τῆς ἐξεγέρσεως τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας.

συνέλθωσιν αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ συσκεφθῶσι. Ὁ υἱὸς τοῦ Μάρκου ἐξέθη-
κε σαφῶς καὶ σιγμύλως τὰς αἰτίας δι' ἃς ἡ Ἡπειρος καὶ ἡ Θεσσαλία
δὲν δύνανται νὰ παρασκευασθῶσιν ἔτι. Τὸ δίκαιον τῆς ἀξιώσεως ἀνε-
γνώρισε καὶ ἡ Κ. Ἐπιτροπὴ, ἀπολογηθεῖσα ὅτι ἐχορήγησε 50.000 δρ.
εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἡπείρου καὶ ὑποσχεθεῖσα καὶ αὐθις νὰ δώσῃ.
Ὁ Β(ότσαρης) μ' ἐπεφόρτισε νὰ ἐπιστήσω καὶ τὴν ὑμετέραν προσοχὴν
ἐπὶ τούτων καὶ νὰ ἐκθέσω ὑμῖν τὴν γνώμην αὐτοῦ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ
Κωνσ(αντινουπόλεως) ὀφείλει νὰ ἐκτείνῃ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς καὶ ὑπὲρ
τῶν ἄλλων, προσλαμβάνουσα καὶ τινὰ μέλη ἐξ Ἡπειρωτῶν, Θεσσαλῶν
καὶ Μακεδόνων, διὰ τὸ καλέσῃ ἡ ἀνάγκη. Ταῦτα ἀποδέχομαι καὶ ἐγώ,
διότι αἱ μὲν Ἐπιτροπαὶ ἐνταῦθα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγχωνευθῶσιν,
ὥς ἕκαστος ὑμῶν εὐκόλως ἐννοεῖ, ἡ δὲ ἡμετέρα δύναται νὰ ἐνεργῇ ὑπὲρ
πασῶν καί, κατὰ τὰς ἀνάγκας, ὅτε μὲν νὰ χορηγῇ χρήματα καὶ ὅπλα
ὑπὲρ τῶν μὲν, ὅτε δὲ ὑπὲρ τῶν ἄλλων. Τούτων ἕνεκα, ἡ ἀποστολὴ τῶν
διπλοτύπων εἰς Ἀθήνας ἀποβαίνει περιττή, οἷκοθεν ὁμῶς ἐννοεῖται
(ὅτι) πρέπει νὰ γίνηται ἀκριβεστάτη καταγραφὴ, ποῦ καὶ πῶς δαπα-
νῶνται τὰ χρήματα, ἵνα, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἀποδειχθῇ ἡ ἀσθηρὰ
φειδωλία καὶ τιμιότης τῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ περὶ μὲν τούτων σκεφθέν-
τες, ἀποφασίσαιτε τὸ βέλτιστον, τὰ δὲ ἐνυπόγραφα διπλότυπα ἐγχειρί-
ζοντες, ὀφείλετε νὰ λάβητε τ' ἄλλα, ἵνα μὴ οἱ ἀπαξ χορηγήσαντες χρή-
ματα ἔχωσιν ἀνὰ χεῖρας δύο διπλότυπα.

Οἱ δὲ ἐν Λοιδίνῳ πλούσιοι, ἠνάγκασαν τὴν Κ(εντρικὴν) Ἐπιτρο-
πὴν ν' ἀποδώσῃ τὰς παρ' αὐτῶν προσφερομένης πρὸ μηνῶν 1500 Λί-
ρας εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἀγγλικὴν ἐπιτροπὴν καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ἀναγκα-
σθῶσι νὰ καταβάλωσιν αὐθις μεγάλα τινὰ ποσά, ἀλλὰ μικρά, ἅτινα
ὁμῶς, προστιθέμενα πρὸς τὰ ἀρχαῖα, ποιήσουσι τὸ συναμφότερον μέ-
γα. Καὶ οὗτος, χιακὸς ὑπολογισμός. Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐκοῦσα ἄκουσα, ἐ-
κένωσε τὸ ταμεῖον αὐτῆς, ἐλπίζουσα, πολλὰ ἐκ τῶν ὁμογενῶν τῆς Ἀγ-
γλίας. Διαθρυσθεῖται ἤδη, ὅτι πέμπονται 9000 βελονῶτα⁴⁴ (ἴδε «Αἰῶ-
να» τῆς 5 Δεκεμβρίου). Διαθρυσθῶνται καὶ ἄλλα, ἃ εὐχῆς ἔργον ν' ἀ-
ποβῶσιν ἀληθῆ, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἐπεμβαίνουσιν ὑπὲρ τῆς Κρήτης, ὅτι
καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις Ἰταλὸς πρέσβυς διέταξε τὰ ἐν Σούδα σταθμεύοντα
ἰταλικά πλοῖα νὰ παραλάβωσι κρητικὰς οἰκογενείας κτλ. Τὸ ἀληθές
ἐστίν ὅτι ἡ μὲν ἁγία Ρωσσία ῥέγχει, ὁ δὲ πλοίαρχος Πύμ ἀνεχώρησε
καὶ αὐθις εἰς Κρήτην, ἵνα ἐνθαρρύνῃ καὶ εὐελπίσῃ τοὺς ἡμετέρους οἴ-
τινες ἔχουσι μεγίστην ἀνάγκην ἐμπυχώσεως⁴⁵. Διότι ὁ Μουσταφᾶς ἐ

⁴⁴) Βλ. κατωτέρω σημ. 139.

⁴⁵) Ὁ Πύμ δὲν κατέρωθωσε, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, κατόπιν ὁδηγίων τῆς
ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, νὰ συνεχίσῃ τὴν παραλαβὴν γυναικοπαίδων ἐκ Κρήτης.

ξηλθε τῶν Χανίων, ἄγων εἴκοσι καὶ δύο χιλιάδας στρατοῦ. Οἱ ἡμέτεροι εἰσὶ περὶ τοὺς 6000, ἐξ ὧν πολλοὶ ἄπειροι τοῦ πολέμου. Ἡ καρδιά ἡμῶν τρέμει, περιμένουσα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μαχῶν. διότι ἐν αὐταῖς ἐπαίχθη ἀναμφιβόλως ἡ τύχη τῆς Κρήτης.

Περὶ τούτων, θέλω σὰς γράψει καὶ διὰ τοῦ γαλλικοῦ, ἂν προφθάσω, διότι ἔχω προαίσθημα ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἀπέκρουσαν τὸν Μουσταφᾶν, ἐνθαυρονθέντες ὑπὸ τῆς ἡθικῆς ἐπεμβάσεως τῆς Ἀγγλίας. Ἀλλ' ἡ ἁγία Ρωσσία, ἡ τοσοῦτον θόρυβον ποιήσασα, διατὶ ἀργεῖ⁴⁵; Καὶ ὁμως εἰς τὴν παιρίδα μου⁴⁷ ἐστάλησαν 40.000 δρ. ὑπισχνοῦνται δὲ καὶ ἄλλαι, ἂν ἐξεγερθῇ. Διατὶ δὲ καὶ ἡ Σερβία, ἡ συνεννόησιν... συνεννόησιν ἐπιφωνοῦσα, κωλύει νὰ συλλεχθῶσι χρήματα ἐν Βελιγραδίῳ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν; Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀπίθανον, καὶ ὁμως ἀναφέρει αὐτὸ ἡ «Κλειὼ» τῆς 25 Νοεμβρίου, ἣν πέμπομεν μετὰ τῶν ἄλλων. Δείξαντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐπιτειραμμένον, ἐρωτήσατε ἂν διὰ τοιούτων μέσων ἐπιθυμῇ ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ καθυστερεῖ τὸ ἀστριακόν, δὲν ἔλαβον τὰς ἐπιστολάς ὑμῶν, ἵνα ἴδω ἂν μοὶ γράφητε τι περὶ τῶν σερβικῶν. Ὁ Πετρούλακος μετὰ 800 Μανιατῶν μεταβαίνει εἰς Κρήτην. Νομίζω ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἐν Σύρῳ ἐτοιμάζουσι πυρπολικά, ἐφ' ᾧ ἀνέβαλον ἐπ' ὄλιγον τὸ ταξείδιον τοῦ «Πανελληνίου».

Προχθὲς ὁ Χριστόπουλος⁴⁸ ἀπαντήσας με, ἠρώτησε: «Τί νεώτερα ἐκ Κωνσ(αντινουπόλεως);» — «Τὰ γνωρίζεις» τῷ ἀπήντησα, ἀναγνόνς τὴν ἐπιστολήν. — «Ἐχεις καὶ ἄλλα, ἅτινα μὲ κρύπτεις. Ἐγὼ γνωρίζω διὸ ὁ ἰδικός σου (τίς ὁ Στέφανος Σκουλούδης ἢ ὁ M(orris) (;) ἔγραψεν ὅτι ἡ συνάντησις ἐν Χίῳ δὲν ἐγένετο δεκτὴ». Παρακαλῶ νὰ μοὶ λύσητε τὸ αἰνίγμα τοῦτο. Ἐγὼ δὲν σὰς κωλύω νὰ γράφητε καὶ εἰς ἄλλους, ἀλλ' ἀπαιτῶ νὰ γνωρίζω τὰ γραφόμενα. Τί ἠθέλετε εἰπεῖ ὑμεῖς, ἂν ἐγὼ ἔγραφον εἰς τὸν M(orris), ; περὶ πραγμάτων ἅτινα ἀπέκρυπτον πρὸς ὑμᾶς; Ἡμεῖς μέχρι τοῦδε ἐνεργοῦμεν ὡς ἀδελφοὶ ἀπὸ κοινοῦ καὶ συμφώνον, οὐδ' ἐννοοῦμεν τὴν εἰλικρίνειαν ὡς ὁ Βούλγαρος καὶ ὁ Κουμουνδούρος, ὧν τὰς ἐπιστολάς ἀνάγνωτε ἐν τῇ «Ἀληθείᾳ» (5 Δε-

⁴⁵) Κατόπιν τῆς λαμπρᾶς ἐντυπώσεως τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ πολεμικοῦ «Assurance» παραλαβὴ γυναιοκαίδων ἐκ Κρήτης, ἡ Ρωσσία διὰ νὰ μὴ ὑστερήσῃ, ἀπέστειλε τὸ πολεμικὸν «Μέγας Ναύαρχος» τὸ ὁποῖον παρέλυβε τὴν 13 Δεκεμβρίου 1866 εἰς Τρραπεζὴν 1143 ἄτομα, μεταξὺ τῶν ὁποίων 425 γυναῖκας καὶ 523 παιδιά. (Βλ. Τσιριντάνη, ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. Α', σελ. 579 καὶ ἐφ.).

⁴⁷) Ἐννοεῖ ἐνταῦθα τὴν Ἡπειρον.

⁴⁸) Χ. Χριστόπουλος, βουλευτὴς, φίλος τοῦ Κουμουνδούρου καὶ μέλος τῆς Κεντρικῆς ἐπὶ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς.

κεμβρίου), ἵνα ἴδῃτε εἰς ποίαν ἀθλιότητα εὐρίσκονται τὰ ὑπουργικά.

20

4.

Ἐπιστολὴ Angelo di Tedesco πρὸς Στέφ. Σκουλούδη. Μονόφυλλον διαστάσεων $26,5 \times 21$ ἐπὶ κυανωποῦ γραμμογραφημένου χάρτου γραφῆς μὲ ὑδατογραφημένης καθέτους ραβδώσεις.

Αἰτήσις πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βελγικῆς ἐφημερίδος «L' Orient» τῶν Βρυξελλῶν διὰ τὴν συνέχισιν τὴν ὑποστήριξιν τῆς κρητικῆς ὑποθέσεως⁴⁹.

ADMINISTRATION DE L' ORIENT
3e DIVISION

Alexandrie, le 11 Décembre 1866

Monsieur Etienne Scouloudis
Constantinople

Monsieur,

J' ai l' honneur de vous remettre ci - inclus une lettre que le patriote D. L. Sgouta m' a remis pour Vous, et dont le but vous est expliqué.

L' oeuvre que j' ai entreprise est gigantesque. Il me faut du secours de toute part. Aussi, je vous demande avec confiance votre noble appui, afin que le Journal «L' Orient» ait beaucoup d' abonnés, et que des correspondances régulières soient expédiées de Constantinople à la Rédaction du journal «L' Orient» à Bruxelles. Adresse; 30, Rue de l' Orangerie.

⁴⁹) Ὁ Angelo de Tedesco εἶχεν ἀναλάβει διὰ τῆς ἐν Βρυξελλαῖς ἐκδιδομένης ἐφημερίδος του «L' Orient» («Ἀνατολὴ») τὴν διαφώτιση τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τῶν δικαίων τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος, ἐπέτυχε δὲ νὰ πείσῃ τὸν ἐν Βρυξελλαῖς τότε ἐν ἐξορίᾳ εὐρισκόμενον, λόγῳ τῆς ἀντιθέσεώς του πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τῶν Γάλλων Ναπολέοντα τὸν Γ', διάσημον γάλλον ποιητὴν Βίκτωρα Οὐγκώ, νὰ δημοσιεύσῃ εἰς τὴν ἐφημερίδα του μίαν φλογερὰν προκήρυξιν πρὸς τοὺς Κρητας. Ἡ προκήρυξις αὕτη τοῦ Οὐγκώ, ἐνεθουσίασε κατ' ἀρχὰς τοὺς ἐπαναστάτας, ἀλλ' ὅπως ἀπεδείχθη κατόπιν, ἔκαμε περισσότερον κακὸν παρά καλόν, διότι ὁ Οὐγκώ περιέλαβεν εἰς τὸν χαιρετισμὸν του πρὸς τοὺς Κρητας καὶ δριμυτάτας ἐκφράσεις κατὰ τοῦ Ναπολέοντος καὶ τοῦ μοναρχικοῦ συστήματος, μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀπαγορευθῇ ἡ κυκλοφορία τῆς ἐφημερίδος εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ νὰ κατασχεθῇ ὑπὸ τῶν γαλλικῶν ἀρχῶν τὸ φύλλον τῆς 2 Δεκεμβρίου 1866 ὅπου ἐδημοσιεύθη ἡ προκήρυξις τοῦ Οὐγκώ. (Βλ. τὸ κείμενον τοῦ πρὸς τοὺς Κρητας χαιρετισμοῦ τοῦ Οὐγκώ ἐν Τσιρινεάνη, ἐνθ' ἄνωγ. τόμ. Α', σελ. 552 - 3).

Ce n'est que par de grands efforts de tous les amis de la Grèce, que nous arriverons à notre but.

Si vous ne voulez pas figurer, servez - vous de notre Agent Mr. H. Weiss, libraire à Péra, et aidez - le puissamment.

Honorez - moi d'une réponse et agréez, Monsieur, l'assurance de ma haute estime.

Le Commandeur Angelo de Tedesco

Μετάφρασις

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ «L' ORIENT»

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 3η

Ἀλεξάνδρεια, 11 Δεκεμβρίου 1866

Κύριον Στέφανον Σκουλούδη

Κωνσταντινούπολιν

Κύριε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ὑποβάλω συνημμένως μίαν ἐπιστολὴν πρὸς ὑμᾶς τὴν ὁποίαν μοὶ παρέδωσεν ὁ πατριώτης Δ. Λ. Σγούτας⁵⁰ καὶ τῆς ὁποίας σᾶς ἐξηγεῖ τὸν σκοπὸν.

Τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβον, εἶναι γιγάντιον. Χρειάζομαι βοήθειαν ἀπὸ παντοῦ. Συνεπῶς ζητῶ μὲ ἐμπιστοσύνην τὴν εὐγενῆ σας ὑποστήριξιν, διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἡ ἐφημερίς «L' Orient» πολλοὺς συνδρομητὰς καὶ διὰ ν' ἀποστέλλωνται τακτικῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκρίσεις πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος («L' Orient») εἰς Βρυξέλλας. Ἡ διεύθυνσις εἶναι : 30 Rue de l' Orangerie.

Μόνον διὰ μεγάλων προσπαθειῶν ὅλων τῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ μας.

Ἐὰν δὲν θέλετε νὰ ἐμφανίζεσθε ὑμεῖς, χρησιμοποίησατε τὸν ἐν Πέργᾳ ἀντιπρόσωπόν μας βιβλιοπώλην κ. H. Weiss, καὶ βοηθήσατέ τον γενναίως.

Τιμήσατέ με παρακαλῶ διὰ μιᾶς ἀπαντήσεως, καὶ δεχθῆτε κύριε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑψηλῆς μου ἐκτιμήσεως.

(ὑπογρ.) Ὁ ταξιάρχης Angelo de Tedesco⁵¹

⁵⁰) Ἀγνωστος ὁ «πατριώτης» Δ. Λ. Σγούτας τὸν ὁποῖον ἀναφέρει ὁ ἐπιστολογράφος, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ τοῦ γνωστοῦ καὶ διαπρεποῦς νομομαθοῦς Λεωνίδα Σγούτα ὅποτε τὸ γράμμα «Δ» εἰς προτασσόμενον τοῦ ὀνόματός του πιθανῶς νὰ ὑποδηλῇ τὸν τίτλον τοῦ Δόκτορος (DR).

⁵¹) Ὁ τίτλος τοῦ «ταξιάρχου» τὸν ὁποῖον προτάσσει εἰς τὴν ὑπογραφήν του ὁ De Tedesco πιθανῶς ἀναφέρεται εἰς βαθμὸν παρασῆμου μὲ τὸ ὁποῖον εἶχε τιμηθῇ.

5.

Μυστική ἔκθεσις Ἡροκλέους Βασιάδου ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος εἰς Κωνσταντινούπολιν. 6σέλιδος (ἐξ ὧν ἡ μία λευκὴ) διαστάσεων 27×21 χιλ. ἐπὶ λευκοῦ χάρτου γραφῆς ἄνευ ὕδατογραφημένων γραμμῶν ἢ γραμμογραφήσεως. Γραφὴ Ἡροκλέους Βασιάδου.

Ἡ ἐθνικωτὴτὴ δρᾶσις τοῦ νεοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' — Οἱ βασιλικοὶ πόθοι διὰ τὴν σύμπραξιν τῶν κομμάτων. — Ἀπροθυμία τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν πρὸς συμμόρφωσιν πρὸς τὴν βασιλικὴν ἐπιθυμίαν. — Αἱ διαδόσεις τῶν «γαλλοφρόνων» καὶ ἡ δρᾶσις τῶν Ἀγγλῶν καὶ τῶν Ρώσων. — Καὶ πάλιν ὁ τυχοδιώκτης Κινδυνέκος ἐπὶ σκηνῆς. — Αἱ ἐκ Κρήτης εἰδήσεις.

Τῇ 13 Δεκεμβρίου 1866, Ἀθήνησιν

Φίλοι καὶ Ἀδελφοί,

Ἐνθυμεῖσθε ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ, ἢ τῇ δευτέρᾳ, ἐπιστολῇ μου⁸² σᾶς ἔγραφον ὅτι ὁ Δεληγιώργης δικαιολογούμενος ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν εἶναι λίαν ἐνεργητικόν, οὐδὲ πράττει ὑπὲρ τῆς Κρήτης ὅσα ὀφείλει, ἀπέδιδε τὴν αἰτίαν αὐτοῦ εἰς τὸν ἀνώτατον Ἀρχοντα, ὃς πιεζόμενος ὑπὸ τῆς ἐξωτερικῆς διπλωματίας, παρενέβαλλε προσκόμματα εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν ὑπουργῶν. Κατὰ πόσον τοῦτο εἴχαιο ἀληθείας πρὸς τῆς ἐλευσεώς μου, ἀγνοῶ. Ἀλλ' ἐξ οὗ χρόνου διατρίβω ἐνταῦθα, βλέπω μετὰ πλείστης ἀγαλλιᾶσεως ὅτι ὁ νεορὸς ἡμῶν βασιλεὺς φρονεῖ καὶ πράττει ἐθνικώτατα καὶ ἑλληνικώτατα, μὴ ἐπιλαθόμενος ὅτι ἐκλήθη νὰ βασιλεύσῃ πάντων τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτου ἕνεκα, συναγωνιᾷ περὶ τοῦ ἀγῶνος τῆς Κρήτης, χαίρει καὶ λυπεῖται κατὰ τὰς καλὰς ἢ κακὰς ἐκείθεν εἰδήσεις, γράφει πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς αὐτοῦ συγγενεῖς, ἐπικαλούμενος τὴν τελεσιουργὸν αὐτῶν συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς καλῆς ἐκβάσεως τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος.

Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὁ βασιλεὺς ἐκ τῶν αὐτῶν πανελληνίων ἐμπνέεται ἀρχῶν. Καὶ ὅτε, οἱ ἀρχηγοί, ἢ μᾶλλον οἱ ἀρχιαβδηροῦνται τῶν πολιτευομένων, ἀποτροπιάζονται τὴν ἔνωσιν καὶ σύμπραξιν καὶ ἀνακηρύττουσιν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐτῶν ὅτι ἡ μὲν ὁμόνοια ἐν τοῖς σινταγματικοῖς κράτεσιν ἐστὶ βλαβερὰ, ἡ δὲ διχόνοια λυσιτελὴς καὶ ἐθνοσωτήριος, (Τίς ἤθελε τὸ πιστεύσει; Καὶ ὁμως ἀνάγνωτε τὸ φύλλον τῆς «Νέας Γενεᾶς» τῆς 10 Δεκεμβρίου), ὁ βασιλεὺς προσκαλεῖ αὐτοὺς καὶ ἀπαιτεῖ, κατὰ τὰς πανελληνίους εὐχάς, νὰ συνενωθῶσι καὶ συμπράξωσι. Τοῦτο ἐγένετο χθές. Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸν Βούλγαρον καὶ Δεληγι-

⁸²) Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, δυστυχῶς, δὲν περιεσώθησαν.

ώρην φαίνονται πρόθυμοι νῦν, αὐτοὶ ἐκεῖνοι οἵτινες πρὸ δύο μηνῶν ἀπέκρουσαν τὴν συγχώνευσιν, λέγοντες ὅτι θεωρητικῶς μὲν ταῦτα εἰσὶ λίαν καλὰ, ἀλλὰ πρακτικῶς ἀκατόρθωτα. Οἱ δὲ περὶ τὸν Κονμουνδοῦρον, ἀποδοκιμάζουσι τὴν συνένωσιν καὶ σὺμπραξιν ὡς ἀντισυνταγματικὴν. Ὡστε, φόβος πολὺς, μήπως οἱ πανελλήνιοι καὶ βασιλικοὶ πόθοι ναυαγήσωσι διὰ μικρὰ καὶ εὐτελῆ πάθη καὶ συμφέροντα, καί, ὡς τελευταία ἀνάγκη, ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς, ἣτις μυρίων ἔσται δυσινχημάτων παρὰίτιος.

Ἀλλὰ τίς ἐστὶν ὁ αἴτιος τούτων καὶ κατὰπτυστος πταίστης; Πάντες οἱ πολιτευόμενοι, πλὴν τοῦ Βασιλέως ὅς, ἀνώτερος τῶν κομματικῶν παθῶν, συνεβούλευσε τὰ δέοντα καὶ ἐπεθύμησε τὰ ὑπάρχοντα ἰσχυρὸν ὑπουργεῖον, ἵνα ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἐσπερίαν Εὐρώπην καί, διὰ τῆς παροουσίας αὐτοῦ, καὶ τῶν συγγενῶν, ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῶν ἐν δουλείᾳ σιναζόντων ἀδελφῶν. Ἡ εὐκαιρία πρὸς τοῦτο καταλληλοτάτη. Διότι, τὸ ἡρωϊκὸν μεγαλοῦργημα τοῦ Ἀρκαδίου βαθέως συνεκίνησε τὴν Εὐρώπην καὶ ἡ κοινὴ γνώμη, μετ' ἀποσιροφῆς ἀποκηρύξασα τὰς ἀναιδέεις ψευδολογίας τοῦ «Μηνύτορος»⁵³ συνετάχθη ὑπὲρ τῆς Κρήτης. Μικρὰ ἐπιμονὴ ἔτι, καὶ συνταχθήσονται καὶ αἱ κυβερνήσεις. Ἡ φιλανθρωπικὴ αὐτῶν ἐπέμβασις πρὸς σωτηρίαν τῶν γυναικοπαίδων, ἔσται ἐξ ἀνάγκης πολιτικὴ ἐπέμβασις πρὸς ἀπελευθέρωσιν τελείαν τῆς Κρήτης. Ἦδη οἱ γαλλόφρονες καὶ λογοποιοὶ ἀγγέλλουσιν ὅτι ἡ πολιτικὴ τοῦ Ναπολέοντος ὅσον οὕτω μεταβάλλεται καὶ ἐκπλήξῃ διὰ τὴν γενναιοδωρίαν τοὺς Ἕλληνας. Καὶ περὶ μὲν ταύτης, ἐξέστω ἀμφιβάλλειν. Ἡ δὲ Ἀγγλία καὶ Ρωσσία ἀνεκηρύχθησαν ἀναφανδόν, καὶ πράττουσιν ὑπὲρ τῆς Κρήτης. Καὶ ὁ μὲν «Μέγας Ναύαρχος»⁵⁴ περιμένεται (ἀκόμη περιμένεται) εἰς Πειραιᾶ μετακομίζων ἐκ Κρήτης παῖδας καὶ γυναῖκας, ὁ δὲ φιλελληνικὸς σύλλογος ἐν Λονδίῳ, ὡς ἀπαρχὴν τῶν συνεισφορῶν αὐτοῦ, ἀπέστειλε διοχιλίαν λίρας. Οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ἀγαπῶσιν ἡμιτελῆ νὰ πράττωσιν ἔργα, ἢ μόνον μέχρι λόγων νὰ προβαίνωσι.

Κατὰ τοῦτο, καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν Γάλλοι καὶ Ρῶσσοι μᾶλλον, ἢ Ἀγγλοὶ. Δι' οὗ, καὶ ὁ Βότσαρης τὸ μὲν πρῶτον ἐδέχθη ἀσμένως. Ἐῖτα, ἐπῆλθεν ἡ σκέψις καὶ ἀνῆρσε τὴν πρώτην ἀπόφασιν. Ὡστε τῶρα περιμένει τὴν σύστασιν τοῦ νέου Ὑπουργείου, καὶ ἂν μὴ ἐκλεχθῇ, ἐξ ἅπαντος ἀπέρχεται εἰς τὴν Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπεθύ-

⁵³) «Moniteur Universel» ἐπίσημος ἡμερησίς τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως. Ἀπὸ τοῦ 1869 ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς «Journal Officiel».

⁵⁴) Τὴν ἰδίαν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἔγραφε τὴν ἐκθεσίν του αὐτὴν ὁ Βασιάδης τὸ ρωσικὸν πολεμικὸν «Μέγας Ναύαρχος» παρελάμβανε 1143 γυναικόπαιδα ἐκ Κρήτης. Βλ. ἀνωτέρω ὑποσ. 46.

μει νὰ λάβῃ πεῖραν τῶν ὅπλων, καὶ γνωρίζει ἐνὸς ἐκάστου τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἐλλείψεις, ἡ Ἐπιτροπὴ, χαριζομένη, ἵνα ἔξῃ αὐτὸν ὑποχέριον καὶ προθύμον εἰς τὴν ἀποστολὴν, παρεχώρησε τὰ 4 ὅπλα, τὸ δὲ πέμπτον ἐδωρήσατο τῷ Καλλέργη. Ἐγὼ ἐλυπήθην καὶ ἐδυσφόρησα, ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεκρίθη μοι ὅτι αἴτιον δὲν ἦδύνατο νὰ πέμψῃ αὐτὰ εἰς Κρήτην, διότι ὀλίγα ὄντα καὶ ἀνόμοια, ἤθελον ἀποβῇ ἄχρηστα. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶμαι πεπεισμένος περὶ τῆς ἀχρηστίας αὐτῶν, δι' ὃ, ὅταν ὁ Βότσαρης ἀναχωρήσῃ, θέλω φροντίσει νὰ παραλάβω αὐτὰ καὶ ἀποστείλω εἰς Κρήτην.

Ἐκ δὲ τῶν ὅπλων τοῦ Κινδυνέκου, τὸ μὲν ἀρχαιότερον ἐπεδοκιμάσθη ὡς καλὸν καὶ χρήσιμον, τὸ δὲ ἕτερον, ἀπεδοκιμάσθη ὡς κυνηγετικὸν μᾶλλον, ἢ στρατιωτικόν. Ὁ δὲ Κινδυνέκος — ὅταν μὲν ἔπαινε τις αὐτό, ὑψώνει τὴν τιμὴν μέχρι τριῶν - τεσσάρων λιρῶν, ὅταν δὲ πύγῃ τις τὸ ὅπλον, καταβιβάζει τὴν ἀξίαν μέχρι 6 - 7 χαρτίνων ταλλήρων — εἶπε πολλὰ περὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλ' ἐν πᾶσι τοῖς λεγομένοις ἐνυπολάνθανει κερδοσκοπία. Ἐρχόμενος εἰς Ἀθήνας, ἐνόμιζεν ὅτι ἡδύνατο νὰ κατορθώσῃ ν' ἀγορασθῶσι δι' αὐτοῦ ἐξ Ἀμερικῆς ὅπλα ἀντὶ τριῶν λιρῶν ἕκαστον, ἐνῶ ἡ πραγματικὴ αὐτῶν ἀξία ἐστὶ μία λίρα. Περὶ τούτου, ἀπετάθη πρὸς πολλούς, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ἀποτυχὼν δέ, ἔστρεψε τὰ βλέμματά του πρὸς τὴν βαθύπλουτον Αἴγυπτον. Ὑπέβαλέ μοι νὰ πείσω τὴν Ἡπειρωτικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ γράψῃ πρὸς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἡπειρώτην Κωνστ. Νάλκον⁵⁵ ἵνα ἐξ Ἀμερικῆς ἀγοράσῃ, (ἐννοεῖται διὰ τοῦ Κινδυνέκου) τρισχίλια ὅπλα ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος. Τοιοῦτος ὁ ἀνὴρ, τυχοδιώκτης καὶ κερδοσκόπος. Ἀλλ' ὅπως δὴποτε, ἐγένετο ὠφέλιμος, πανταχοῦ ὁμιλῶν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ σταλῇ ὅσον τάχιστα κατάλληλος ἄνθρωπος εἰς Ἀμερικὴν καὶ συστηθῶσι φιλελληνικοὶ σύλλογοι ἐξ Ἑλλήνων καὶ Ἀμερικανῶν. Καίτοι, ἐγὼ δὲν ἔχω δικαίαν ἀφορμὴν νὰ παραπονεθῶ καθ' ὑμῶν ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοιούτου ἀνδρός, διότι πολὺ ἀνύψωσέ μου τὴν ἀξίαν κηρύσσων πανταχοῦ ὅτι, ἀναχωρῶν, ἀφίνει εἰς Ἀθήνας ἀντιπρόσωπον τὸν φίλον αὐτοῦ Βασιάδην⁵⁶. Ἀλλ' ὁμως ὑμεῖς δόξετε νοῦν ἔχειν, μεμνημένοι τοῦ ἀρχαίου γνωμικοῦ:

Μέμνησο' ἀπιστεῖν, ἀρθροτάδε τῶν φρενῶν⁵⁷.

⁵⁵) Ἀγνωστος ἀλλαχόθεν ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμογενὴς οὗτος Ἡπειρώτης. Ὁ Ἀθ. Πολίτης δὲν τὸν ἀναφέρει εἰς τὸ μνημειῶδες δίτομον ἔργον του «Ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ Νεωτέρα Αἴγυπτος» Ἀλεξάνδρεια 1928 - 30.

⁵⁶) Ἐδῶ ὁ Βασιάδης ἀποκαλύπτει τὸν ἑαυτὸν του ὡς συντάκτην τῶν ἀνωγύμων μυστικῶν ἐκθέσεων, καίτοι οὐδεμία ἀμφιβολία παρέμενε περὶ τούτου ἐκ τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. Βλ. ἀνωτ. ὑποσ. 11.

⁵⁷) Ὁ ἀρχαιομαθέστατος Βασιάδης παραθέτει συχνὰ γνωμικὰ καὶ ἀποκρητικά χρονικά 1B.

Ἡ ἐγκύκλιος ἐδημοσιεύθη καὶ πέμπω ὑμῖν ἀντίτυπά τινα. Ὁ δὲ Καλλέργης, ἀπέστειλεν εἰς πολλὰς *Illustrations* τὴν εἰκόνα καὶ περιγραφὴν τοῦ ἡρωϊκοῦ Ἀρκαδίου καὶ τὴν βιογραφίαν τοῦ τελευταίου ἡγούμενου του, δειμνήσιου Γαβριήλ. Ταύτην δὲ τὴν ἐβδομάδα, αἱ ἐκ τῆς Κρήτης εἰδήσεις ἀγαθαί. Οἱ ἡμέτεροι ἀντέχουσι κατὰ τοῦ πολυαριθμοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, ποῦ μεν ἐνεδρεύοντες καὶ προσβάλλοντες, ποῦ δὲ ὑποχωροῦντες, διότι ὁ ἐκ τοῦ συστάδην πόλεμος ἀπρόσφορος. Οἱ ἡμέτεροι δὲν λημονοῦσιν οὐκ ἢ Κρήτη ἔσεται ἐλευθέρα ἐὰν ἡ ἐπανάστασις διαρκῇ. Διὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ἀνάγνωτε τὸ παράρτημα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ὃ συναποστέλλω ὑμῖν μετὰ τῶν ἐφημερίδων, εἰς τὸ ἡμίφυλλον τοῦ «Αἰῶνος» τῆς 12 Δεκεμβρίου.

Πάντες οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς φιλελληνικοῖς φρονήμασι τοῦ ἀγαθοῦ φίλου, ἐλυπήθησαν σφόδρα ἐπὶ τῇ βραδύτητι τῶν ἀμερικανικῶν πλοίων, διότι ἐν ἀγῶσι φιλανθρωπίας οἱ Βόρειοι Ἀμερικανοὶ συνήθως προεξάρχουσι τῶν ἄλλων. Ἀλλ' οὐδὲν ἤτιον, μυρίας ὁμολογοῦσι χάριτας καὶ μέγαν ἀντακροῦνται εὐεργετήν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, δι' ὅσα λέγει καὶ πράττει ὑπὲρ ἡμῶν, ἀντιστρατευόμενος τοῖς Τούρκοις.

Ἡ 19 ἀποσταλεῖσα διὰ τοῦ προπαρελθόντος γαλλικοῦ, ἐλήφθη; Μετ' αὐτῆς ἦν καὶ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Μαλικοπούλου πρὸς τὸν φίλιτον Γ. Μακ. (;) καὶ διὰ τοῦ παρελθόντος γαλ(λικοῦ) ἐπέστειλα ὑμῖν τὴν 21 ἀνυπόγραφον. Ἀπὸ τοῦδε, θέλω παύει ἐπιστέλλων ὑμῖν καὶ διὰ τοῦ γαλλικοῦ, ἵνα μὴ παραπίπτωσιν αἱ ἐπιστολαί. Μέχρι ταύτης τῆς ὥρας, τὸ αὐστριακὸν Κωνσταντινουπόλεως, δὲν ἀφίχθη. Τὰς πρὸς ἄλλους ἐπιστολάς ὑμῶν, στέλλετε, παρακαλῶ, σφραγισμένας, ἵνα μὴ κινδυνεύω νὰ δαπανῶ 25 δραχμάς, ὥς μοι συνέβη διὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μ πρὸς τὸν Βόι(σαρην). Ὁμιλῶν μετὰ τοῦ Μελλά, ἔλαθον ἐνθὺς χαρτονόμισμα 25 δραχμῶν καί, εἴτα, σφραγίσας ἀπέστειλα τὴν ἐπιστολάν, ἐνόησα τὸ δαπανηρὸν τοῦτο λάθος. Παθὼν δὲ καὶ νήπιος ἔγνων. Ὁ δὲ Μελλάς, κάτιθαι γέλω, καὶ πρὸς με, φοβούμενον μὴ δυσαρεστηθῇ ὁ Βόι(σαρης) «Μένε ἡνυχός», εἶπε, «τὰ μικρὰ δῶρα συντηροῦσι τὴν φιλίαν...».

22

6.

Μυστικὴ ἔκθεσις Ἡροκλέους Βασιάδη ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος εἰς Κωνσταντινουπόλιν. 6σέλιδος δια-

σπάσματα ἀπὸ ἀρχαίους Ἑλλήνας συγγραφεῖς. Τὸ γνωμικὸν τοῦ Ἐπιχάρμου τὸ ὁποῖον πρῶτον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἐπιστολῆς του, καὶ τὸ ὁποῖον εἶχε μνημονεύσει καὶ εἰς προηγουμένην του ἔκθεσιν, (βλ. ἀνωτέρω ἔγγραφον 3 σελ. 26) ἔχει ἀκριβῶς ὡς ἑξῆς: «Νᾶψε καὶ μέμνας' ἀπιστεῖν' ἄρθρα γὰρ ταῦτα τῶν φρενῶν».

στάσεων 27 × 21 χιλ. ἐπὶ λευκοῦ χάρτου γραφῆς ἄνευ γραμμο-
γραφήσεως ἢ ὑδατογραφήματος. Γραφή Ἡροκλέους Βασιάδου.

Ἄφιξις τοῦ ρωσικοῦ πολεμικοῦ «Μέγας Ναύαρχος» μετὰ γυναικόπαιδα ἐκ
Κρήτης. — Αἱ ἑριδες τῶν ἐν Κρήτῃ σωματάρχων. — Τὸ νέον Ὑπουργεῖον
Κουμουνδούρου. — Σύσκεψις περὶ ἐπεκτατικῆς ἐπαναστάσεως εἰς Ἡπει-
ρον καὶ Θεσσαλίαν. — Ὁ Βασιάδης ἐτοιμάζεται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Κων-
σταντινούπολιν. — Αὐστηραὶ κρίσεις τοῦ περὶ τῶν Κρητῶν. — Κατάκρισις
τῶν ἐκδηλώσεων δουλοφροσύνης. — Ἡ διάθεσις τῶν ὀπλῶν.

Τῇ 20 Δεκεμβρίου 1866, Ἀθήνησι

Φίλοι καὶ ἀδελφοί,

Τέλος πάντων! Ὁ ἀπὸ δύο ἐβδομάδων ἐν ἀγωνίᾳ ψυχῆς περιμενό-
μενος «Ναύαρχος»⁶⁸ εἰσέπλευσε τὸ παρελθὸν Σάββατον (τὴν 17ην) πε-
ρὶ τὰς ὀκτὼ π. μ., εἰς Πειραιᾶ, φέρον ὑπὲρ τὰς 1200 ψυχάς, γυναι-
κας, μικρὰ παιδία καὶ τινὰς πληγωμένους ἐθελοντάς, ἐξ ὧν, ὁ ἐκ Πύ-
λου Λεωνίδας Παπαντωνίου, ὑπαξιωματικός, ἐξέπνευσεν ὅταν τὸ πλοῖον
εἰσῆρχετο εἰς τὸν λιμένα, εἰάφη δ' ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει καὶ ξεφω-
νήθησαν λόγοι συγκινητικώτατοι ἐν τε τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐπὶ τοῦ τάφου,
ὥστε ὁ συρρέουσας λαός, ἀπερχόμενος, ἐμακάριζε τοὺς ὑπὲρ πατρίδος
ἀγωνιζομένους καὶ θνήσκοντας καὶ ἐφαίνετο τοιαύτης δόξης γλιχόμε-
νος. Μετὰ τὴν κηδείαν, μετέβην εἰς τὸν «Μέγαν Ναύαρχον», ἐπιθυμῶν
ὅπως, ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς, ἴδω τὴν κατάστασιν τῶν προσφύγων. Οἱ πλεῖ-
στοι ἦσαν γυμνοὶ ἢ ρακενδύται. Καὶ ὅμως, τῶν γυναικῶν τὰ πρόσω-
πα, φαιδρὰ καὶ γελόεντα, περιπτυσσομένων τὰ πολλὰ αὐτῶν τεκνία. Ἡ
γονιμότης τῶν Κρητῶν, τεραστία. Ἄνευ ὑπερβολῆς, ἐκάστη ἐξ αὐτῶν,
εἶχε 6, 7, 8 παιδία, μία δὲ καὶ ἐγέννησεν ἐν τῷ πλοίῳ κόρην, ἣν ἐβά-
πτισεν ὁ πλοίαρχος. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ναῦται προσηνέχθησαν φι-
λανθρωπικώτατα καὶ χριστιανικώτατα, ἐκφορῶντες ἀφελῶς τὴν λύπην
αὐτῶν, οἳ δὲν ἠδυνήθησαν, ἔνεκα τῆς τρικυμίας, νὰ παραλάβωσι πλεί-
ονας. Διότι, τρισχίλια ἄλλα γυναικόπαιδα, ἀπὸ σπηλαίου εἰς σπήλαιον
περιπλανώμενα, περιμένουσι ἀγγλικά ἢ ἀμερικανικά, ἢ καὶ ἄλλης φι-
λανθρωπικοῦ Δυνάμεως πλοῖα, ἵνα σωθῶσι.

Κίνδυνος δὲ μέγας, μήπως ὁ βάρβαρος Μονσταφᾶς ἐπέλθῃ καὶ κα-
τασφάξῃ αὐτά. Διότι, δυστυχῶς, ἐπῆλθε καὶ κατέχει τὸ πλεῖστον τοῦ
Σελίνου, ὡς ἐπληροφόρησάν με ὁ ἐπίσκοπος Κισσάμου καὶ ὁ ὑποπλοί-
αρχος μεθ' οὗ ἐπὶ πολλὴν ὥραν συνωμίλησα. Ὁ ἄγριος ἄλβανός, ἔχων
ἅπαντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ, ἐπῆλθεν ἀμαχητεί, διότι οἱ ἡμέτεροι ἤρριζον
περὶ ἀρχηγίας καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἤρχοντο εἰς χεῖρας, καὶ παρίστανον

⁶⁸) Πρόκειται περὶ τοῦ ρωσικοῦ πολεμικοῦ «Μέγας Ναύαρχος». Βλ. καὶ
ἄνωτ. ὑποσημ. 46 καὶ 54 καὶ Τσιριντάνη, ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. Α', σελ. 579.

σπαραξικάρδιον θέαμα. Ὁ κίνδυνος, μόλις διέλυσεν αὐτούς, καὶ ὁ μὲν Ζυμβρακάκης μένει μετὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ὑποχωρῶν καὶ καταφεύγων εἰς δύσβατα καὶ ἀπρόσιτα μέρη, ὁ δὲ Κορωνάτος λαβὼν χιλίους, τοὺς περὶ τὸν Βυζάντιον καὶ Γενήσαρλην, ἀπῆλθε μετὰ τοῦ διπλαρχηγοῦ Κόρακα εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐπαρχίας, ὅπως καὶ πάλιν ἐπαναστατήσῃ αὐτὰς καὶ ἀναγκάσῃ τὸν Μουσταφᾶν ἢ νὰ διαιρέσῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ, ἢ νὰ δοῦν αὐτῷ κατὰδίωξιν. Οἱ ἡμέτεροι διχονοοῦντες, οὔτε δύνανται, οὔτε σκοποὺς ἔχουσι νὰ νικήσωσι τὸν ἐχθρόν, μαχόμενοι ἐκ τοῦ συστάδην, ἀλλὰ νὰ ἐξαντλήσωσιν αὐτὸν διὰ τῶν ἐπιδρομῶν ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν. Εἰς μάτην μαίνεται καὶ λυσσᾷ καὶ θηριωδῶς καταστρέφει τὰ χωρία καὶ σφάζει τ' ἀσθενῆ γυναικόπαιδα. Ἡ ἐπανάστασις ζῇ. Τοιαύτη ἡ ἀληθὴς κατὰστασις τῶν ἐν Κρήτῃ πραγμάτων. Ἄν οἱ ἡμέτεροι εἶχον δμόνοιαν, καὶ εἰς ἣν κοίρανος, ἡδύναντο ἐν τούτοις στενοῖς τοῦ Σελίνου νὰ καταστρέψωσι τὸν στρατὸν τοῦ Μουσταφᾶ⁵⁹.

Αἱ δὲ ὑπουργικαὶ ἔριδες καὶ διχόνοιαί, ἐλύθησαν ἐπ' ἀγαθῷ. Συνεκροτήθη νέον ὑπουργεῖον, σπουδαῖον, ἐθνικόν, δραστήριον. Ἐχουν τὴν καλὴν πρόθεσιν, ἂν μὴ ἔξωθεν (τὸ ὑπουργεῖον) πιεσθῇ ὑπὸ σιβαρᾶς χειρός, νὰ προβῇ εἰς δάνειον, εἰς ἐπιβολὴν νέων φόρων καὶ εὐθύς, εἰς ἀγορὰν πλοίων σιδηροφράκτων, ὑποβρυχίων, ὅπλων, πολεμοφοδίων καὶ εἰς ταχεῖαν ἀποστολὴν ἀνδρῶν ἀξίων ἀλλαχού τε καὶ εἰς Ἀμερικὴν. Ὁ πρωθυπουργὸς⁶⁰ αἶμα συγκροτήσας τὸ ὑπουργεῖον, προσεκάλεσε τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν ἵνα μάθῃ τί ἀπήτησε παρὰ τοῦ πεσόντος ὑπουργείου, ὅπερ δὲν ἐγένετο. Παρ' ἐμοῦ δέ, ἐζήτησε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Στ(εφάνου Σκουλούδη;) καὶ τὸ ἀγγλιστὶ γεγραμμένον τεμάχιον. Χθὲς δὲ τὸ ἐσπέρας, ἐνεχείρισα τῷ Βότ(σαρη), ὑπουργῷ τῶν Στρατιωτικῶν, τὴν ἣν ἔλαβον νέαν ἐπιστολὴν τοῦ φιλιτάτου Στ(εφάνου Σκουλούδη;) ἵνα ἀναγνώσῃ ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, καὶ ἴδωσι τί μελετῶσιν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν περὶ ἀποστολῆς. Ὅ,τι ἐρρέθη καὶ ἀπεφασίσθη, θέλω μάθει μετὰ μεσημβρίαν, καὶ πρὶν ἢ σφραγίσω τὴν ἐπιστολὴν γράψω πρὸς ὑμᾶς ταῦτα⁶¹.

⁵⁹) Περὶ τῶν διχονοιῶν τῶν ἐν Κρήτῃ σωματάρχων. Βλ. Τσιριντάνη, ἐνθ' ἄνωτ., τόμ. Α', σελ. 582 καὶ ἐφ.

⁶⁰) Τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1866 ἐσηματίσθη νέα κυβέρνησις («Ὑπουργεῖον» ὅπως τὴν ἀποκαλεῖ ὁ Βασιάδης) ὑπὸ τὸν Κουμουνδούρον ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Βότσαρης κατέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Βλ. καὶ ἄνωτ. ὑπόσημ. 25 καὶ 26.

⁶¹) Ἐν ὑστερογράφῳ τῆς ἐκθέσεώς του ταύτης, ὁ Βασιάδης προσθέτει τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τριῶν ὑπουργῶν, μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ πρώτου ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς νέας κυβερνήσεως. Βλ. κατωτέρω σελ. 40.

Ὁ πρωθυπουργὸς χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἐξεφώνησε λόγον ἐν εἵδει προγράμματος, ἀνδρικὸν καὶ πανελλήνιον, τολμήσας ν' ἀντιβλέψῃ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς καὶ εἶπῃ σαφῶς τί ἀπαιτοῦσιν αἱ σημεριναὶ περιστάσεις νὰ πράξῃ τὸ ἔθνος. Ἄν ὁ λόγος τυπωθῇ σήμερον, ἔξετε αὐτὸν καὶ ἐξ αὐτοῦ θέλετε κρίνει διὰ τὸ ὑπουργεῖον προτίθεται νὰ βαδίσῃ ἐθνικώτερον καὶ εὐτολμότερον⁶². Συγκροτοῦσι δὲ αὐτὸ οἱ ἐξῆς: Κουμουνδοῦρος Πρόεδρος καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῆς Δικαιοσύνης, Χ. Τρικούπης τῶν Ἐξωτερικῶν, Κεχαγιάς τῶν Οἰκονομικῶν, Βότσαρης τῶν Στρατιωτικῶν, Χριστόπουλος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας, Λομβάρδος τῶν Ναυτικῶν. Οἱ πλεῖστοι, παρεκάλεσάν με νὰ ἐπισκεπτόμαι αὐτοὺς ἐλευθέρως ὅταν λαμβάνω ἐπιστολὰς ὑμῶν, καὶ ὅταν ἔχω νὰ διακοινώσω αὐτοῖς σπουδαῖόν τι. Ἐγὼ δὲ ἡρξάμην εὐθὺς ἐκ τοῦ σπουδαιοτάτου, ἐκ τῆς συγχωνεύσεως τῶν Ἐπιτροπῶν καί, τῇ συμπράξει τοῦ ὑπουργείου, ἐλπίζω ὅτι (τοῦτο) κατορθωθήσεται ὅσον οὕπω.

Χθὲς συνελθόντες νὰ συσκεφθῶμεν περὶ τῶν θεσσαλικῶν καὶ ἡπειρωτικῶν, συνεσκέφθημεν καὶ περὶ τούτου. Ἐν Ἠπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ ἦν δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἐπανάστασις, ἀλλ' ἐνεκρίθη μέχρι Μαρίνου νὰ ὑπάρχῃ μόνον ἔναυσμά τι, ἕως οὔ τὰ πράγματα καταρτιοῦν καλῶς. Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ φιλελληνικοὶ σύλλογοι προσοδεύουσι. Μόνον ὁ ἐν Λονδίνῳ συνέλεξεν ὑπὲρ τὰς δεκακισχιλίας λίρας. Οἱ δὲ ἐν Μαγχεστρίᾳ καὶ Λιβερπούλῃ ἡμετέροι, ἔχουσιν 6 χιλιάδας λίρας) πρὸς ἀγορὰν τοῦ καταδρομικοῦ⁶³. Ἐπὶ τῷ αὐτῷ, ὡς οἴδατε, σκοπῶ, συνελέγησαν καὶ ἐν Σύρῳ 200.000 δραχμῶν, διὰ τῶν ἀτιμῶν μόχθων τοῦ ἀκαμάτου Ἀφεντούλη, ὃς οὐδέποτε παύεται λέγων καὶ πράττων καὶ ἐπιβεβαιῶν τὸ γνωμικὸν τοῦ Ἡρακλείτου: «Ὁ εἶς, μύριοι, ἂν ἄξιός ᾖ».

Τὴν περὶ ἐπανόδου μου ἀπόφασιν ὑμῶν, ἀποδέχομαι ἀσμένως, ἔν' ἀποφύγωμεν τὰς περιττὰς δαπάνας καὶ διότι, ἀπὸ νινος χρόνου, ἀηδίας τὰ ἐν Ἀθήναις, νοσταλγῶ, διότι τοῦτο ἀπαιτοῦσι καὶ τὰ ἰδιά μου συμφέροντα καί, τελευταῖον, διότι τὸ νέον ὑπουργεῖον, γνωρίζον καλῶς τί προτείνομεν, καὶ ἔχον τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτά, καθιστᾷ περιττὴν τὴν ἐν Ἀθήναις περαιτέρω διαμονήν μου. Ὅφειλω ὁμῶς νὰ εἶπω πρὸς ὑμᾶς ὅτι χθὲς, ὅτε διεκοίνωσα τὴν ἀπόφασίν μου ταύτην πρὸς τοὺς Βότ(σαρην) καὶ Τρ(ικούπην), μὲ παρεκάλεσαν νὰ

⁶²) Τὸν λόγον τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἐκτυπωθέντα ἐν παραρτήματι τῆς ἐφημερίδος «Ἡ Ἀνατολή» ὁ Βασιάδης ἀπέστειλεν αὐθημερὸν εἰς Κωνσταντινουπόλιν. Βλ. κατωτέρω ἔγγραφον ἀριθ. 7.

⁶³) Τὸ καταδρομικὸν τὸ ὁποῖον ἡγοράσθη ἀπὸ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμογενεῖς ἐστοίχισε 12.000 λίρας καὶ ὠνομάσθη «Ἀρχάδιον», ἐφθασε δὲ εἰς Σύρον τὴν 12 Φεβρουαρίου 1867. Βλ. καὶ Τσιριντάνη, ἐνθ' ἀν. τόμ. Β', σελ. 77-78.

μείνω μέχρι Μαρτίου, διότι ἐνδεχόμενον νὰ συμμετάσχω τῶν ἐργασιῶν τῆς, μετὰ τὴν συγχώνευσιν, πανελληνίου Ἐπιτροπῆς, ἢ ἐπιφορτισθῶ ἀποστολὴν τινα. Ἄν ἴδω ὅτι ὑπάρχει ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ μείνω, οὐδὲν ἀποφασίσω πρὶν ἢ γράψω πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀκούσω τὴν ὑμετέραν γνώμην. Διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ὁ ἀδελφικὸς ἡμῶν σύνδεσμος, ἂν δὲ καὶ παρ' ὑμῶν ἐγκριθῇ ἡ διαμονή μου νὰ παραταθῇ ἐν Ἀθήναις, οὐδεμίαν δαπάνην ἀπαιτήσω ἐκ τοῦ ταμείου. Ὅστις, ἄλλοτε, διὰ τὴν ἰδέαν, ὑπέστη ἀγογγύτως ἀπώλειαν μηνιαίως 20 λιγῶν⁶⁴ δύναται διὰ τὴν πραγματοποιήσιν αὐτῆς τῆς ἰδέας νὰ θυσιάσῃ ὅχι μόνον τὴν μικρὰν αὐτοῦ περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν αὐτοῦ τὴν ζωὴν. Βεβαιωθεῖτε ὅτι ὁ Μάρτιος εὐρήσει τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἐν Ἡπειρῷ, ἧς τὸ ἱερὸν ἔδαφος ὠρίσθη νὰ μὴ πατήσῃ δοῦλον. Τούτου ἕνεκα, ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθω εἰς Κωνσταντινούπολιν) ἵνα τελειώσω τὰς ὑποθέσεις μου καὶ μείνω ἀπηλλαγμένος.

Προχθὲς τὴν Κυριακὴν, ἐτελέσθη ἐν τῇ Μητροπόλει μεγαλοπρεπέστατον μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν μαρτύρων τοῦ Ἀρκαδίου, οὓς ἐπαξίως ἐξύμνησεν ὁ ἡμέτερος Σαρίπολος ἐκφωνήσας εὐφραδέστατον λόγον, ὃν πέμψω πρὸς ὑμᾶς σήμερον ἵνα δημοσιευθῇ ἐν καιρῷ. Πέμπω δὲ ἀντίτυπά τινα ἐκ τῆς διατριβῆς «Ὁ Μακιαβέλλης καὶ ἡ Κρήτη». Τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως μενέτω ἀπόκρυφον⁶⁵.

Οἱ δὲ σημερινοὶ Κρητῆς (ὑπάρχουσιν ἐξαιρέσεις πολλαί) οὐ μόνον ψευδοῦνται, ἀλλὰ καὶ μικροραδιοῦργοι εἰσὶν⁶⁶. Ἀπὸ τινος, μυρία ὅσα ὑπενεργοῦσιν, ἵνα εἰσβιάσῃ τὴν εἴσοδον τῆς Ἐπιτροπῆς, καὶ παρακαθίσωσιν, ἢ ἐπιφορτισθῶσιν ἀποστολὴν τινα εἰς Ἀμερικὴν καὶ διαπραγματευθῶσι κορητικὸν δάνειον. Προεξάρχει τῶν κορητικῶν τούτων ραδιοῦργων ὁ «Μαχάων»⁶⁷ τοῦ «Ἐθνοφύλακος», ὃς μαθὼν ὅτι μέλλει

⁶⁴) Ἐδῶ ὁ Βασιάδης προφανῶς ἀναφέρεται εἰς τὴν παῦσιν τοῦ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ καθηγητοῦ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς κατόπιν τῆς παρ' αὐτοῦ ἐκφωνήσεως τὸν Ὀκτώβριον 1862 πατριωτικοῦ λόγου ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Ἀλφρέδου εἰς τὸν χρημεύοντα θρόνον τῆς Ἑλλάδος. Βλ. Ἀ ν δ ρ ε α δ ο υ, ἐνθ' ἄνωγ., σελ. 5.

⁶⁵) Προφανῶς συγγραφεὺς τῆς «διατριβῆς» ταύτης, εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Βασιάδης ὁ ὁποῖος ἐκφράζει ἐνταῦθα τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως μὴ γνωσθῇ ὁ συντάκτης τῆς. Ὁ Ν. Τ ω μ α δ α κ η ς ἀναφέρει τὴν μελέτην ταύτην ἐν τῇ Βιβλιογραφίᾳ τοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1866 (ΕΕΚΣ τομ. Β', σελ. 204 μὲ συγγραφὰ τὸν V. Vitelli. Ἴσως νὰ πρόκειται περὶ ψευδωνύμου τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησε, δι' εὐνοήτους λόγους, ὁ Βασιάδης.

⁶⁶) Διὰ τοὺς ἄσυνήθως δριμεῖς χαρακτηρισμοὺς τούτους τοῦ Βασιάδου κατὰ τῶν Κρητῶν, βλ. ἐπομένην ὑποσημείωσιν ἀριθ. 67.

⁶⁷) Ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Μαχάων» καὶ ἄλλα, ὁ ἐκ Κυθήρων ἱατρὸς Ἀναστάσιος Ἰωαννίδης αὐτοαποκαλούμενος «ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν» τῶν ἐπα-

ν' ἀποσταλῇ ὁ Βότσαρης, ἔγραψεν εἰς Κρήτην ἵνα ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐπιφορτίσῃ τὸν Σ. Ἀντωνιάδην, τὸν Λιμπρότην καὶ αὐτόν, ἀλλ' οὐδὲν ἐγένετο. Ταράττουσιν ὁμως τὴν ἐπιτροπὴν κρύφα καὶ ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῆς καὶ ὑποκριπίζουσι τὴν διχόνοιαν τῶν ἐν Κρήτῃ κομμάτων. Ταῦτα, πρὸς γνῶσιν ὑμῶν, διότι δὲν συμφέρει νὰ κοινολογῶνται, μηδὲ νὰ γράφωνται.

Ἐν τοῖς Χαντείοις ἐστέρφη ὁ ἀγγλικὸς «Χρόνος» διὰ τὸ ὥρατον αὐτοῦ ἄρθρον ὑπὲρ (τῆς) Κρήτης. Δυστυχεῖς Ἕλληνες! Ὡς οἱ ἐπαῖται! Ὅστις ἀπλώσῃ τὴν χεῖρα, τοῦτον θαυμάζομεν καὶ μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἀναβιβάζομεν. Ὡ! Πρέπει νὰ μεγαλώσῃ τὸ ἔθνος, ἵνα παύσῃ ἡ ταπεινωτικὴ αὐτῇ ἔκφρασις τῶν εὐγνωμοσυνῶν. Σήμερον εὐγνωμοῦμεν πρὸς τὸν Moustier⁸⁸ δι' ἀρετὰς ὧν ἄμιρος ὑπάρχει καὶ δι' εὐεργεσίας αἷς οὐδὲ διανοήθη νὰ πράξῃ πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔθνος, καὶ αὐτοῖς πρὸς ἄλλον ὅμοιον ἢ καὶ χειρότερον αὐτοῦ. Κατὰ ταῦτα, ἡμεῖς οἱ Βυζαντινοὶ⁸⁹ προεξάρχομεν τῶν ἄλλων. Διὰ ταῦτα, καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς χθαμαλῆς αὐτῆς δουλοφροσύνης.

Τὰ σταλέντα διπλότυπα ὑπερβαίνουν τὰς 43 χιλ(ιάδας) δραχμῶν, αἷς παρ' ἡμῶν ἔλαβε(ν ἡ Ἐπιτροπὴ ;). Περιμένει καὶ τὸ ἐλλεῖπον ποσόν, ἵνα ὑπογράψῃ ταῦτα. Διὰ τοῦ παρελθόντος αὐστριακοῦ καὶ γαλλικοῦ, γράμματα ὧν δὲν ἔλαβον.

Σὰς ἀσπάζομαι ἀπὸ καρδίας

23

ναστατῶν, ἀπέστειλεν ἀνταποκρίσεις εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα «Ἐθνοφύλαξ» ἀντιστρατεύμενος τὰς ἐνεργείας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ Ἰωαννίδης ἐνεφάνισε τὰς ἀνταποκρίσεις του ὡς προερχομένας δι' ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν «Ἑλληνικὸν Στρατοπεδαρχείων» τῆς Κρήτης. (Βλ. Τσιριντζάνη, ἐνθ' ἄνωτ., τόμ. Α', σελ. 336) καὶ ἐντεῦθεν αἱ δριμεῖαι καὶ ἀδικοὶ περὶ Κρητῶν κρίσεις τοῦ Βασιάδη εἰς τὴν παρούσαν (ἄνωτ. ὑποσ. ἀριθ. 66) καὶ τὴν ἐπομένην ἐκθεσίαν του (Βλ. κατωτέρω ὑποσ. 73).

⁸⁸) Marquis de Moustier, Πρόεδρος τῆς Γαλλίας ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ ὁποῖος διορισθεὶς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χώρας του, εἶχε διέλθει ἐξ Ἀθηνῶν περὶ τὰ μέσα Δεκεμβρίου 1866 κατὰ τὴν μετὰβασίν του εἰς Παρίσιους καὶ ἐξυμνήθη ὡς φιλέλλην. Περί τῶν παραδόξων δηλώσεών του τῶν γενομένων τότε εἰς Ἀθήνας βλ. Παπαρυγοπούλου - Καρολίδου, Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους (*Ἐκδοσις Ἐλευθερουδάκη) τόμ. 6Α, σελ. 326.

⁸⁹) Ἡ δὺςθυμος διάθεσις τοῦ Βασιάδη τὴν ὁποίαν μαρτυρεῖ τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεώς του αὐτῆς, στρέφεται ἐδῶ καὶ ἐναντίον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναδέλφων του τοὺς ὁποίους κατηγορεῖ, ἀδίκως βεβαίως, ὡς «δουλοφρονες». Διὰ ν' ἀπαλύνῃ τὴν κατηγορίαν, περιλαμβάνει καὶ τὸν ἑαυτὸν του μεταξὺ τῶν «βυζαντινῶν» τοὺς ὁποίους κατηγορεῖ, ἐνῶ ἀλλαχοῦ (Βλ. ἄνωτ. ὑποσ. 47) χαρακτηρίζει ὡς πατρίδα του τὴν Ἡπειρον.

Υ. Γ. — *Είδον τρεῖς τῶν ὑπουργῶν. Ἡ ἀποστολὴ πρέσβεως τούτου εἰς Ἀμερικὴν, δὲν εὐχαριστεῖ. Ἰσως ὁμως, ὁ ἡμέτερος ἀναχωρήσῃ πρὸ αὐτοῦ. Ὁ Βότι(σαρς) δὲν εὐχαριστήθη ἐκ τῆς ἐπικρίσεως ὑμῶν, καὶ δυσαρρεσκείας οὗ ἐδόθησαν αὐτῷ τὰ ὄπλα. Ἀλλὰ καὶ τὰ 10 αἷτινα ὑμεῖς στέλλετε ἀπ' ἐνθεῖαν εἰς Κρήτην, ἃς λέγῃ καὶ ἃς γράφῃ διτι θέλει ὁ ὑποσχεθεὶς, καὶ ἐὰν στείλῃ, οὐδενὶ χρησιμεύσουσι. Τοῦτο γνωρίζω ἐγὼ λίαν καλῶς, θέλετε δὲ καὶ ὑμεῖς γνωρίζει ὀλίγον τι ὀψιαίτερον. Διό, ἀνάγκη τὰ 100 τοῦ Henry νὰ δοθῶσιν εἰς ἐμπείρους καὶ ἐκλεκτούς, οὓς ἐκλέξει ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Περὶ τούτου, σκέφθητε ὠρίμως καὶ μὴ παρὰσῦρθε παρ' ἄλλων οἰτινες, ἐξ ἀγνοίας τῶν ἡμετέρων, βλάβης μᾶλλον ἢ ὠφελείας, ἔσονται πρόξενoi.*

23

7.

Μυστικὴ ἐκθεσις Ἡροκλέους Βασιάδου ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος εἰς Κωνσταντινούπολιν. Γεγραμμένη ὀπισθεν ἐντύπου «Παραρτήματος» διαστάσεων 44 × 26,5 χιλ. τῆς ἐφημερίδος «Ἡ Ἀνατολή», περιέχοντος τὴν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἀγόρευσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἀλεξάνδρου Κουμουνδούρου καὶ τὰς προγραμματικὰς αὐτοῦ δηλώσεις τὴν 19ην Δεκεμβρίου 1866. Γραφὴ Ἡροκλέους Βασιάδου.

Ἐπεξηγήσεις εἰς τὰ περὶ ὀπλων γραφέντα εἰς τὴν προηγουμένην ἐκθεσιν. — Παρεξηγήσεις μεταξὺ Βασιάδου καὶ Μαλλικοπούλου. — Ἡ ἀντιβασιλεία τοῦ Πρίγκηπος Ἰωάννου Γλύκσβουργ.

Τῇ 20 Δεκεμβρίου 1866, Ἀθήνησι

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί,

Χθὲς⁷⁰ σὰς ἔγραψα ὀλίγα τινα περὶ ὀπλων, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐνδεχόμενον νὰ παρεξηγηθῶ, καὶ αἱ παρεξηγήσεις αὗται, ὡς ἄλλοτε, νὰ διαβιβασθῶσιν ἐνταῦθα καὶ μᾶς περιπλέξωσιν εἰς σκοτοῦρες, ἔρχομαι νὰ διασafhσω τὰ χθὲς γραφέντα μοι (sic)⁷¹. Ὅτε ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ

⁷⁰) Ἀναφέρεται ἐνταῦθα ὁ Βασιάδης εἰς τὸ ὑστερόγραφον τῆς προηγουμένης ὑπ' ἀριθ. 23 ἐκθέσεώς του, ἡ ὁποία ὁμως φέρει ἰδίον ἡμερομηνίαν μὲ τὴν παρούσαν (20 Δεκεμβρίου 1866). Προφανῶς μὲ τὸ «χθὲς» ὑπονοεῖ ὅτι ἡ ἐκθεσις τοῦ ἀριθ. 24 ἐγράφη τὴν 21ην ἀλλὰ ἔθεσε ἐκ παραδρομῆς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς προηγουμένης.

⁷¹) Ἐκ παραδρομῆς προφανῶς καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐκ τοῦ κειμένου μαρτυρουμένης ταραχῆς τοῦ ὁ Βασιάδης ἔγραψεν ἐδῶ τὴν φράσιν «γραφέντα μοι ἀντὶ γραφέντα ὑμῖν».

ἔμαθε παρὰ τῶν ἐπιφορτισθέντων πρὸς ἐξέτασιν στρατιωτικῶν ὅτι τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας τῶν ἐθελοντῶν ἦσαν ἀχρηστα, διότι οὔτε τοῦ αὐτοῦ εἰδους εἶναι, οὔτε εὐχρηστα, ἴσως δὲ καὶ ἐπικίνδυνα, μοὶ ἐξέφρασε ταῦτα καὶ μὲ ἀφῆκεν ἐλεύθερον νὰ πέμψω τὰ ὅπλα εἰς Κρήτην. Ἀλλὰ τὴν ἐπιούσαν ὁ (μὲν) κύριος Νάζος μοὶ εἶπεν ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ κύριος Ρενιέρης ἐνέκριναν νὰ δώσωσιν ἐν ὅπλον εἰς τὸν κύριον Καλλέργην διότι ἐζήτησεν αὐτό, καὶ ὅτι τὸν ἐπεφόρτισεν ὁ Ρ(ενιέρης) νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν συγκατάθεσίν μου. Ἐγὼ τὰ ἐμάσησα καὶ εἶπον ν' ἀναβληθῇ μέχρις οὗ ἔλθῃ ὁ Κινδυνέκος, ἀλλ' ὅστερον ἔμαθον παρὰ τοῦ Παπαδάκη ὅτι ἐπειδὴ ὁ Βότι(αρχς) ἐζήτησε τὸ ὅπλον, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ αὐτό τε καὶ τὰ ἄλλα δέκα ἄτινα ἔμελλον νὰ ἔλθωσιν εἰς Σύρον. Τότε ἐσκέφθημεν μετὰ τοῦ Μαλλικοπούλου, νὰ στείλωμεν τὰ δέκα ἐκ Σύρου κατ' εὐθείαν εἰς Κρήτην, ἀλλὰ διὰ τίνος μέσου; Ὁ κ. Μαλλικόπουλος ἤθελε διὰ τοῦ Πετροπουλάκη ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον, καὶ νομίζω, ὅτι διὰ τοῦ Πετροπουλάκη δὲν θέλουσι φθάσει εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, δηλ. εἰς τὸν Κορωναῖον⁷² πρῶτον διότι οὐδεὶς οἶδε ποῦ θ' ἀποβιβασθῇ ὁ Πετροπουλάκης, καὶ δεύτερον ἐπειδὴ οἱ ἀνδρῶν ἀπάντων κλεπίευστοι, εἶναι πιθανὸν νὰ τὰ κρατήσωσι δι' ἑαυτούς, τὸ δὲ πιθανώτερον νὰ τὰ θεωρήσωσιν ὡς ὅπλα ἐορτερὰ καὶ αὐτὰ μὲν, ὡς κτήμα ἐς αἶψαν, νὰ τὰ ἀφήσωσιν οἱκοί, νὰ λάβωσι δὲ μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸν πόλεμον τὰ ὥραῖα καρυοφύλλια⁷³.

Ἴδον διατὶ ἔγραφον χθὲς ὅτι δὲν θέλουσι χρησιμεύσει δι' οὓς σκοποὺς παρ' ὑμῶν ἀποστέλλονται. Ἀλλ' εἵπατέ μοι, παρακαλῶ, πόθεν ὁ κύριος Μαλλικ(όπουλος) λαβὼν τὴν ἐξουσίαν, εἶπε μοι, ὅτι, ἂν ἐγνώριζε, δὲν ἤθελε δώσει τὰ ὅπλα εἰς τὸν Βότι(αρχην); Δὲν προχωρῶ περισσότερο, διότι ἄλλως θέλω ἔλθῃ εἰς ἐξηγήσεις δυσαρέστους καὶ δι' ἐμὲ καὶ δι' ὑμᾶς. Διό, ταύτας μὲν ἔάσομεν χαίρειν. Πρέπει νὰ μείνωμεν ἀδελφοί ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ καὶ νὰ περιποιηθῶμεν τὸν Βότι(αρχην) ὅσον δυνάμεθα, διότι ἐξ αὐτοῦ πολλὰ προσδοκῶμεν. Ἡ ἀντιβασιλεία ἀναιτέθῃ εἰς τὸν θεῖον τοῦ Βασιλέως Ἰωάννην⁷⁴.

Σᾶς ἀσπάζομαι

24

⁷²) Πόσον εἶχε δίκαιον ὁ Βασιάδης εἰς τὰς κρίσεις του περὶ τοῦ Πετροπουλάκη ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐρίδων αἱ ὁποῖαι ἐδημιουργήθησαν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1867 μεταξὺ Κορωναίου καὶ Πετροπουλάκη. Βλ. Τσιριντάνη, ἐνθ' ἄν., τόμ. Β', σελ. 166.

⁷³) Διὰ τὴν αἰτίαν τῶν πικρῶν διὰ τοὺς Κρητας χαρακτηρισμῶν τοῦ Βασιάδη βλ. ἀνωτέρω ὑπόσημ. 67.

⁷⁴) Ὁ θεῖος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' πρίγκηψ Ἰωάννης τοῦ Γλύκσβουργ. διωρίσθη ὑπ' αὐτοῦ ἀντιβασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἤσκησε τὴν ἀντιβασιλείαν

8.

Μυστική ἔκθεσις Ἡροκλέους Βασιάδου ἐκ Σύρου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος εἰς Κωνσταντινούπολιν. Μονόφυλλον δισέλιδον διαστάσεων 21×27 χιλ. ἐπὶ λευκοῦ χάρτου γραφῆς, ὕδατογραφημένου μὲ τὰς λέξεις *Lacroix Frères*. Γραφὴ Ἡροκλέους Βασιάδου.

Εὐχαὶ ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει 1867.— Ἀποβίβασις ἀνδρῶν καὶ πολεμοφοδίων εἰς Κρήτην μὲ τὰ ἀτμόπλοια «Πανελλήνιον» καὶ «Υδρα».— Δυσφορία διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐκθέσεως Γενήσαρλη.— Ἀναχώρησις τοῦ Βασιάδου διὰ Κωνσταντινούπολιν.

Τῇ 28 Δεκεμβρίου 1866 ἐν Σύρῳ

Φίλοι καὶ Ἀδελφοί,

Χαρῆτε καὶ εὐφρανθῆτε! Τὸ νέον ἔτος ἔσται ἔνδοξον καὶ εὐδαιμον, τῇ Ἑλληνικῇ φυλῇ, διότι μέγα αὐτῆς μέρος ἀποιναίνει τὸν ζυγὸν καὶ ἔσεται ἑλευθερον· τί δὲ ἄλλο ἑλευθερίας εὐδαιμονέστερον; Καὶ ἐγὼ δὲ ἐπευχόμενος ὑμῖν τὸ νέον ἔτος, οὐδὲν ἄλλο κρίνω ὥς πολυτιμώτερον δῶρον νὰ πέμψω, ἢ ἄνθος ἐκ Κρήτης ὅπερ χθὲς τὴν ἐσπέραν ἐνεχείρισέ μοι ὁ πλοίαρχος τοῦ «Πανελληνίου», ἀπὸ τῆς μεγαλωνύμου νήσου ἐπανελθὼν. Τὸ «Πανελλήνιον» καὶ ἡ «Υδρα» ἀποπλεύσαντα ἐκ τῆς Ἰου, προσωρμίσθησαν τὴν Δευτέραν τὸ ἐσπέρας περὶ τὰς ἑννέα εἰς τὴν (Ἀγ.) Πελαγίαν τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείου, εἰς τὴν μύτην, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ φρουρίου, ὅπερ ἦν κατάφωτον ἔνεκα τοῦ ραμαζανίου. Τὸ «Πανελλήνιον» ἀτμόπλοιον ὥς ἀετὸς ἀπεβίβασεν 600 περίπου ἄνδρας, τοὺς περὶ τοὺς Πειροπουλάκην καὶ Κώσταν Τσάκωναν, τρισχίλια τουφέκια, δισχιλία βαρέλια πυρίτιδος καὶ πεντακοσίας χιλιάδας φυσεκίων, αἵτινα οἱ χωρικοί, καταβάντες ἐκ τῶν ὀρεινῶν χωρίων, παρέλαβον καὶ ἔθηκαν εἰς μέρη ἀσφαλῆ. Τὸ ταξείδιον τοῦτο τῶν πανελληνίων ἀτμοπλοίων, ὑπῆρξεν ἐντυχεστάτον πάντων, διότι ἀπεβίβασαν ὅλα, καὶ εἰς μέρος ὅπου μέχρι τοῦδε μικρὰ πράγματα εἶχον σταλῆ. Ἀλλὰ τῶρα δύνανται πέντε καὶ ἑξ μῆνας νὰ μάχωνται καὶ νὰ διαψεύσωσι τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Μουσταφᾶ καὶ τοῦ ἀναιδοῦς «Μηνύτορος»¹⁵ οἱ τὰ μέρη ταῦτα

ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1867 μέχρι τῆς 12 Νοεμβρίου 1867, ἦτοι καθ' ὅλην τὴν περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Γεώργιος Α' ἀπουσίασεν ἐξ Ἑλλάδος φαινομενικῶς μὲν διὰ τὰ ὑποστηρίξει παρὰ ταῖς Εὐρωπαϊκαῖς Αὐλαῖς τὸ κρητικὸν ζήτημα, εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως διὰ τὰ μνηστευθῆ τὴν Μεγάλην Δούκισσαν τῆς Ρωσσίας Ὀλγαν. Βλ. Γ. Ἀσπρέα, Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος, τόμ. Β', σελ. 21 καὶ Lheritier, ἐνθ' ἄνωτ., τόμ. III, σελ. 235.

¹⁵ Βλ. ἀνωτέρω ὑπόσημ. 53. Ὁ «Moniteur Universel» ἤσκει φιλότουρκον πολιτικὴν.

ἦσαν ὑποτεταγμένα. Ἡ ἐπανάστασις, ἐξαπλουμένη, καταλήφεται ἀπασαν τὴν νῆσον, μάλιστα θίαν, μετὰ δέκα ἡμέρας, ἀφιχθῆ τὸ περιώνυμον ταχυδρομικὸν «Ἀρκάδιον»⁷⁶ καὶ διαδεχθῆ τὸ ἀθάνατον «Πανελλήνιον» οὗ τὸ κλέος οὕποτι' ὁλῆται ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων μνημῇ.

Ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, οὐδὲν νεώτερον, διότι τὸ αὐστριακὸν τῆς Κρήτης καθυστερεῖ καὶ μόλις αὖριον ἀφιχθήσεται. Τὰ πράγματα εἶχον ὡς προέγραψα ὑμῖν. Οἱ ἡμέτεροι ὑπεχώρουν, ἴσως ζητοῦντες ἐν καιρίαν νὰ ἐπιτεθῶσι κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Οὐδεὶς ἐν Σελίνῳ ὑπειτάχθη, ὅσα δὲ γράφει ὁ Μουσταφᾶς, εἶναι χάλτια⁷⁷. Κατὰ δυστυχίαν ὁμως, τὸ μεγαλείτερον κακὸν δὲν κάμνει ὁ Μουσταφᾶς, ἀλλ' οἱ ἡμέτεροι ἀρχηγοί, ἀποσιέλλοντες πρὸς δημοσίευσιν «ἐκθέσεις» ἃς ὤφειλον βαθύντατα εἰς τὰ σκοτὴ νὰ θάψωσι. Τοιαύτη ἡ ἐν τῷ «Μέλλοντι» δημοσιευθεῖσα ἐκθεσις τοῦ Γενήσαρχου⁷⁸ δι' ἣν δυσανασχετήσας, ἀπῆλθον ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἦλθον εἰς Σύρον⁷⁹ ἵνα περάσω τὰς ἐορτὰς μετὰ τοῦ ἀρχ(....)⁸⁰ καὶ ἂν δὲν συμβῇ ἔκτακτόν τι, ἐντεῦθεν ἀναχωρήσω κατ' ἐνθεῖαν πρὸς τὰ ἡμέτερα λημέρια.

Σὰς ἀσπάζομαι

25

Υ. Γ. — Ταύτην τὴν στιγμήν ἔλαβον ἐν Σύρῳ τὰ ὑμέτερα γράμματα καὶ στέλλω εὐθὺς εἰς Ἀθήνας πρὸς τὸν κύριον) Βότσαρη, ὃν, καὶ

⁷⁶) Τὸ «Ἀρκάδιον» δὲν ἔφθασεν εἰς Σύρον «μετὰ δεκαήμερον» ὡς ἀναγγέλλει ὁ Βασιάδης ἀλλὰ μόνον τὴν 12ην Φεβρουαρίου 1867. Βλ. ἀνωτέρω ὑποσημ. 63.

⁷⁷) Χάλτια, τουρκικὴ λέξις σημαίνουσα ψεῦδος. Ἦτο ἐν χρήσει τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, ἐξοβελισθεῖσα ἔκτοτε παντελῶς.

⁷⁸) Εἰς τὸ φύλλον τῆς 23 Δεκεμβρίου 1866 τῆς «δισεβδομαδιαίας πολιτικῆς καὶ φιλολογικῆς» ἐφημερίδος «Τὸ Μέλλον» ἐδημοσιεύθη ἐκθεσις τοῦ συνταγματάρχου Γενήσαρχου σταλεῖσα ἀπὸ τοῦ Κουστογέρακον πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν τῶν Κρητῶν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Μουσταφᾶ εἰς Σέλιον, εἰς τὴν ὁποίαν, μεταξὺ ἄλλων, ἀνέφερε ὅτι «ἐγκατελείφθη ὑπὸ πάντων» καὶ ὅτι μὲ 160 ἄνδρας καὶ «30 καὶ μόνον Κρητὰς» ἐκλήθη νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διόδον εἰς «20.000 Τούρκους»!

⁷⁹) Ἡ ἐκ Σύρου ἐκθεσις αὕτη τοῦ Βασιάδη πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν, εἶναι προφανῶς ἡ τελευταία σταλεῖσα παρ' αὐτοῦ ἐξ Ἑλλάδος. Ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου 1867 ὁ Βασιάδης ἐπέστρεψε προφανῶς εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ὅπου τὸν συναντῶμεν βραδύτερον (Φεβρουάριον 1867) συνεχίζοντα τὴν ἐθνικὴν του δρᾶσιν, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην μὲ σκοπὸν τὴν ἐξέγερσιν τῶν ἐν Ἠπείρῳ, Θεσσαλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ Ἑλλήνων. (Βλ. κατωτέρω ἔγγραφον ἀριθ. 11).

⁸⁰) Λέξις δυσανάγνωστος.

ἀναχωρῶν, παρεκάλεσα ν' ἀναδεχθῇ αὐτὸς τὴν ἑκτακτον εἰς Ἀμερικὴν ἀποστολὴν, ἀφίνων προορωρῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τινα τῶν συναδέλφων αὐτοῦ⁸¹. Ἀγνοῶ τί ἀπεφάσισε. Ἄς ἔχετε σπουδαῖα πράγματα, γράψαιτε καὶ εὐθεῖαν εἰς Ἀθήνας.

9.

Ἐπιστολὴ τοῦ Angelo de Tedesco πρὸς τὸν Στέφανον Σκουλούδην εἰς Κωνσταντινούπολιν. Δίφυλλον διαστάσεων 21 × 27 χιλ. ἐπὶ κυανωποῦ χάρτου γραφῆς, ἄνευ ὕδατογραφήματος καὶ ἀγραμμογράφου. Γραφὴ ἰδίου.

Νέα αἰτησις χρηματικῆς ἐνισχύσεως.

Alexandrie 15 Janvier 1867

Monsieur Etienne Sco(u)loudis

Chez Mr. A. Ralli

Constantinople

Monsieur,

J' ai bien reçu v/ estimée lettre et vous remercie sincèrement pour vos bonnes intentions à l' égard du journal «L' Orient» qui a bien besoin d' être secondé pour pouvoir continuer à être utile à la cause des Philhellènes.

De mon côté, j' ai fait assez de sacrifices pécuniaires p/ le faire marcher jusqu' à ce jour, renonçant à tous les avantages que pouvaient m' offrir les camps opposés, et payant de ma poche de fortes sommes mensuelles pour payer la rédaction de Bruxelles. Je m' adresse, donc, avec confiance à tous ceux qui défendent la cause de leur nationalité pour m' aider dans le lourd fardeau que je soutiens tout seul. Veuillez, Monsieur, avoir l' extrême obligeance d' engager vos nombreux amis et les patriotes Grecs qui sont à Constantinople de venir à mon secours par des abonnements ou des cotisations; c' est le seul moyen pour que leur plus grand défenseur en Europe, puisse continuer sa besogne.

⁸¹ Παρὰ τὰς ἐντόνους ἐνεργείας τοῦ Βασιάδη ὅπως ἀποσταλῇ ὁ Βότσαρης εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ἀνετέθη ἐν τέλει εἰς τὸν Καλλέργην ἡ σχετικὴ ἀποστολὴ. Βλ. φύλλον τῆς 7 Ἰανουαρίου 1867 τῆς ἐφημερίδος «Τὸ Μέλλον». Ἀλλὰ καὶ ὁ Καλλέργης, ἀσθενήσας, δὲν μετέβη, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆ. (Βλ. Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆ, Ἀπομνημονεύματα, τόμος Γ', σελ. 180).

Quant à payer des correspondances à Constantinople, mes moyens ne me le permettent pas pour le moment, mais je suis tout disposé de destiner les sommes que vous pouvez réunir pour «L' Orient» à récompenser le correspondant dont vous me parlez dans votre lettre. Faites donc en sorte, Monsieur, de ramasser le nécessaire pour nous attacher un homme d'un tel mérite et vous aurez bien mérité de la patrie.

Si vous trouvez des jeunes gens qui veulent se charger de procurer des abonnements au journal «L' Orient» (ils) recevront une bonification de 10 % sur chaque abonnement.

Je vous serai très reconnaissant pour tout ce que vous pourrez faire pour nous et je vous salue distinctement.

(Signé) Angelo de Tedesco

Μετάφρασις

Ἀλεξάνδρεια, τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1867

Κύριον Στέφανον Σκουλούδη

Παρά τῷ κ. Α. Ράλλῃ

Κωνσταντινούπολιν

Κύριε,

Ἦλαβον τὴν ἔντιμον ἐπιστολὴν σας⁸² καὶ σᾶς εὐχαριστῶ εἰλικρινῶς διὰ τὰς καλὰς σας προθέσεις ἔναντι τῆς ἑφημερίδος «L' Orient» ἣ ὁποία ἔχει ἀνάγκην ὑποστηρίξεως διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ⁸³ οὗσα ὠφέλιμος εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν φιλελλήνων.

Προσωπικῶς ὑπέστην ἀρκετὰς χρηματικὰς θυσίας διὰ νὰ τὴν κάμω νὰ προοδεύσῃ μέχρι σήμερον, ἀποκρούων ὅλα τὰ πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα ἠδύνατο νὰ μοὶ προσφερθοῦν ἀπὸ τὸ ἀντίθετον στρατόπεδον⁸⁴ καὶ καταβάλλων ἐξ ἰδίων μου σημαντικὰ ποσὰ μηνιαίως διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐν Βρυξέλλαις συντάξεως. Ὅθεν, ἀπευθύνομαι μὲ ἐμπιστοσύνην πρὸς ὅλους ὅσοι ὑπερασπίζουσιν τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἔθνους των,

⁸²) Ὁ Σκουλούδης προφανῶς ἀπήντησεν ἀμέσως εἰς τὴν προηγουμένην ἐπιστολὴν τοῦ de Tedesco πρὸς αὐτόν. Βλ. προηγούμενον ἔγγραφον ἀριθ. 4.

⁸³) Ὑπαινίσσεται προφανῶς τὴν εἰς τὸ φύλλον τῆς ἑφημερίδος τοῦ δημοσιευθεῖσαν διακήρυξιν τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ πρὸς τοὺς Κρητας. Βλ. ἀνωτέρω ὑποσ. ἀριθ. 49.

⁸⁴) Οὐχὶ τόσον εὐπρεπὴς ἡ ἐνταῦθα ὑποκρυπτομένη ἀπειλὴ περὶ δυνατότητος προσχωρήσεως τοῦ γράφοντος εἰς τὸ «ἀντίθετον στρατόπεδον».

καὶ τοῖς ζητῶ νὰ μὲ βοηθήσουν εἰς τὸ ὅπερ φέρω μόνος βαρὺ φορτίον. Εὐχαρεστηθῆτε, κύριε, νὰ ὑποδείξετε εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐθρισκομένους πολυπληθεῖς φίλους σας καὶ Ἑλληνας πατριώτας, νὰ ἔλθουν εἰς βοήθειάν μου διὰ συνδρομῶν ἢ εἰσφορῶν. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον του, ὁ μεγαλειότερος τῶν ἐν Εὐρώπῃ ὑπερασπιστῶν σας.

Τὰ μέσα μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν ἐπὶ τοῦ παρόντος, νὰ πληρώσω ἀνταποκρίσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλ' εἰμαι πρόθυμος νὰ διαθέσω τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ δυνηθῇτε νὰ συγκεντρώσητε διὰ τὴν (ἐφημερίδα) «L' Orient» πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ἀνταποκριτοῦ περὶ τοῦ ὁποίου μοὶ ὁμιλεῖτε εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας⁸⁵. Φρονίσατε, συνεπῶς, κύριε, νὰ συγκεντρώσητε τ' ἀπαιτούμενα διὰ νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃτε ἕνα ἄνθρωπον τοιαύτης ἀξίας, καὶ θ' ἀποβῇτε ἄξιος τῆς πατρίδος.

Ἐὰν εἴτετε νέους οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσουν ν' ἀναλάβουν τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα «L' Orient» (οὗτοι) θὰ λάβουν προμήθειαν 10 % ἐφ' ἐκάστης συνδρομῆς.

Θὰ σᾶς εἶμαι λίαν εὐγνώμων διὰ πᾶν ὅτι δυνηθῇτε νὰ πράξετε δι' ἡμᾶς, καὶ σᾶς χαιρετῶ μετὰ πάσης διακρίσεως.

(ὑπογρ.) Angelo de Tedesco

10.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπὴν. Δίφυλλον (δύο σελίδες λευκαὶ) δισσιτάσεων 21 × 27 χιλ., μὲ ὕδατογραφημένας ὀριζοντίας ραβδώσεις. Γραφὴ ἀγνώστου (πιθανῶς Α. Μηλιαράκη).

Γνωστοποίησις λήψεως ἐμβάσματος.— Συστάσεις ἀποστολῆς μεγαλειτέρων εἰσφορῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰανουαρίου 1867

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Κεντρικῆ Ἐπιτροπῇ
Πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπὴν.

Ἐντιμοὶ Κύριοι,

Ἐλάβομεν ἀσμένως γνῶσιν τῶν πρὸς τὸν συνάδελφον ἡμῶν Κον Α. Φ. Παπαδάκην ἐπιστολῶν ἀπὸ 13 καὶ 20 Ἰανουαρίου τοῦ ἀξιοτί-

⁸⁵) Προφανῶς ὁ Σκουλούδης εἶχεν ὑποδείξει εἰς τὸν de Tedesco τὴν ἐπ' ἀμοιβῇ ἀνάθεσιν εἰς σημαντικὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρόσωπον ὅπως ἐπιστέλλῃ πρὸς τὴν ἐφημερίδα ἀνταποκρίσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως

μου συναδέλφου σας Κου Ι. Γκιών, διὰ τῶν ὁποίων ἀνήγγελε τὴν ἀποστολὴν 7.860 δραχμῶν, ἰσότιμον 300 ὀθ(ωματικῶν) Λιγῶν, ὡς καὶ τὰς, γνωστὰς ἡμῖν πρὸ πολλοῦ, πατριωτικὰς καὶ φιλανθρωποὺς ὑμῶν ἐνεργείας ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν μας.

Ὁ ἀγὼν τῶν Κρητῶν, ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον παραταθεὶς, ἕνεκα τῆς ἀναληθείας τῆς διπλωματίας, ἐπολλαπλασίασε τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Ἐκτὸς τῆς ἐν ἀρχῇ παρουσιασθείσης ἐλλείψεως τῶν πολεμοφοδίων, ἦν διὰ τῶν διαφόρων συνδρομῶν τῶν ὁμογενῶν ἀνεπληρώσαμεν καὶ ἀναπληροῦμεν καθ' ἐκάστην, πρὸ τινος καιροῦ, παρουσιάσθη καὶ ἑλλειψὶς τῶν τροφῶν καὶ ἔτι τῶν ἐνδυμάτων. Αἱ τρεῖς αὐταὶ κυριώτεραι ἐλλείψεις, κατὰ τι μόνον ἀναπληροῦμεν διὰ τῶν γλισχωρῶν μέσων ἅτινα ἔχομεν ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ ἀγῶνος τῶν ἀδελφῶν, κατατροχύνουσι τὸν κρητικὸν λαόν, ὅστις, ἐν μέσῳ τοιούτων στερόσεων, δίδει μάχας καὶ διαπράττει τοιαῦτα ἅτινα ἐγείρουσι τὸν θανατασμόν τοῦ κόσμου. Ἐὰν ἡδυνάμεθα νὰ διαθέσωμεν ὑπὲρ αὐτοῦ περισσότερα μέσα, ἡθέλωμεν ἀκούσει μεγαλείτερα ἀνδραγαθήματα. Εἰς τοιαύτην θέσιν εὐρισκομένων τῶν ἀδελφῶν μας, καθῆκον ἔχομεν νὰ διπλασιάσωμεν τὰς ἐνεργείας μας καὶ τοὺς κόπους μας, μικροὺς, ἄλλως τε, ἀναλόγως ἐκείνων οὓς ὑφίστανται οἱ ἀδελφοί μας.

Ἐρειδόμενοι εἰς τὸν πατριωτισμὸν ὑμῶν, οὕτινος, μέχρι τοῦδε, ἱκανὰ δείγματα, εἶδομεν, ἐλπίζομεν ὅτι καὶ πάλιν θέλομεν λάβει τὰς πατριωτικὰς ὑμῶν συνδρομὰς ὅπως, δι' αὐτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἀναπληροῦμεν, ἂν ὅχι ἄλλο, τοῦλάχιστον τὴν ἑλλειψιν τῶν καθ' ἐκάστην καταναλισκομένων εἰς τὰς διαφόρους μάχας πολεμοφοδίων. Ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης δὲν κατηνύσθη, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ ἔτι θέλει διατηρηθῇ. Μὴ σὰς λυπήσῃ καὶ ἡ ἐκ νέου ἄριξις 300 ἐθελοντῶν⁹⁰. Ἡ ἀναχώρησις αὐτῶν, μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ βλάπτει τὴν ἐπανάστασιν.

Ἐγκλείομεν ᾧδε πρὸς ὑμᾶς τὴν διπλότυπον ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς τῶν 7.680 δραχμῶν. Σὰς στέλλομεν τὰ βιβλιάρια τῶν ἀποδείξεων σας ἐπικεκρωμένα διὰ τῆς σφραγίδος μας καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐνὸς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μας.

Ἐν ὀνόματι τοῦ κρητικοῦ λαοῦ σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνεργείας σας, παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς νὰ διαβιβάσῃτε τὰς εὐχαριστήσεις καὶ πρὸς πάντας τοὺς αὐτόθι συνεισενεγκόντας φιλοπάτριδας ὁμογενεῖς. Εἴθε ὁ Ὑψιστος νὰ κατευοδώσῃ τὸ ἔργον τῶν ἀδελφῶν μας

⁹⁰) Ὁ συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς, ἀναφέρεται ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐκ Κρήτης ἐπιτροπὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐθελοντῶν ἀπειροπολέμων τοὺς ὁποίους εἶχε συγκεντρώσει ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἀποστέλλει εἰς Κρήτην ἢ ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπή. Βλ. καὶ Τσιριντάνη, ἐνθ' ἀν., τόμ. Α', σελ. 612 - 3.

Κρητῶν κατὰ τοὺς πόθους αὐτῶν, οἵτινες εἰσὶ καὶ πόθοι τῆς Μεγάλης
Ἑλλάδος! Εἶθε!

Σᾶς ἀσπαζόμεθα ἀδελφικῶς.

(Ὑπογραφαί)

Λέων Μελά;

Μ. Ρενιέρης

Α. Φ. Παπαδάκης

Δ. Σ. Μαυροκορδαίτος

Ἰ. Σκαλισσοῦνης

Γεώργιος Π. Σκουζές

(Σφραγὶς κυκλική)

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

11.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρίας» πρὸς τοὺς Ἡροκλέα Βασιάδην καὶ Α. Βαφιιάδην εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τετρασέλιδον (μία σελὶς λευκὴ) διαστάσεων 18 × 23 χιλ. ἄνευ ὕδατογραφήματος ἢ γραμμογραφήσεως. Γραφὴ ἀγνώστου.

Ἀποστολὴ ἐγκυκλίου τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρίας». — Σκοπός: ἡ ἐξεύρεσις μέσων πρὸς ἐξέγερσιν Ἡπείρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας. — Ὑπόδειξις περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς συλλογὴν ἐράων. — Ποῖα τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς

ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῇ Φεβρουαρίου 1867

Πρὸς τοὺς Κυρίους Ἡρ. Βασιάδην⁸⁷ καὶ Α. Βαφιιάδην⁸⁸

Εἰς Κωνσταντινούπολιν

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ διευθύνωμεν πρὸς ὑμᾶς ἔγκλειστον⁸⁹ τὴν

⁸⁷⁾ Ὁ Βασιάδης, προφανῶς, ἀφοῦ ἀπέστειλε τὴν 28 Δεκεμβρίου 1866 ἐκ Σόφου τὴν τελευταίαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 25 μουσικὴν ἔκθεσίν του πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Κωνσταντινουπόλεως, ἐπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν κατὰ Ἰανουάριον ἢ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου 1867 καὶ συνέχισεν ἐκεῖ τὴν ἐθνικὴν τοῦ ὁρασίν, ὅχι μόνον ὑπὲρ τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξέγερσιν τῶν Ἡπειρωτῶν, Θεσσαλῶν καὶ Μακεδόνων.

⁸⁸⁾ Ὁ Ἀ. Βαφιιάδης ἦτο ἐκ τῶν πρωταγωνιστούντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος, καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων ὁμογενῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τοῦ

πρὸ πολλοῦ ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας» ἐγκύκλιον.

Κύριος σκοπὸς τῆς Ἐπιτροπῆς ἡμῶν εἶναι ἡ ἐξεύρεσις τῶν ἀναγκαίων πρὸς ὑποστήριξιν ἀγῶνος ἐν Ἡπείρῳ, Θεσσαλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ μέσων. Ἀλλ' αἱ ἄχρῃ τοῦδε προσπάθειά μας, ὀλίγιστα ἔφερον ἀποτελέσματα. Τὸ μὲν διότι ὁ ἐν Κρήτῃ ὑφιστάμενος ἀγὼν ἐφείλκυσεν ἰδίως τὴν προσοχὴν τῶν ὁμογενῶν καὶ ἀπερρόφησε τὰ βοηθήματα αὐτῶν, τὸ δὲ διότι ἠναγκασμένοι, καθ' ὃ ἐπιτροπὴ ἀναδεχθεῖσα τὴν προετοιμασίαν μέλλοντος ἀγῶνος, νὰ ἐργαζόμεθα ἐν μυστικότητι, δὲν ἐδυνάμεθα, οὔτε δυνάμεθα εἶτι, νὰ ἐκτεθῶμεν διὰ τῶν ὑπογραφῶν μας καὶ νὰ καταστήσωμεν γνωστὰς εἰς τὸ κοινὸν τὰς ἐργασίας μας, ὥς πρᾶττει τοῦτο ἡ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴ, πρόφασιν προτείνουσα τὴν περιθάλψιν τῶν ἀπόρων ἐκ Κρήτης προσφυγουσῶν ἐν τῇ ἐλευθέρῳ Ἑλλάδι οἰκογενειῶν⁸⁰.

Ἐν τούτοις, τὸ ὅλως ἀνεπαρκὲς καὶ ἀσήμενον τῶν μέσων μας, ἐματαιώσε σχεδὸν τὸ ἐν Ἀγράφοις ἀρξάμενον κίνημα καὶ μόλις κατ' αὐτὰς προσπαθοῦμεν διὰ τῶν ἐνόντων γλίσχρων μέσων νὰ ὑποστηρίξωμεν αὐτό, ὅπως, μέχρις αἰσιωτέρων περιστάσεων, μὴ σβεσθῇ ὀλοτελῶς ἡ μικρὰ αὕτη διαμαρτύρησις κατὰ τῆς τουρκικῆς δυναστείας, ἀλλὰ διατηρηθῇ ὡς ἔναυσμα πρὸς εὐρύτεραν, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, διάδοσιν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν τοῖς ὁμόροις ἐπαρχίαις⁸¹.

Ἐκπαιδευτικοῦ Φροντιστηρίου καὶ τοῦ διαδεχθέντος τοῦτο Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κωνσταντινουπόλεως.

⁸⁰) Βλ. τὴν ἐγκύκλιον ταύτην κατωτέρω. (Ἐγγραφοὶ ἀριθ. 12).

⁸⁰) Ὁ Βασιάδης, δὲν ἠγνόει προφανῶς τὴν ὑπαρξίν τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας» οὔτε τοὺς σκοποὺς αὐτῆς. Οἱ ὑπαίνιγμοί τοὺς ὁποίους κάμνει σχετικῶς εἰς τὰς μυστικὰς του ἐκθέσεις πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι ἀρκετὰ χαρακτηριστικοί. «Χθὲς συνελθόντες νὰ συσκεφθῶμεν περὶ τῶν Θεσσαλικῶν καὶ Ἡπειρωτικῶν γράφει εἰς τὴν μυστικὴν του ἐκθέσιν τὴν φέρουσιν ὡς ὑπογραφὴν τὸν ἀριθμὸν 23 (βλ. ἀνωτέρω ἐγγραφοὶ ἀριθ. 6 σελ. 37), «συνεσκέφθημεν καὶ περὶ τούτου» (περὶ συγχωνεύσεως δηλ. ὅλων τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῶν) «Ἐν Ἡπείρῳ καὶ Θεσσαλίᾳ ἦν δυνατόν νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἐπανάστασις, ἀλλ' ἐνεκρίθη μέχρι Μαρτίου νὰ ὑπάρχῃ μόνον ἔναυσμά τι, ἕως οὔτου τὰ πράγματα καταρτιοῦσιν καλῶς». Καὶ κατωτέρω, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐκθέσει γράφει, «Βεβαιωθῆτε οἱ ὁ Μάρτιος εὐρήσει τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἐν Ἡπείρῳ, ἧς τὸ ἱερὸν ἔδαφος, ὥρκισθη νὰ μὴ πατήσῃ δοῦλον». Τέλος, εἰς τὴν τελευταίαν μυστικὴν του ἐκθέσιν ὑπ' ἀριθ. 25, ἐκ Σύρου (ἀνωτέρω ἐγγραφοὶ ἀριθ. 8) ἀρχίζει «Τὸ νέον ἔτος ἔσται ἐνδοξον καὶ εὐδαιμον τῇ ἑλληνικῇ φυλῇ, διότι μὲγα μέρος αὐτῆς ἀποτινάξῃ τὸν ζυγὸν καὶ ἔσει' ἐλεύθερον».

⁸¹) Διὰ τὸ ἀποτυχὸν κίνημα τῶν Ἀγράφων βλ. τὰς ἐφημερίδας τῆς ἐποχῆς. Ὁμοίως Driault & Lheritier ἐνθ' ἀνωτ. τόμος III σελ. 187. Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ἐνταῦθα εἶναι σχεδὸν ταυτὸσημον μὲ τὰ γραφόμενα τῆς μυστικῆς ἐπιστολῆς.

Ἡ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐταῖς δυσαρέσκεια τῶν χριστιανῶν, δοημέραι αὐξάνει. Τὰ ἐν Κρήτῃ λαμπρὰ κατορθώματα τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν μας, ἡ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην διαδηλονύκτου ἡπὲρ τῶν ὑπὸ τὴν δουλείαν Ἑλλήνων συμπαθεία καὶ ἡ, ἐσχάτως, ἐν ταῖς ἐφημερίσιν δημοσίευσις ἐπισήμων ἐγγράφων, ἀποδεικνύοντων ὅτι σκέψις γίνεται ἐν τοῖς Ἀνακτοβουλίοις περὶ τῆς τύχης τῶν Χριστιανῶν⁹² ταῦτα πάντα ἀναπτεροῦσι τὰς ἐλπίδας τῶν καὶ καθιστώσι λίαν π(ε)ῖθανά κινήματα προσεχῇ ἐκ μέρους αὐτῶν. Ἐθεωρήσαμεν, ἐπομένως, ἀπαραίτητον καθήκον ἡμῶν ν' ἀποτα(ν)θῶμεν πρὸς ὑμᾶς διὰ τῆς παρούσης μας καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν ὅπως, συνετὴν ποιούμενοι (χορῆσιν) πρὸς τοὺς μᾶλλον ἐχεμύθεις χορῆσιν αὐτῆς (ὡς φερούσης τὰς ὑπογραφὰς ἡμῶν), συστήσητε ἐν τῇ πόλει σας Ἐπιτροπὴν ἵνα, συμφώνως πρὸς τὴν ἐγκλεισμένην ἐγκύκλιον, φροντίσωσι περὶ ταχείας συνεισφορᾶς τῶν ἀπαιτουμένων, πρὸς ὑποστήριξιν ἐπικειμένων κινήματων.

Εὐαρεσθηθῆτε δὲ νὰ λάβητε εἰς σημείωσιν :

Αὐν. Ὅτι αἱ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν μας ἐπιστολαί, δέον νὰ ἐπιγραφῶνται ἔξωθεν πρὸς τὸν κ. Γ. Α. Βασιλείου Ὑποδιοικητὴν τῆς Τραπεζῆς (G. A. Basili, Sous - Gouverneur de la Banque)⁹³.

Βον. Τὰ μὲν χρήματα νὰ ἐμβάζωνται ἢ νὰ στέλλωνται εἰς τὴν διαταγὴν τῶν κ. κ. Λέοντος Μελά, Δ. Στ. Μαυροκορδάτου καὶ Γ. Α. Βασιλείου, ἢ καὶ δύο μόνον ἐξ αὐτῶν. Τὰ δὲ ὄπλα καὶ πολεμοφόδια νὰ διευθύνωνται εἰς Πειραιᾶ εἰς παραλαβὴν τῶν κ. κ. Γ. Κ. Τισαμενοῦ, Σ. Καραϊσκάκη καὶ Κ. Ν. Κωστῆ ἢ καὶ δύο μόνον ἐξ αὐτῶν.

Γον. Ὅτι τοῦ λοιποῦ, αἱ ἐπιστολαί μας δὲν θέλουν φέρεи ὑπογραφὰς, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν τὰς δύο ἐπὶ τῆς παρούσης σφραγίδας⁹⁴.

Δον. Ἄν αἱ συστηθεῖσαι ἐπιτροπαὶ ἀποφασίσωσι νὰ μεταβάλωσιν εἰς ὕλικὸν τὰς συνεισφορὰς, δέον ν' ἀνατίθεται ἡ περὶ τῆς προμηθείας

σικκῆς ἐκθέσεως τοῦ Βασιάδου πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως. (Βλ. ἀνωτέρω ὑπόσημ. 90).

⁹²) Διὰ τὴν ἀπότομον μετасτροφὴν τοῦ Ναπολέοντος Γ' ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος τὰς προτάσεις τῆς Ρωσσίας πρὸς τὴν Πύλην ὡς καὶ τὰ διαβήματα τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβυτῶν τῆς Αὐστρίας, Ἰταλίας καὶ Πρωσσίας, Βλ. Driault & Lheritier, ἔνθ' ἀνωτ. τομ. III σελ. 204 καὶ ἐφ.

⁹³) Ὁ Γ. Α. Βασιλείου ἦτο εἷς ἐκ τῶν τριῶν ὑποδιοικητῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, οἱ ὅποιοι διωρίσθησαν κατὰ τὸ 1861 τῇ προτάσει τοῦ τότε Διοικητοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ τῆς Τραπεζῆς Γεωργίου Σταύρου. Οἱ ἄλλοι δύο ἦσαν οἱ Εὐθ. Κεχαγιάς καὶ ὁ Μ. Ρενιέρης. Ὁ τελευταῖος διεδέχθη τὸν Γ. Σταύρου εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς κατὰ τὸ 1869, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σταύρου. Βλ. βιογραφίαν τοῦ ἐν Σ. καὶ Κ. Βοβολίνῃ, Μέγα Ἑλληνικὸν Βιογραφικὸν Λεξικὸν σελ. 175 - 176).

⁹⁴) Βλέπε πίν. Γ'.

αὐτῶν φροντὶς εἰς τὸν ἐν Παρισίοις διατρίβοντα ἀξιωματικὸν κ. Ἀ-
δόλφον Ράυνεκ⁹⁵. Αἱ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαὶ θέλουσι συνιστᾶσθαι πρὸς
τὸν ἐν Παρισίοις Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Ἐρλάγκερ (*Mon-*
sieur Emile D' Erlanger, Consul Général de Grèce, 20 Rue Tail-
bout, Paris).

(Ὑπογραφαὶ)

Δ. Σ. Μανροκορδάτος

Γ. Α. Βασιλείου

Ἀρτέμιος Μιχαηλίδης

Ν. Δαμασκηνός

Χρ. Χατζηπαύλου

Γ. Κ. Τισαμενός

Σ. Καραϊσκάκης

Ι. Κ. Παπαζαφειρόπουλος

Κ. Ν. Κωστής

Α. Καλ... (δυσανάγνωστος)

(Κυκλικὴ σφραγίς)

ΕΝ Τῇ ΕΝΟΤΗΤΙ Η ΙΣΧΥΣ

12.

Ἐγκύκλιος (ἄνευ ἡμερομηνίας καὶ ὑπογραφῆς) τῆς ἐν Ἀθήναις Κεν-
τρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Φιλικῆς Ἑταιρίας» πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ
Ἕλληνας καὶ Φιλέλληνας. Τετρασέλιδον (μία σελὶς λευκὴ) ἐπὶ χάρ-
του λευκοῦ ἄνευ γραμμογραφήσεως ἢ ὕδατογραφήσεως. Γραφὴ ἀ-
γνώστου (ἐν ἡμικλύστῳ). Διαστάσεων 20,5 × 30 χιλ.

Ἐκκλησίς πρὸς ἀποστολὴν χρηματικῶν βοηθημάτων ἢ ὀπλῶν καὶ πολεμο-
φοδίων πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς ἐξεγέρσεως τῶν Ἑπαιρωτῶν, Θεσσαλῶν
καὶ Μακεδόνων.

ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας καὶ Φιλέλληνας

Καὶ πάλιν ἡ Πατρίς πρὸς ὑμᾶς ἀτενίζουσα, ἐξαιτεῖται τὴν γενναίαν
ὑμῶν ἀρ(ο)ωγὴν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἐθνικῆς παλιγγενεσίας, ἣς οἱ
πατέρες ἡμῶν διὰ μυρίων δσων θυσιῶν καὶ κινδύνων κατήρξαντο.

Ἡ Ἑλλάς, ὅπως τανῦν ἔχει, εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ, περιορι-

⁹⁵) Γερμανικῆς καταγωγῆς ἀξιωματικὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, γενόμενος
κατὰ τὸ 1897 ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως καὶ συμμετασχὼν εἰς τὰς ἀποβατικὰς
ἐνεργείας τοῦ ὑπὸ τὸν Βάσσον ἐκστρατευτικοῦ σώματος εἰς Κρήτην.

σθεῖσα ἐντὸς τῶν στενῶν ὁρίων τὰ ὅποια, ἀσφόδρου διπλωματίας ὁ ἄνισος διαβήτη διεχάραξεν. Ἡ δυσανάλογος ἀνάπτυξις τῶν πνευματικῶν αὐτῆς δυνάμεων πρὸς τὰς ὑλικὰς τοῦ τόπου ἀνάγκας, ἐγέννησε καὶ παράγει ἐκάστοτε τὰς πολιτικὰς <ἀνωμαλίας;> ὑφ' ὧν διηνεκῶς ἡ μικρὰ ἡμῶν χώρα κατατρώχεται.

Νῦν, ὑπέροποτε ἄλλοτε, παρίσταται εὐκαιρος ἡ περίστασις ὅπως, οἱ ὑπὸ ζυγὸν ἀδελφοὶ ἡμῶν, διεκδικήσωσι τὰ ἀπαράγραπτα αὐτῶν δικαιώματα, ὅπως ἀποτινάξωσι πολυχρονίου δουλείας τὸν βαρὺν ζυγὸν καὶ ἐνωθῶσι μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν Ἑλλάδος.

Οἱ Κρηῖτες, πρὸ πολλοῦ ἀναλαβόντες τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνα, καρτερικῶς, μέχρι τοῦδε, ἀνέστησαν κατὰ τῶν πολυαρίθμων δυνάμεων τῆς τουρκικῆς ἀτοκρατορίας, ἀναπληροῦντες διὰ τῆς παραδειγματικῆς αὐτῶν ἀνδρείας, τὰς ποικίλας ἐλλείψεις τῶν πρὸς πόλεμον ἀναγκαίων. Οἱ Ἡπειρώται, οἱ Θεσσαλοὶ, οἱ Μακεδόνες, εἰσὶν ἔτοιμοι νὰ μιμηθῶσι τὸ γενναῖον τῶν Κρητῶν παράδειγμα, ἀλλὰ δυστυχῶς στεροῦνται τῶν ἀπαιτουμένων, πρὸς ἔναρξιν τοιοῦτου ἀγῶνος, μέσων. Ἡ ἐλευθέρωσις Ἑλλάδος, παρ' ἧς ἐπανειλημμένως ἤτησαντο, καὶ ἀναμένονσι, τὴν δέουσιν συνδρομήν, δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ ἐκ τῶν ἐνόντων αὐτῇ πόρων, ἀφ' ἐνὸς μὲν εἰς ὑποστήριξιν τοῦ κινήματος τῆς Κρήτης ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς προπαρασκευὴν καὶ χορήγησιν τῶν ἀναγκαίων τοιοῦτου ἐπιχειρήματος μέσων.

Ὅθεν, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐν τῇ δοῦλῃ Ἑλλάδι ἀδελφῶν ἡμῶν, συνέσει ἐνταῦθα Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν βοηθημάτων. Πεποιθυῖα δὲ αὕτη εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων καὶ εἰς τὰ γενναῖοφρονα τῶν φιλελλήνων αἰσθήματα, ἐλπίζει ὅτι, ἕκαστος, τὸ καθ' ἑαυτὸν, προθύμως θέλει παρᾶσχει, τὸν ἱερὸν τοῦτον πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀνθρωπότητα φόρον.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας» δέχεται συνεισφοράς, οὐ μόνον χρηματικὰς ἀμέσως, ἀλλὰ καὶ ὅπλων καὶ πολεμοφοδίων.

Παρακαλοῦνται μόνον, οἱ προτιμῶντες νὰ συνεισφέρωσιν ὅπλα, νὰ παραγγείλωσι τοιαῦτα γαλλικοῦ συστήματος καὶ ὀκτῆς, ραβδωτὰ τῆς γραμμῆς, καί, κατὰ προτίμησιν, κοντοτούφεκα (*Mousquetons de gen-darmerie rayés*) μὲ ξιφολόγχας (*Sabre baionnette*)⁹⁸.

13.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπὴν. Τετρασέλιδον (δύο

⁹⁸) Ἡ προκήρυξις σταματᾷ ἀποτόμως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Οὐδεμία ὑπογραφή ὑπάρχει, καὶ ἀκολουθεῖ μια σελὶς κενή.

σελίδες κεναί) διαστάσεων $21,5 \times 27$ ἐπὶ λευκοῦ χάρτου γραφῆς μὲ ὑδατογραφημένας ὀριζοντίους γραμμάς. Γραφή ἀγνώστου (πιθανῶς Α. Μηλιαράκη). Ἰδιόγραφον ὑστερόγραφον Λέοντος Μελά.

Ἀποστολὴ 100 ἀμερικανικῶν ὄπλων.— Ἡ ἀποστολὴ δῆθεν πληρεξουσίων Κρητῶν χριστιανῶν ὑπὸ τοῦ Μουσταφᾶ εἰς Κωνσταντινούπολιν.— Ὑποδείξεις τρόπου ἀντιδράσεως.— Διαμαρτυρία τῶν δῆθεν πληρεξουσίων πρὸς τὰς Πρεσβείας.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ
Πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπὴν.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἐλάβομεν τὴν ἀπὸ 15 λήγοντος πατριωτικὴν ὑμῶν ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν προθύμως σπεύδομεν ν' ἀπαντήσωμεν.

Καὶ πάλιν εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τὰς ἀκαμάτους καὶ μετὰ τοσαύτης προθυμίας τελουμένας ἐνεργείας ὑμῶν, οὐ μόνον πρὸς συλλογὴν συνεισφορῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξέγερσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῶν αὐτόσε ἀδελφῶν.

Τὰς τριακοσίας πεντήκοντα (350) λίρας ἔλάβομεν καὶ ἐγκλείομεν ὧδε πρὸς ὑμᾶς τὴν διπλότυπον ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς αὐτῶν. Ὡσαύτως ἔλάβομεν καὶ τὰ ἔντοκα γραμμάτια, ὧς καὶ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου, θέλομεν δὲ σᾶς ἀποστείλει καὶ τούτων τὴν διπλότυπον ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, ὅταν διαπραγματευθῶμεν αὐτά. Ἐκφράσατε παρακαλοῦμεν τὰς εὐχарιστήσεις ἡμῶν πρὸς τοὺς συνεισενεγκόντας τὸ ποσὸν αὐτὸ κ. κ. Κλεόβουλον καὶ Πορτοκάλλην.

Ἀνυπομόνως περιμένομεν τὰ 100 ἀμερικανικὰ ὅπλα μετὰ 16 000 φυνεκιῶν. Συνεσκέφθημεν δὲ περὶ τούτων μετὰ τοῦ κ. Θ. Μάνου καὶ θέλομεν συνεννοηθῆ καὶ μετὰ τοῦ κ. Βότσαρη περὶ τῆς προσφορωτέρας αὐτῶν χρήσεως. Μᾶς γράφετε νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν τίς θὰ εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς ὁ προμηθευτὴς τῶν πυριτοβολῶν τῶν 100 αὐτῶν ὄπλων, ἡμεῖς ἢ ὑμεῖς; Ἐνταῦθα, τῷ ὄντι, δυσκολευόμεθα νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν. Νομίζομεν, ὅμως, ὅτι ὑμεῖς αὐτόσε, θὰ ἔχετε μεγαλείτερα μέσα συνεννοήσεως μετὰ τοῦ πωλητοῦ τῶν ὄπλων αὐτῶν, ὅστις δύναται νὰ προμηθευθῇ εὐκολώτερον τὰς πυριτοβολὰς καὶ νὰ τὰς ἀποστέλλῃ ἐνταῦθα. Ἐπὶ τούτου, ὅμως, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς γράψῃτε ὅπως συνεννοηθῶμεν καλλίτερον. Ἐγράψαμεν εἰς Σύρον πρὸς τὸν κ. Ζ. Δαμαλᾶ περὶ τῶν 10 ὄπλων μετὰ τῶν 4000 πυριτοβολῶν, περὶ τῶν ὁποίων οὐδέποτε μᾶς ἔγραψέ τι.

Αἱ νεώτεραι ἐκ Κρήτης εἰδήσεις, εἰσοὶ λίαν εὐχάριστοι, ὧς, βεβαίως, ὑμεῖς θὰ γνωρίζετε. Ὁ Μουσταφᾶς, ἤδη, εἰς οὐδὲν ἄλλο κατα-

γίνεται ἢ εἰς τήν, δι' ὑποσχέσεων, ἀπειλῶν καὶ διὰ μυρίων ἄλλων δολίων μέσων, παραλαβὴν ἐκ τῶν πόλεων τῆς Κρήτης, ἀνθρώπων τινῶν χριστιανῶν, οὓς αὐτὸς ὀνομάζει πληρεξουσίου τῆς Κρήτης, καὶ τοὺς ὁποίους θέλει ν' ἀποστείλῃ εἰς Κωνσ<ταντινούπο>λιν, ὅπως συζητήσωσι, συνεννοηθῶσι ἢ προτείνωσι τι εἰς τὰς νέας παραχωρήσεις τῆς Πύλης⁹⁷. Πολλοὶ τῶν πληρεξουσίων τούτων τοῦ Μουσταφᾶ, διεμαρτυρήθησαν καὶ ὅλως ἀπεποιήθησαν, προβάλλοντες ὅτι ἡ ἐκλογὴ των δὲν ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ψηφοφορίαν τοῦ λαοῦ, ἐπομένως δὲν δύνανται ν' ἀπέλθωσι νὰ διαπραγματεύωνται ζητήματα περὶ ὧν οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐντολήν. Ἐπειδὴ, ὅμως, εὐρέθησάν τινες, χωρικώτατοι καὶ βάνανσοι ὅλως ἀνθρώποι, οἵτινες ἐφάνησαν πρόθυμοι εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Πασσᾶ — ἀμφιβάλλομεν δὲ ἂν ᾖν καὶ Ἑλληνες, διότι οἱ Τοῦρκοι τῆς Κρήτης ὁμιλοῦσιν ἑλληνικὰ — καὶ πιθανὸν νὰ τοὺς ἀποστείλῃ αὐτόσε, (μολοντοὶ ἠκούσαμεν ἐνταῦθα ὅτι διεμαρτυρήθησαν οἱ Πρόξενοι κατὰ τῆς ἀνόμου ταύτης ἐκλογῆς), ἢ θέλετε πράξει μέγιστον ἔργον καὶ θέλετε προσφέρει μεγάλην ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς ἀδελφούς μας Κρητίας, ἂν ἤρξεσθε εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, τῶν πληρεξουσίων, καταπεύθοντες αὐτοὺς διὰ παντὸς μέσου, νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τῆς ἐκλογῆς των, καὶ νὰ εἴπωσιν ὅτι ἀναγκαστικῶς, δι' ἀπειλῆς, προσεκλήθησαν νὰ λάβωσι μέρος εἰς ὑποθέσεις τὰς ὁποίας δὲν ἦσαν ἀρμόδιοι νὰ διαπραγματευθῶσι. Τοιοῦτόν τι ἂν συνέβαινε, παρόντων αὐτόσε καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων, ἦθελεν ἔχει σπουδαῖα ἀποτελέσματα ὑπὲρ ἡμῶν.

Θὰ λάβετε μετὰ τῆς παρουσίας ἐπιστολῆς μας καὶ διπλότυπα φυλάδια ἅτινα ἐπεκυρώσαμεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Φεβρουαρίου 1867
(Ὑπογραφαὶ)

(Σφραγίς)
H EN AΘΗΝΑΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Λέων Μελάς
Ἰ. Σκαλισοῦνης
Α. Φ. Παπαδάκης
Γεώργιος Σκουζὲς
Δ. Σ. Μανροκορδάτος

Υ. Γ. Διὰ τοῦ κυρίου Νάζου γὰς ἀπεστείλαμεν ἅπαντα τὰ βιβλία-ρια τῶν διπλοτύπων.

Υ. Γ. Εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι, εἰάν ἡθέλετε κατορθώσει, συνεννοούμενοι διὰ παντὸς μέσου μετὰ τῶν πληρεξουσίων τοῦ Σερβέρ Ἐφέντη καὶ Μουσταφᾶ, νὰ κοινοποιήσωσιν οὗτοι καὶ εἰς τὴν Πόρτιαν

⁹⁷⁾ Διὰ τὰς περιπετείας τῶν δῆθεν Κρητῶν τούτων ἀντιπροσώπων βλ. κατωτέρω ἔγγραφα 18 καὶ 20.

καὶ εἰς τὰς αὐτόθι Προσβείας, οὗ καὶ αὐτοὶ εἶναι πεπεισμένοι οὗ ἡ μόνη ἐπιθυμία τοῦ κρητικοῦ λαοῦ εἶναι ἡ ἔνωσις τῆς Κρήτης μετὰ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος καὶ οὗ οὐδεμίαν ἄλλην παραχώρησιν θέλουν. Βεβαιώσατέ τους οὗ οὐδὲν ἐκ τοιαύτης διαδηλώσεως δύνανται νὰ φοβηθῶσιν ἐνώπιον τῶν Προσβειῶν. Ὅμοίαν ἐνέργειαν ἐπροκαλέσαμεν καὶ εἰς Κρήτην.

(Ἰδιόγραφον ὑστερόγραφον Λέοντος Μελά)

Τὸν φίλιτον κ. Α. Βαφιάδην ἰδιαιτέρως ἀσπάζομαι καὶ τὸν εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἰδιαιτέραν του. Εἶθε προσεχῶς νὰ λάβω καὶ ἔτι μᾶλλον εὐχαρίστους ἐπιστολάς του. Ὑγιαίνειτε καὶ ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν.

(ὑπογρ.) Α. Μελάς

14.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπὴν. Τετρασέλιδον (τρεῖς σελίδες κεναί) διαστάσεων $21,5 \times 27$ χιλ. ἐπὶ λευκοῦ χάρτου γραφῆς μὲ ὕδατογραφημένας ὀριζοντίους γραμμάς. Γραφὴ ἀγνώστου (πιθανῶς Α. Μηλιαράκη). Ἰδιόγραφον ὑστερόγραφον Λέοντος Μελά.

Γνωστοποίησις λήψεως φορτωτικῆς ὀπλων.— Ὑπόμνησις προγενεστέρας ὑποδείξεως περὶ ἐξουδετερώσεως τῶν δῆθεν ἀντιπροσώπων τῆς Κρήτης.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ
Πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπὴν.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ι. Γ(κιών) ὡς καὶ τὴν ἐν αὐτῇ φορτωτικὴν τῶν ὀπλων. Τὴν διπλότυπον ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς, θέλομεν πέμψει ὑμῖν προσεχῶς, διὰ τῆς γνωστῆς σας ὁδοῦ. Δὲν ἀμφιβάλομεν οὗ σύμφωνα πρὸς ὅσα ἐγράψαμεν ὑμῖν ἐν προηγουμέναις ἐπιστολαῖς μας⁹⁹ ὡς πρὸς τοὺς ἐκεῖσε πιθανώτατα ἀφικομένους ἤδη ὑποτιθεμένους ἀντιπροσώπους τοῦ κρητικοῦ λαοῦ, θὰ καταβάλλητε τὰς ἀναγκαίας προσπαθείας, πεποιθότες εἰς τὸν διὰ τοσούτων δειγμάτων ἐγνωσμένον πατριωτισμὸν ὑμῶν.

⁹⁹ Φαίνεται οὗ μετὰ τῆς προηγουμένης (ἔγγραφον ἀριθ. 13) καὶ τῆς παρούσης (ἔγγραφον ἀριθ. 14) ἐμεσολάβησε τοὐλάχιστον ἀκόμη μία ἐπιστολὴ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος τῶν Κρητῶν ἀντιπροσώπων. Τοῦτο συνάγεται ἐκ τῆς ἐνταῦθα γινόμενης μνείας «προηγουμένων ἐπιστολῶν».

Δεχθῆτε, Κύριοι, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μας.

Ἀθῆναι τῇ 7 Μαρτίου 1867

(Ὑπογραφαὶ)

Λέων Μελάς

Δ. Σ. Μαυροκορδάτος

Α. Φ. Παπαδάκης

Ἰ. Σκαλισσοῦνης

(Σφραγίς)

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Υ. Γ. Τὴν ἐσώκλειστον ἐπιστολὴν, ἃν δυνηθῆτε, ἀναγνώσατε εἰς τὸν πρὸς ὃν διευθύνεται, καὶ ἀκολουθῶς νὰ σχίσετε διὰ νὰ μὴ μείνῃ εἰς χεῖράς του.

(Ἰδιόγραφον ὑστερόγραφον Λέοντος Μελά)

Ἰδιαιτέως ἀσπάζομαι τοὺς κυρίους Βαφιάδην καὶ Βασιάδην, καὶ ἃς μὲ συγχωρήσωσιν ἂν σήμερον δὲν προφθάνω νὰ τοὺς γράψω ἰδιαιτέτως.

15.

Ἐπιστολὴ τῶν ἐν Λίβερπουλ Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν Ἀδελφῶν Παπαγιάννη πρὸς τὸν Στέφανον Σκουλούδην εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τετρασέλιδον (δύο σελίδες κεναὶ) ἐπὶ ὑποκυάνου ἐπιστολικοῦ χαρτίου, μὲ ὑδυτογράφημα J. Whatman 1866 ἄνευ γραμμογραφῆσεως. Γραφὴ ἄγνωστος.

Ἀναγγελία κατσίροφῆς τριῶν κιβωτίων μὲ «μεταλλικὰς βολὰς» σταλέντων ἐξ Ἀμερικῆς.

Liverpool 3 Ἀπριλίου 1867

Κύριε Στέφανε Σκουλούδη,
εἰς Κωνσταντινούπολιν

Ἐλάβομεν τὴν τιμίαν σας 23 Μαρτίου καὶ εἰς ἀπάντησιν σᾶς εἰδοποιοῦμεν ὅτι τὰ 3 κ(ο)ιβώτια περιέχοντα μεταλλικὰς βολὰς τὰ ὅποια μᾶς ἐπεμψαν οἱ κύριοι Azarian ἀπὸ Boston, ἔφθασαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. Μὲ λύπην μας, ὅμως, σᾶς λέγομεν ὅτι ἐπειδὴ αἱ διατάξεις τῆς Ἀστυνομίας δὲν ἐπιτρέπουν εἰς κανένα οὔτε νὰ παραλαμβάνῃ οὔτε νὰ φορτώνῃ τοιαῦτα εἶδη ἐμπεριέχοντα πυρίτιδα ἢ ἐμπροσητικὰς βόλας, εὐρέθημεν εἰς τὴν μεγαλειέτρην ἀμχανίαν. Ὁ πλοίαρχος τοῦ «Compta» μὴ γνωρίζων τὰς διατάξεις αὐτάς, ἔφερε τὰ τρία κ(ο)ιβώτια εἰς τὸ γραφεῖον καὶ ἤθελε καθυποβληθῇ εἰς πρόστιμον L. 100, εἰς διὰ τῆς μεσολαβήσεώς μας, καὶ μὲ δυσκολίαν μεγάλην, δὲν ἐπέιθαμεν τὴν Ἀρχὴν περὶ τῆς ἀγνοίας του. Ἐν τοσούτῳ, τὰ κ(ο)ιβώτια δὲν

ἡδυνάμεθα νὰ λάβωμεν ἄδειαν οὔτε νὰ τὰ φορτώσωμεν, οὔτε εἰς τὸ γραφεῖον νὰ τ' ἀφήσωμεν, οὔτε εἰς κανέν ἄλλο μέρος νὰ τὰ ἐναποθέσωμεν, οὔτε εἰς τὸν ποταμὸν νὰ τὰ ρίψωμεν. Ἀφοῦ ἐπροσπαθήσαμεν δλὴν τὴν ἡμέραν, μόλις ἡδυνήθημεν νὰ τοὺς πείσωμεν νὰ μᾶς δοθῇ ἡ ἄδεια νὰ τὰ καταστρέψωμεν δι' ἐξόδων μας, καὶ ν' ἀποφύγωμεν τὴν ποινὴν.

Εἶναι περιττὸν νὰ σᾶς εἴπωμεν πόσον μᾶς ἐλύπησε τὸ περιστατικὸν αὐτό, γνωρίζοντες τὸν σκοπὸν δι' ὃν μᾶς ἐστάλησαν. Ἀλλὰ βεβαιωθείτε ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸ ἀποφύγωμεν. Πρὸς τὸ παρὸν δὲν εὐρίσκομεν καμμίαν δυσκολίαν ν' ἀγοράσωμεν, νὰ παραλάβωμεν ἢ καὶ νὰ φορτώσωμεν ὅπλα, καὶ θὰ ἤμεθα πολὺ εὐτυχεῖς, εἰς κάθε περίστασιν, καθ' ἣν ὑμεῖς ἢ ἄλλος ὁμογενής, ἤθελε μᾶς ἐπιφορτίσει μὲ τοιαύτας παραγγελίας, νὰ πράξωμεν τὸ κατὰ δύναμιν, ἀλλὰ, κάθε τι ἐμπεριέχον πυρίτιδα ἢ ἄλλας ἐμπρηστικὰς ὕλας, μᾶς εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ φορτώσωμεν.

Μένομεν ἀσπαζόμενοί σας,

Πρόθυμοι

(Ὑπογραφή) Ἀδελφοὶ Παπαγιάννη⁹⁹

(Ἐπιγραφή εἰς τὴν ὀπισθίαν ὀψιν)

Τῷ κυρίῳ

Κυρίῳ Στεφάνῳ Σκουλούδῃ

Εἰς Κωνσταντινούπολιν

16.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Βοστώνῃ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν οἴκου V. Aza-

⁹⁹) Οἱ Ἀδελφοὶ Παπαγιάννη ὑπῆρξαν μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστέρων πρωτοπόρων τοῦ ἀνθοῦντος σήμερον ἑλληνικοῦ ἐφοπλισμοῦ. Ἡ ἀτμοπλοῖα τῶν Ἀδελφῶν Παπαγιάννη, ἰδρύθη τὸ 1855 ὑπὸ τῶν Παπαγιάννη καὶ Μουσαβίνη «τῇ συνδρομῇ πάντων τῶν ἐν Μαντισσερ καὶ ἐν Λίβερπουλ Ἑλλήνων» ὅπως γράφει ἡ «Πανδώρα» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 215 τεῦχος τῆς 1ης Μαρτίου 1859. Ἐν τὸς 4 ἐτῶν, ἀπέκτησεν 7 ἀτμόπλοια, τὴν «Ἀρχαδίαν» 1000 τόννων, τὴν «Ἀκαωνίαν» 1200 τόννων, τὴν «Ἀγίαν Σοφίαν» 1300 τόννων, τὴν «Θεσσαλίαν» 1200 τόννων, τὸν «Ὀρόντιν» 1200 τόννων, τὴν «Ἰωνίαν» 1300 τόννων καὶ τὴν «Βοιωτίαν» 1000 τόννων. Ἡ Parayanni Line ἐξευλίχθη εἰς μίαν τῶν μεγαλύτερων βρετανικῶν ἀτμοπλοικῶν Ἑταιριῶν, ἀπορροφηθεῖσα βραδύτερον ὑπὸ τῆς Ellerman Line, ὑφίσταται δὲ καὶ σήμερον ὡς Ellerman & Parayanni Line, τ' ἀτμόπλοιά της δὲ ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερον νὰ φέρουν τὰ ὀνόματα «Corinthian», «Ionian» κλπ. Ἀπὸ τὸ κείμενον τῆς παρατιθεμένης ἐπιστολῆς τῶν πρὸς τὸν Σκουλούδην καθίστανται ἔκδηλα τὰ πατριωτικὰ τῶν αἰσθήματα ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῆς Κρήτης. Βλ. σχετικῶς Σ. Ι. Μακρυμυχάλο υ, Ἀδελφοὶ Παπαγιάννη, οἱ Ἕλληνες ἐφοπλισταὶ τοῦ Λίβερπουλ (Ναυτικὰ Χρονικὰ 15 Δεκεμβρίου 1957, σελ. 14).

rian & Co, πρὸς τὸν Στέφανον Σκουλούδη ἐν Κωνσταντινουπόλει. Διέλιδον διαστάσεων 23×28 χιλ. ἐπὶ ὑποκυάνου χάρτου γραφῆς ἄνευ γραμμογραφήσεως ἢ ὑδατογραφήματος. Γραφὴ ἀγνώστου.

Εἶδοποίησις ἀναβολῆς φορτώσεως 10 ὀπλῶν καὶ 10 000 φυσιγγίων κατόπιν τῆς ἐν Λίβερπουλ καταστροφῆς τῆς προηγουμένης ἀποστολῆς φυσιγγίων.

s/s «Asia»

Boston le 23 Avril 1867

Monsieur Stefano Scouloudy
Cons(tantino)ple

Votre estimée du 16 Mars pr(écédente) p(oste), nous donnant un ordre pour cartouches et carabines, et couvrant L. 380 en trois appoints pour en faire le payement, a été dûment reçue.

Nous avons exécuté v(otre) o(rdre) le 16 cour(an)t (et) nous avons engagé le frèt sur un navire qui devait immédiatement partir pour L(iver)pool, mais au moment de charger ces march(andi)ses, selon v(os) instructions, à l'adresse de Mess(ieurs) Papayanni Bro(ther)s et Bald & Cambell, nous avons reçu de la première de ces maisons une lettre qui nous informe que n(otre) dernier envoi de cartouches pour v(otre) c(ompte) à leur adresse a été saisi par le Gouv(ernemen)t Anglais et détruit, et ces Messieurs nous recommandent de ne plus leur adresser des «articles combustibles». La marchandise est toute prête, et comme M(es)sieurs Papayanni disent qu'ils vous ont écrit, nous attendons incessamment v(os) instructions là-dessus. Ci-incluse, la copie de la lettre en question.

Nous avons été obligés d'acheter 10 carabines au lieu de 6, car la Fabrique ne vend pas moins d'une caisse (qui contient 10 armes); d'ailleurs, si nous achetions en dehors de la Fabrique, nous aurions payé assez, pour n'avoir que 6 armes pour le montant de la caisse entière.

Ayant ordonné 6 m(ille) cartouches pour 6 armes, nous avons pensé que vous voudriez mille cartouches pour chaque arme, et nous avons acheté 10 m(ille) cartouches pour ces 10 carabines.

Ainsi, nous avons à présent à v(otre) disposition 20 caisses contenant 100 m(ille) cartouches, plus 2 caisses contenant 10 m(ille) cartouches et 1 caisse contenant 10 carabines «Winchester».

Il est vrai que Mess(ieurs) Bald & Cambell, ne nous ont pas écrit de ne pas envoyer des cartouches, mais craignant que la

marchandise serait encore saisie et détruite, nous avons conclu de retarder tout le chargement. en attendant v(ous) ordres.

En vous remerciant pour cette commission, et espérant que ce retard de chargement (malgré nous, bien entendu) ne vous décevra pas, et que, comme vous promettez, vous nous transmettez bientôt un ordre plus considérable, nous vous saluons, Monsieur, bien sincèrement.

(Signés:) V. Azarian & Co

(Μετάφρασις)

ἂ/π «Asia»

Βοστώνη τῇ 23ῃ Ἀπριλίου 1867

Κύριον Στέφανον Σκουλούδην
Κωνσταντινούπολιν

Ἡ διὰ τοῦ ἀπὸ 16 Μαρτίου — προηγουμένου ταχυδρομείου — τιμία σας, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς διεβιβάσατε παραγγελίαν διὰ φυσίγγια καὶ καραβίνας, καὶ μᾶς ἐμβάσατε Λίρας Ἀγγλίας 380 εἰς τρία (χαρτο)νομίσματα πρὸς πληρωμὴν, δεόντως ἐλήφθη.

Ἐξετελέσαμεν τὴν ἐντολὴν σας τὴν 16 τρέχοντος (μηνός) καὶ ἐκλείσαμεν ναῦλον ἐπὶ ἐνὸς πλοίου τὸ ὁποῖον θ' ἀνεχώρει ἀμέσως διὰ Λίβερπουλ, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν τῆς φορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, βάσει τῶν ὁδηγίων σας, εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κυρίων Ἀδελφῶν Παπαγιάννη καὶ Bald & Cambell, ἐλάβομεν ἐπιστολὴν τοῦ πρώτου ἐκ τῶν οἰκῶν τούτων, ὁ ὁποῖος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἡ τελευταία μας ἀποστολὴ φυσιγγίων (ἡ γενομένη) διὰ λογαριασμὸν σας εἰς παραλαβὴν τῶν, κατεσχέθη παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ κατεστράφη, οἱ δὲ ἐν λόγῳ κύριοι μᾶς συνιστοῦν νὰ μὴ τοῖς ἀποστείλωμεν ἄλλην φορὰν «εὐφλεκτα ἐμπορεύματα». Τὸ ἐμπόρευμα εἶναι καθ' ὅλα ἔτοιμον, ἐπειδὴ ὅμως οἱ κ. κ. Παπαγιάννη λέγουν ὅτι σᾶς ἔγραψαν (σχετικῶς), ἀναμένομεν νὰ λάβωμεν ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁδηγίας σας. Συνημμένως (σᾶς στέλλομεν) ἀντίγραφον τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστολῆς.

Ὑπεχρεώθημεν ν' ἀγοράσωμεν 10 καραβίνας ἀντὶ 6, διότι τὸ ἐργοστάσιον δὲν πωλεῖ ὀλιγώτερον τοῦ 1 κιβωτίου (τὸ ὁποῖον περιέχει 10 ὅπλα). Ἰὺξ ἄλλου, ἐὰν ἡγοράζαμεν ἐκτὸς τοῦ ἐργοστασίου, θὰ ἐπληρώναμεν δι' 6 ὅπλα τὸ ποσὸν ὁλοκλήρου τοῦ κιβωτίου.

Δεδομένου ὅτι παρηγγείλατε 6 χιλιάδας φυσιγγίων δι' 6 ὅπλα, ἐσκέφθημεν ὅτι θὰ ἠθέλετε 1000 φυσίγγια δι' ἕκαστον ὅπλον, καὶ συνεπῶς ἡγοράσαμεν 10.000 φυσίγγια διὰ τὰς 10 αὐτὰς καραβίνας.

Οὕτω, ἔχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν διάθεσίν σας 20 κιβώτια περιέχοντα 100.000 φυσίγγια καὶ ἐπὶ πλέον 2 κιβώτια περιέχοντα 10.000 φυσίγγια καὶ 1 κιβώτιον περιέχον 10 καρβίνας «Οὐτίντε-στερ».

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ κ. κ. Bald & Cambell δὲν μᾶς ἔγραψαν νὰ μὴ στείλωμεν τὰ φυσίγγια, ἀλλὰ φοβούμενοι μήπως καὶ τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο κατασχεθῇ καὶ καταστραφῇ, κατελήξαμεν (εἰς τὴν ἀπόφασιν) νὰ καθυστερήσωμεν τὸ σύνολον τῆς φορτώσεως, ἐν ἀναμονῇ τῶν ὁδηγίων σας.

Εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς διὰ τὴν παραγγελίαν σας, καὶ ἐλπίζοντες ὅτι ἡ καθυστέρησις αὕτη τῆς φορτώσεως (γενομένη παρὰ τὴν θέλησίν μας ἐννοεῖται) δὲν θὰ σᾶς ἀποθαρρύνῃ, καὶ ὅτι, ὥς ὑπεσχέθητε, θὰ μᾶς διαβιβάσῃτε ἐντὸς ὀλίγου μεγαλειτέραν παραγγελίαν, σᾶς διαβιβάζομεν, κύριε, τοὺς εἰλικρινεῖς μας χαιρετισμούς.

(ὑπογρ.) Β. Ἀζαριὰν & Σία¹⁰⁰

17.

Ἐγκύκλιος τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας» πρὸς τὴν «Ἐπιτροπὴν Κωνσταντινουπόλεως». Δύο τετρασέλιδα (μία σελὶς κενή) ἐπὶ λευκοῦ χαρτοῦ μὲ ὀριζοντίας καὶ καθέτους ὕδατογραφημένας ραβδώσεις. Διαστάσεων 18 × 23,5 χιλ. Κείμενον λιθόγραφον. Ὁ τίτλος, αἱ ὑπογραφαὶ καὶ τὸ ὑστερόγραφον, προστεθειμένα ἰδιοχείρως.

Σύστασις ἑγγραφῆς εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐκδοθὲν Δάνειον τῶν 25.000.000 φράγκων.

ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐν Ἀθήναις τὴν 1 Μαΐου 1867

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Κωνσταντινουπόλεως¹⁰¹

Ἀδελφοί!

Ἐννατος ἡδὴ διατρέχει μὴν¹⁰² ἀφ' ἧς, μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ὑ-

¹⁰⁰) Εἰς τὸ γαλλικὸν κείμενον τῆς ἐπιστολῆς συνεπληρώθησαν αἱ συνήθεις ἐμπορικαὶ συνημέσεις. Ἡ ἐν ἀρχῇ σύντησις «Pr. P.» ὑποθέτομεν ὅτι σημαίνει «Précédente Poste» καὶ οὕτω συνεπληρώθη. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τῶν ἐν Βοστώνῃ ἀρμενίων ἐμπόρων Β. Ἀζαριὰν καὶ Σίας ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐπεισόδιον τῆς καταστροφῆς ἐν Λίβερπουλ τριῶν κιβωτίων μὲ φυσίγγια, τὴν ὁποίαν ἀνήγγειλαν εἰς τὸν Σκουλούδην οἱ Ἀδελφοὶ Παπαγιάννη διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἀνωτέρω (Ἐγγραφον ἀριθ. 13) ἐπιστολῆς των.

ποφέρουσι τὸν ἀφόρητον τῶν Τούρκων ζήγρον, οἱ κάτοικοι τῆς ἡρωϊκῆς Κρήτης ἀγωνίζονται τὸν καλὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος ἀγῶνα.

Ἄσπλοι, ἄνευ μέσων, ἄνευ πολεμοφοδίων, ἦσαντο μόνοι ἀγῶνα παράτολμον ἐναντίον ἰσχυρᾶς αὐτοκρατορίας, ἧς ὁ στρατὸς ἀριθμεῖται κατὰ μυριάδας, κυρίας καὶ τῶν φρουρῶν τῆς νήσου καὶ τῆς θαλάσσης διὰ σιόλου θωρακιστῶν πλοίων.

Μόνοι δὲ αἱ ἐπικουρίαι, αἱ ὀρειλόμεναι εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων διετήρησαν, ἄχρι τοῦδε, τὸν ἡρωϊκὸν ἐκείνον ἀγῶνα.

Καὶ οἱ λαοὶ τῆς Ἡπείρου, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βαρέος ζυγοῦ πιεζόμενοι, καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐμφορούμενοι πόθων, ἐστειρημένοι δὲ πατὶς μέσου, ἀποροῦντες καὶ ὄπλων καὶ πυρίτιδος καὶ πάσης ἄλλης παρασκευῆς, τείνουσι τὰς χεῖρας τῶν πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἀδελφούς των, ζητοῦντες τ' ἀπολύτως ἀναγκαῖα βοηθήματα, ὅπως μιμηθῶσι τὸ ἔνδοξον τῶν Κρητῶν παρὰ δειγμα.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ καὶ διάφοροι ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι Ἐπιτροπαὶ τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας», πεποιθυῖαι ὅτι ἡ ἐξέγερσις καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις ταύταις ἐπίκειται, κύριον προέθεντο σκοπὸν τὴν συλλογὴν τῶν ἀναγκαιούτων πρὸς τοῦτο μέσων. Αἱ προσπάθειαι των, ἄχρι τοῦδε, δὲν ἐπήνεγκον τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Ὁ κρητικὸς ἀγὼν ἀπορροφᾷ ὅλας τὰς προσφορὰς τῶν ἀπανταχοῦ φιλογενῶν Ἑλλήνων.

Ἀλλὰ ποῦ ἠκούσθη ὅτι ἐπανάστασις κατὰ ἰσχυρᾶς αὐτοκρατορίας δύναται νὰ συντηρηθῇ μόνον δι' ἐκουσίων δωρημάτων, δι' ἰδιωτικῶν ἐλεῶν;

Καὶ αὐτὰ τὰ ὑπὲρ τῆς Κρήτης ἄχρι τοῦδε γεγόμενα, ἀποδεικνύουσι τρανώτατα πόσον βαθεῖα εἶναι παρ' ἡμῖν ἡ συναίσθησις τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος. Οὐχ' ἦντον, ὅμως, αἱ ἀτομικαὶ θυσίαι δὲν ἀρκοῦν.

Αἱ Ἐπαρχίαι τῆς Σιερεᾶς στεροῦνται τῶν ἀναποφεύκτων πρὸς ἐπανάστασιν μέσων. Ἀλλὰ καὶ ἂν ριφθῶσιν εἰς παράτολμόν τι καὶ ἀελλπιστικὸν κίνημα, πόθεν καὶ πῶς ἀρυσθήσονται τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀγῶνός των ἀπαιτούμενα μέσα;

¹⁰¹⁾ Ἐκ τοῦ ἔγγραφου τούτου συνάγεται ὅτι συνεστήθη καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας» συμφώνως μὲ τὴν σύστασιν τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας» πρὸς τοὺς Ἡροκλῆν Βασιάδην καὶ Α. Βαφιάδην τὴν περιεχομένην εἰς τὸ ἀνωτέρω ἔγγραφον ἀριθ. 11.

¹⁰²⁾ Ἡ προκήρυξις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν πρὸς τὸν κρητικὸν λαὸν ἐξεδόθη ἐν Κάμποις Κυδωνίας τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1866. Βλ. τὸ κείμενον αὐτῆς ἐν Τσιριντάνη, ἔνθ' ἀν. τόμ. Α', σελ. 431.

Καὶ αὐτὸς δὲ τῆς Κρήτης ὁ ἀγὼν, ἂν καὶ μετ' ἀπαραιμίλλον κατεργίας διεξαγόμενος, καὶ ὑπὸ τῆς τύχης παραβόλως βοηθούμενος, δὲν ἠδύνατο νὰ παρέχῃ ἐλπίδα ὀριστικῆς ἐπιτυχίας, ἂν μὴ ἐπήρχετο ἡ ἐπ' αἰσίοις ἀρξαμένη ἤδη τῶν Μεγάλων Δυνάμεων παρέμβασις, καὶ τοῦτο διότι ἡ Τουρκία κρατεῖ τὰ φρούρια, καὶ πρὸ πάντων διότι εἶναι κυρία τῆς θαλάσσης.

Δῆλον δὲ τοῖς πᾶσιν, οἱ οἱ Χριστιανοί, ἐπαναστατήσαντες κατὰ τῆς Πύλης, δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχῃσι τοῦ ποθομένου, εἰ μὴ πρῶτον γενηῶσι κύριοι τῆς θαλάσσης.

Ἡ διπλωματικὴ παρέμβασις εἶναι πάντοτε ἀμφίβολος, σπανίως ἐνεργουμένη καὶ σπανιώτερον ἐπιτυχάνουσα. Παραδείγματα ἔστωσαν τὰ τῆς Πολωνίας καὶ τὰ τῆς Δανίας.

Αἱ ἰδιωτικαὶ προσπάθειαι καὶ θυοίαι, ὅσον μεγάλαι καὶ ἂν ὑποθεῶσιν, εἰσὶν ὅλως ἀνεπαρκεῖς πρὸς αἰσίαν ἀποπεράωσιν ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ἄλλ' ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς, τὸ ἐκ τῶν θυσιῶν καὶ ἀγώνων τῆς ὅλης Ἑλληνικῆς φυλῆς παραχθὲν τοῦτο βασίλειον, δὲν ἔχει, ἀραγε, ὡς κεφαλὴ, καθήκοντα πρὸς αὐτήν;

Ἄν ἡ Ἑλλάς εἶχε σήμερον στρατὸν καλῶς ὁργανισμένον καὶ πρὸ πάντων στόλον ἀξιόμαχον, δὲν ἤθελον ἔχει ἄλλως καὶ τὰ τῆς Κρήτης καὶ τὰ τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς ξηρᾶς;

Δὲν ἐννοοῦμεν ἐντεῦθεν οἱ ἡ Ἑλλάς ἔπρεπεν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, παραβιάζουσα τοὺς κανόνας τοῦ διεθνοῦς δικαίου, ν' ἀναστεινῇ τὰς δυνάμεις ἐπαρχίας, ἡ καί, ἐπαναστατησῶν αὐτῶν αὐτοθρομήτως, νὰ κηρύξῃ ἀμέσως πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας.

Ἄν ὅμως, ἡ Τουρκία ἔβλεπε σήμερον ἀπέναντι αὐτῆς τὴν Ἑλλάδα κατηρτισμένην ὡς προεορέθη, καὶ ἐτοιμὴν, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ καταπολεμήσῃ τὸν στόλον τῆς καὶ νὰ παρέμβῃ διὰ τοῦ στρατοῦ τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἐπαναστατῶν, βεβαίως δὲν ἤθελε διστάσει ν' ἀκολουθήσῃ τὰς, εἰς μάτην ἄχρι τοῦδε, διδομένας αὐτῇ συμβουλὰς ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

Ἡ ἀληθὴς αὕτη ἐκτίμησις τῶν καθηκόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου κατέστη σήμερον γενική.

Διὰ ταῦτα ἡ Κυβέρνησις αὐτοῦ ἔλαβεν ὅλα τὰ ἐπ' αὐτῇ μέτρα ὅπως φθάσῃ τὸ Βασίλειον εἰς τὴν περιωπὴν ταύτην, ἀφ' ἑνὸς μὲν προκηρύξασα δάνειον Φρ. 25.000.000, ἀφ' ἑτέρου δὲ αὐξήσασα τοὺς δημοσίους φόρους, ὅπως ἐπαρκῶσι καὶ εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων τοῦ δανείου.

Τὸ δάνειον τοῦτο, ὡς γνωρίζετε, λαμβάνοντες γινώσκον τοῦ Νόμου τῆς 12/24 Ἀπριλίου 1867, σύγκειται ἐκ Φρ. 25.000.000 ὀνομαστικοῦ

κεφαλαίου, ἐκδίδονται δὲ αἱ ὁμολογίαι ἐπὶ καταβολῇ τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου ἐπὶ τόκῳ ὁκτὼ τοῖς ἑκατὸν ὥστε ὁ δανειζὼν λαμβάνει τόκον δέκα τοῖς ἑκατὸν ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ πραγματικῶς καταβληθέντος κεφαλαίου, κερδίζει δὲ πρὸς τούτοις εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ὁμολογίας, ὥστε παρέχει ἀρκετὰς ὠφελείας εἰς τοὺς δανειστὰς καὶ ἐξασφαλίζεται πληρέστατα ἢ πληρωμὴ τῶν τε τόκων καὶ τοῦ καθ' ἐξαμηνίαν πληρωθησομένου κεφαλαίου, διότι πρὸς τοῦτο προσδιορίζονται τὰ ἔσοδα τῶν Τελωνείων Πατρῶν, Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν, τὰ ὅποια ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ χρεολύτρων ποσόν.

Τὰ ἔσοδα τῶν Τελωνείων αὐτῶν, παραδίδονται εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ πᾶς αἰτεχὸς ὁμολογίας ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταδιώξῃ ποινικῶς ἐπὶ ὑπεξαίρεσει καὶ ἀπάτῃ τὸν προϋστάμενον ἐκεῖνον τῶν Τελωνείων, ὅστις ἤθελε κάμει οἰανδήποτε ἄλλην χρῆσιν τῶν ἐσόδων τοῦ Τελωνείου¹⁰³.

Τὰ ἐκ τοῦ δανείου τούτου προκύφοντα κεφάλαια ὤρισται ὅπως χρῆσιμεύσωσιν ἀποκλειστικῶς κατὰ μὲν τὰ δύο τρίτα εἰς ἀγορὰν πλοίων καὶ προμήθειαν θηλικῶν διὰ τὸν στρατὸν καὶ τὸ Ναυτικόν, κατὰ δὲ τὸ ἓν τρίτον εἰς ἄλλας τῆς στρατιωτικῆς καὶ τῆς ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἀνάγκας. Τὰ ἐκ τοῦ δανείου χρήματα συγκεντροῦνται ἅπαντα εἰς τὴν Τράπεζαν, αὕτη δὲ μόνη ἐνεργεῖ τὰς πληρωμὰς.

Βλέπετε, ἐπομένως, ὅτι τὸ δάνειον τοῦτο καὶ ἐπικερδὲς εἶναι καὶ πληρέστατα ἐξασφαλισμένον. Βλέπετε δέ, πρὸ πάντων, ὅτι ἡ χρῆσις αὐτοῦ γενήσεται ἐξαιρετικῶς, ὅπως ἡ Ἑλλάς, ἐξοπλισθεῖσα κατὰ θάλασ-

¹⁰³) Τὸ πατριωτικὸν δάνειον τοῦ 1867, τὸ πρῶτον δημόσιον δάνειον τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὸ δάνειον τῶν 60.000.000 τὸ χορηγηθὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ 1843 ὑπὸ τῶν Τριῶν Δυνάμεων, ἐκαλύφθη — κατὰ τὸν Παπαρηγόπουλον (ἐνθ' ἄν. τόμ. Γ', σελ. 327) — βραδέως ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἰδίως ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἑλληνικῶν χρηματιστικῶν κύκλων. Οἱ Ἕλληνες τοῦ ἑξωτερικοῦ, προσθέτει ὁ Παπαρηγόπουλος, ἔπεμπον μὲν προθύμως εἰς τὰς ὑπὲρ Κρήτης ἰδρυμένας Ἐπιτροπείας, ἀλλὰ δυσκόλως ἐνεπίστευον τὰ χρήματα αὐτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ δάνειον τοῦτο, κατὰ τὸν Ἀσπρέαν, (ἐνθ' ἄνωτ, τόμ. Β', σελ. 19), ἐξητιμίσθη ἐντός βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, διατεθὲν πρὸς ἀγορὰν δεκασχιλίων ὀπλῶν, ἱκανῶν πυρομαχικῶν, δύο πυροβολαρχικῶν καὶ τριῶν «ταχυπλόων».

Ὁ Ἄ. Ἀνδρεάδης (Ἔργα, τόμ. II, σελ. 357 - 8) γράφει τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲν τὸ δάνειον τοῦτο. «. Παρὰ τὸν πατριωτικὸν σκοπὸν τοῦ δανείου, ἀπητήθη διετία ὅπως ἀπορροφηθῶσι 100.000 μετοχαί. Ἀπὸ Ἀπριλίου 1867 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου δὲν εἶχον τοποθετηθῇ εἰμὴ 45779 ὁμολογίαι. Τὸ 1868 καίτοι ἠϋξήθη ὁ τόκος ἀπὸ 8 % εἰς 9 %, δὲν ἐποθετήθησαν εἰμὴ 14050 ἐδέγησε δὲ νὰ παρέλθῃ καὶ τὸ 1869 διὰ νὰ εὗρουν ἀγοραστὰς καὶ αἱ ὑπόλοιποι 40171 ὁμολογίαι».

σαν καὶ ξηράν, ἀναλάβῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν ἀνήκουσαν αὐτῇ θέσιν, τὴν θέσιν τοῦ φυσικοῦ προστάτου τῶν κατ'ἐπιεξομένων ὑπὸ τῆς Τουρκίας Χριστιανῶν.

Οὐδείς θέλει ἀρνηθῇ ὅτι ἡ πραγματοποιήσις τοῦ δανείου τούτου, εἶναι ἡ σπουδαιότερα ἐγγύησις τῆς πραγματοποιήσεως τῶν πόθων τῆς ὅλης ἑλληνικῆς φυλῆς. Ὡς πεισθῶσι δὲ πάντες ὅτι σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ὁ κατὰ τὸ 1821 ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγὼν, καὶ ἀπ' οὗ ἐπανεληφθῇ, δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ. Αἱ ἰδιωτικαὶ προσφοραὶ πρέπει νὰ ἐξακολουθῶσιν, ἵνα δι' αὐτῶν προπαρασκευασθῶσι τὰ πρῶτα κινήματα τῶν Χριστιανῶν τῶν δούλων ἐπαρχιῶν. Ἀλλ' ἡ διεξαγωγή τῶν ὅλων, ἡ κυρία ὑποστήριξις καὶ ἡ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι διεύθυνσις τοῦ ἀγώνος εἶναι ἔργον καὶ καθήκον τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Πᾶσα δὲ ὀπισθοδρομῆσις ἀποβαίνει ὀλεθρία.

Θὰ διστάσωσιν, ἄρα γε, οἱ φιλοπάτριδες, οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑπὸ τὴν δουλείαν ἀδελφῶν των, νὰ καταθέσωσι μέρος τῶν κεφαλαίων των εἰς δάνειον ἐπικεχθές καὶ πληρέστατα ἡσφαλισμένον, ὅταν ἐκ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ δανείου αὐτοῦ ἐλπίζεται ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀπ' αἰώνων πόθων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς;

Δὲν ἐδιστάσαμεν ποσῶς, μέλημα κύριον ἔχοντες, ὡς γνωρίζετε, τὴν προπαρασκευὴν τῶν μέσων πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, δὲν ἐδιστάσαμεν, λέγομεν, ἀλλὰ θεωροῦμεν ἀπ' ἐναντίας καθήκον ἡμῶν ἱερὸν ὅπως προτρέψωμεν πάντας τοὺς ὁμογενεῖς ἵνα λάβωσι μέρος εἰς τὸ δάνειον τοῦτο, καὶ παρὰσχωσιν οὕτω τὴν μεγαλειτέραν τῶν ἐκδουλεύσεων εἰς τὴν κοινὴν πατρίδα.

(Ὑπογραφαί)

Γ' Ἀθηνῶν, Θεόφιλος ¹⁰⁴
Μητροπολίτης

Ἀρτέμιος Ν. Μιχαηλίδης

Γ. Ἀ. Τισαμενός
Α. Κ. Μάλας (:)
Σ. Καραϊσκάκης
Γ. Ἀ. Βασιλείου
Ἰ. Παπαζαφειρόπουλος
Ν. Λαμασκηνός
Ἀ. Παπαδόπουλος
Α. Καλ... (δυσανάγνωστος)

(Κυκλικὴ σφραγίς)

ΕΝ Τῇ ΕΝΟΤΗΤΙ Η ΙΣΧΥΣ

Ὑ. Γ. Τῆς Ἑταιρείας μας οὔσης μυστικῆς, παρακαλοῦμεν νὰ μὴ δοθῶσιν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ δνόματα ἡμῶν.

¹⁰⁴) Ἀπὸ τὴν ὑπογραφήν τῆς μυστικῆς αὐτῆς ἐγκυκλίου, ἀποκαλύπτεται διὰ πρῶτην φοράν ὅτι ἡ μυστικὴ «Φιλικὴ Ἑταιρεία», ἡ σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἐξέγερσιν τῶν βορείων ἐπαρχιῶν, δηλ. τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἡπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας, διετέλει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἀθηνῶν

18.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν. Ἐκτυπον ἐπὶ σιγαροχάρτου πρέσσας ἐκ τοῦ πρωτοτύπου γεγραμμένου διὰ μελάνης κόπιας. Τρία φύλλα σιγαροχάρτου διαστ. 22 × 27 χιλ. φέροντα αὐξοντας ἀριθμοὺς σελίδων τοῦ βιβλίου κόπιας 495, 496 καὶ 497. Γραφὴ ἀγνώστου.

Φυγάδεις ἐπὶ τῶν ψευδοπληρεξουσίων ἐκ Κρήτης. — Δημοσίευσις διαμαρτυρίας των εἰς τὰς ἐφημερίδας «Ὁμόνοια» καὶ «Levant Herald». — Ἀποστολὴ ἐπικουριῶν εἰς Κρήτην. — Ἐγγραφαὶ εἰς τὸ δάνειον τῶν Φρ. 25.000.000. — Ἀκατονόμαστος διαγωγὴ μερικῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

Κων(σταντινούπο)λις τὴν 3 Μαΐου 1867

Σεβαστοὶ καὶ φίλιatoi ἀδελφοί,

Τέλος πάντων, μετὰ πολλοὺς μόχθους καὶ ἀγῶνας, τὸ ποθοῦμενον κατορθώθη ἐν μέρει¹⁰⁵. Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐπεβίβασαμεν ἐπὶ ἐκ τῶν πληρεξουσίων Σερβὲρ ἐπὶ δύο ἐλληνικῶν ἱστιοφόρων πλοίων, ἀποπλευσάντων αὐθημερὸν ἐντεῦθεν καὶ προσεχῶς θέλετε τοὺς δεχθῆ εἰς Πειραιᾶ. Ἄφησαν καὶ διαμαρτύρησιν ἣν βλέπετε δημοσιευομένην ἐν τῷ συνημμένῳ φύλλῳ τῆς «Ὁμονοίας»¹⁰⁶. Ἴσως δὲ δημο-

Θεοφίλου. Ὁ Ἀθηνῶν Θεόφιλος (βλ. Κ. Α. Βοβολίνη, Ἡ Ἐκκλησία εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐλευθερίας 1453 - 1953, Ἀθῆναι 1952 σελ. 142) γεννηθεὶς εἰς Πάτρως τὸ 1790 μετέσχεν ἐνεργῶς τοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1821 ὡς συμπαραστάτης τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ.

¹⁰⁵) Τὸ «ποθοῦμενον» εἶναι ἡ φυγάδεις τῶν ὑπὸ τοῦ Σερβὲρ ἀποσταλέντων εἰς Κωνσταντινουπόλιν διήθεν πληρεξουσίων τῶν Κρητῶν καὶ ἡ κατάθεσις διαμαρτυρίας των εἰς τὰς Πρεσβείας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. βλ. λεπτομερῶς περὶ τούτου Τσιριντάνη ἐνθ' ἀν., τόμ. Β' σελ. 104 ἐφ. Τὴν ἐνέργειαν ταύτην εἶχεν ὑποδείξει ἡ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἐν ὑστερογράφῳ τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ἀριθ. 13 πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Κωνσταντινουπόλεως.

¹⁰⁶) Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 936 τῆς 3 Μαΐου 1867 φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ὁμόνοια» τὴν ὁποίαν ἐξέδιδεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ Ι. Δ. Τανταλίδης ἐδημοσιεύθη ὄντως, ἐνεργείαις τῆς ἐπιτροπῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ «διαμαρτύρησις» τῶν Κρητῶν πληρεξουσίων (βλέπε τὸ κείμενον αὐτῆς ἐν Τσιριντάνη ἐνθ' ἀνωτ. τόμ. Β', σελ. 109 - 110) ἡ ἐπιδοθεῖσα τὴν 25ην Ἀπριλίου 1877 πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ρωσίας, Πρωσίας, Αὐστρίας, Ἰταλίας καὶ Ἀμερικῆς, ὡς καὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ «Ὁμόνοια» προτάσσει τῆς δημοσιεύσεως τὸ ἐξῆς εἰσαγωγικὸν σημεῖωμα: «Ἐπὶ ἐκ τῶν ἐνταῦθα πρὸ τινος καιροῦ ἐλθόντων χριστιανῶν πληρεξουσίων τῆς Κρήτης ἐπέδωκαν κατ' αὐτάς εἰς τὰς ἐνταῦθα Πρεσβείας τῶν ἐπὶ Μεγάλων Δυνάμεων...ὡς καὶ εἰς τὴν τῆς Ἑλλάδος τὸ κάτωθι ἔγγραφον ὁ περὶ χάριν

σιευθῇ καὶ ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ τοῦ *Levant Herald* ὡς ὑπεσχέθη ἡμῖν, ἀλλ' ἀκόμη δὲν διενεμήθη¹⁰¹. Ἡ διαμαρτυρήσις των αὕτη ἐπεδόθη χθὲς εἰς ὅλας τὰς Πρεσβείας πρὸς ἃς ἀπευθύνεται. Θέλομεν μεταχειρισθῇ ἅπαντα τὰ ἐφικτὰ μέσα πρὸς φυγάδευσιν καὶ ἄλλων ἐκ τῶν συναδέλφων των. Τὸ πρᾶγμα θὰ ᾔτο μείζονος ἀξίας, ἂν συνέβαινεν εἰς τὴν ἀρχήν, ἀλλὰ καὶ νῦν δὲν στερεῖται σημαντικότητος, ὡς καλῶς ἐννοεῖτε. Μᾶς ἄφισαν ἵνα τοῖς πέμψωμεν τὰ ἐνδύματά των, καὶ ἀφικομένους, εἰδοποιήσατε αὐτούς, παρακαλοῦμεν, νὰ ἡσυχάζωσιν δι' ἐγκαίρως θέλομεν τοῖς τὰ ἀποστείλει, ὡς τοὺς ὑπεσχέθημεν. Τὰ πλοῖα εἶναι τὸ ἐλληνικὸν βρίκιον «Θεοφύλακτος» πλ(οιάρχου) Κωνσταντίνου Ἡλιοπούλου καὶ τὸ ἐλληνικὸν βρίκιον «Μπίλιω» πλοιάρχου Λαζάρου Βατισαξῆ, ὡς μᾶς εἶπον δὲ οἱ ἀξιότιμοι αὐτοὶ πλοῖαρχοι, πιθανὸν νὰ μὴ ἐγγίωσι καὶ τὰ δύο πλοῖα εἰς Πειραιᾶ, ἀλλὰ δι' αὐτὰς τὸς παραλάβῃ ἐν τῷ πελάγει ὅλους τὸ ξειρον ἐξ αὐτῶν, ἀφεύκτως προσωρισμένον διὰ Πειραιᾶ, καὶ τοῦτο εἶναι ὁ «Θεοφύλακτος». Ἐκ τῶν ἐπτά, ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν ἰδιαιτέραν τινα μνεῖαν ὑπὲρ τοῦ Ἀποστόλου Χαιρέτη πολὺ συντελέσαντος παρὰ τοῖς συναδέλφοις του εἰς τὴν φυγάδευσιν.

Τὰ μελιτοῖα πλοῖα περὶ ὧν οἱς ἐγράψαμεν προλαβόντως, δὲν ἀπέ-

περιεργείας, φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστικῶν. Οἱ ὑπογραφόμενοι ἐπραγματοποίησαν, ὡς πληροφορούμεθα, τὴν ἐν τῷ ἔγγραφῳ ἀναφερομένην ἀπέλευσιν των, ἃ δηλον δὲ ποὺ διευθύνθησαν». Οἱ ὑπογράφωντες τὸ ἔγγραφον «πληρεξούσιοι» ἦσαν οἱ Ἰωάννης Μουρελάκης, Χ. Ν. Τσιτουνιζάκης, Ἀπόστολος Χαιρέτης, Νικόλαος Μανουσάκης, Δημήτριος Μαλαγαρδῆς (τὸ ὄνομα τούτου ἢ «Ὀμόνοια» τὸ δημοσιεύει λελανθασμένως ὡς «Μολογαριάς» προσθέτοισα τὴν μνεῖαν «δυσανάγνωστον») Ἰωάννης Δασκαλάκης καὶ Γεώργιος Κυπριστός. Ἡ μνεῖα ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ σημειώματι τῆς «Ὀμονοίας» δι' εἶναι ἄγνωστον ποὺ διευθύνθησαν οἱ ἀποδράσαντες πληρεξούσιοι ἐγένετο προφανῶς πρὸς παραπλάνησιν τῶν τοιρκικῶν ἀρχῶν.

¹⁰¹⁾ Εἰς τὸ φύλλον τῆς 15ης Μαΐου (ν. ἢ) ἢ 3 Μαΐου 1867 κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένης ἀγγλοφώνου ἐφημερίδος «*Levant Herald*» ἐδημοσιεύθη ὁμοίως ἐν ἀγγλικῇ μεταφράσει ἡ διαμαρτυρία τῶν Κρητῶν πληρεξουσίων, μὲ τὸ ἐξῆς εἰσαγωγικὸν σημεῖωμα τοῦ ἐκ δότου «Ἐπτά ἐκ τῶν χριστιανῶν πληρεξουσίων τῆς Κρήτης ἐδραπέτευσαν (have decamped) τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, ἀφοῦ—κατὰ τὴν ἐντοπίαν ἐλληνικὴν ἐφημερίδα «Ὀμόνοια» εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει καὶ ἡ εὐθύνη τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἔγγραφου—ἀπηθύβουν τὴν κάτωθι διαμαρτυρίαν εἰς τὰς Πρεσβείας τῆς Βρετανίας, Γαλλίας, Ρωσίας, Αὐστρίας, Πρωσσίας, Ἰταλίας καὶ Ἀμερικῆς». Τὸ ὅτι τὸ εἰς τὴν «*Levant Herald*» δημοσιευθὲν κείμενον τῆς διαμαρτυρίας δὲν ἀπετέλει ἀντιγραφὴν τοῦ δημοσιεύματος τῆς «Ὀμονοίας» συνάγεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ τὰ δύο φύλλα ἐξεδόθησαν τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸ ἀγγλικὸν κείμενον ἡ ὑπογραφή τοῦ Δ. Μαλαγαρδῆ δημοσιεύεται ὁρθῇ ἐνῶ εἰς τὴν «Ὀμόνοϊαν» ἐδημοσιεύθη λελανθασμένη (Βλ. ἀνωτέρω σημ. 106).

πλευσαν πρὸς παραλαβὴν τῶν Κιρκασίων¹⁰⁸. Ζητήσαντα καὶ μὴ λαβόν-
τα τὴν συμπεφωνημένην προκαταβολὴν ναύλου, διεμαρτυρήθησαν καὶ
διέλυσαν τὰ ναυλοσύμφωνα. Ὡστε, ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐματαιώθη.

Κατ' αὐτὰς, νέαι πάλιν ἐπικουραὶ μὲ ζωοτροφὰς καὶ πολεμοφόδια,
ἀπέπλευσαν πάραντα εἰς Κρήτην μὲ πολεμικὰ πλοῖα¹⁰⁹.

Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου ἔχομεν τηλεγραφικῶς τὰ τροπαια τῶν ἰδικῶν
μας κατὰ τοῦ Ὁμέρου καὶ Μεχμέτ Πασσᾶ, καὶ ἀγαλλόμεθα¹¹⁰.

Ἐλάβομεν τὰς ἀποσταλείσας διὰ τοῦ κ. Μαλλικοπούλου κεκυρωμέ-
νας ἀποδείξεις καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἔχωμεν καὶ τὰς δλίγας ἐναπολει-
πομένας παρ' ἡμῖν. Αἱ ἔγγραφαὶ τοῦ δανείου ἤρξαντο εἰς τὸ Προξε-
νεῖον¹¹¹. Εἶναι ἡ ἀρχή, καὶ ἡ ἀρχή, γνωρίζομεν πάντες, εἶναι τὸ δυ-
σκολώτερον μέρος πάντοτε. Καταβάλλεται πᾶσα ἐνέργεια, ὅσον καὶ τὸ
ἐφ' ἡμῖν, ἀλλὰ δυστυχῶς φαίνεται ὅτι πολλὰ πρόκεινται ἐμπόδια νὰ
ὑπερникηθῶσι, καὶ προσεχῶς γράψωμεν πάλιν, ὅ,τι καλλίτερον, ὥς ἐλ-
πίζομεν, ἔχομεν. Ὅ,τι δὲ λυπεῖ, καὶ λυπεῖ βαθέως, τοὺς ἔξω φιλοπά-
τριδας, εἶναι ἡ ἀκατονόμαστος διαγωγὴ τινων τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημε-
ρίδων, αἵτινες διὰ δημοσιεύσεων ἀνοήτων καιρῶς βλάπτουσι καὶ εἰς
τὴν πρόοδον τῆς σοβαρωτάτης ταύτης ἐθνικῆς ὑποθέσεως. Πρὸς Θεοῦ!
Ληφθήτω πᾶν μέτρον δι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες δωρεὰν προ-
δίδουσι μεγάλα καὶ ἱερὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Χαίρειτε

(Ὑπογραφαὶ)

Ἡροκλῆς Βασιάδης

Στέφ. Σκουλούδης

Ἀ. Βαφιάδης

Ἰω. Φ. Γκιών

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Κρητῶν

Σ(εβαστὴν) Κεντρικὴν ἐν Ἀθήναις

Ἐπιτροπὴν

¹⁰⁸) Ἡ Ὑψηλὴ Πύλη εἶχεν ἀποφασίσαι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπαναστα-
τημένων Κρητῶν, νὰ μεταφέρῃ καὶ ἐγκαταστήσῃ εἰς Κρήτην 50.000 ἀγρίων Κιρ-
κασίων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των. (Βλ. Τσιριντάνη ἐνθ' ἄνωτ., τόμ. Α',
σελ. 487 καὶ τόμ. Β', σελ. 56).

¹⁰⁹) Πρόκειται, προφανῶς, περὶ ἀποστολῶν εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἐν Κρήτῃ,
τουρκικοῦ στρατοῦ.

¹¹⁰) Βλ. Τσιριντάνη ἐνθ' ἄνωτ. τόμ. Β', σελ. 201.

¹¹¹) Πρόκειται περὶ ἐγγραφῶν εἰς τὸ Πατριωτικὸν Δάνειον τοῦ 1865 περὶ
τοῦ ὁποίου βλ. ἀνωτέρω σημ. 103.

19.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Βοστώνῃ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν οἴκου V. Azarian & Co, πρὸς τὸν Στέφανον Σκουλοῦδην εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τετρασέλιδον (δύο σελίδες κεναὶ καὶ μία σελὶς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς) διαστάσεων 23×28 χιλ. ἐπὶ ὑποκυάνου χάρτου γραφῆς ἀνευ ὕδατογραφήματος ἢ γραμμογραφῆσεως. Γραφὴ ἀγνώστου.

Συμπληρωματικαὶ ἐξηγήσεις διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν φυσιγγίων ἐν Λίβερπουλ. — Ἀρνησις ἐκτελέσεως παραγγελιῶν δι' ἀποστολὰς μέσῳ Λίβερπουλ.

Boston, May 7th 1867

Mr. Stefano Scouloudy
Constantinople

Dear Sir,

Confirming our letter of the 23rd *ulti(mo)*, we acknowledge receipt of your favor of the 16th *idem* through Mess(rs) Papayanni Bro(ther)s of Liverpool, contents of which we carefully noted.

We refer you to the copy of a letter we rec(ieve)d from said Mess(ieurs) Papayanni Bro(ther)s by which you will perceive that the cartridges were not destroyed because the Captain of the «Compta» discharged them in Liverpool without notifying the proper authorities, but because all combustible articles are absolutely forbidden to be landed with or without notifying the Government.

Mess(ieurs) Papayanni Bro(ther)s speak on the subject very plainly and peremptorily, and request us not to ship those we have ready here, until further notice from them, and although we are exceedingly sorry to disappoint you, we must obey their orders.

Still we may hear from you directly by the cable in regard to shipping them on our vessel loading for Constantinople. In that case, we will do as you may request us.

We remain, Sir,

Very truly yours

(Sd) V. Azarian & Co

(Μετάφρασις)

Βοστώνη τῇ 7ῃ Μαΐου 1867

Κύριον Στέφανον Σκουλούδη
Κωνσταντινούπολιν

Κύριε,

Βεβαιοῦντες τὴν ἀπὸ 23ης παρελθόντος ¹¹² ἐπιστολὴν μας, γνωρίζομεν τὴν λήψιν, μέσῳ τῶν ἐν Λίβερπουλ κυρίων Ἀδελφῶν Παπαγιάννη, τῆς ἀπὸ 16ης ἰδίου τιμίας σας, τὸ περιεχόμενον τῆς ὁποίας προσεκτικῶς ἐσημειώσαμεν.

Παραπέμπομεν ὑμᾶς εἰς τὸ ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν παρὰ τῶν εἰρημένων κυρίων Ἀδελφῶν Παπαγιάννη, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας θ' ἀντιληφθῇτε ὅτι τὰ φυσίγγια δὲν κατεστράφησαν διότι ὁ πλοίαρχος τοῦ (πλοίου) «Compta» τὰ ἐξεφόρτωσεν εἰς Λίβερπουλ χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς, ἀλλὰ διότι ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἀποβίβασις εἰς τὴν ξηρὴν παντὸς εὐφλέκτου εἴδους, εἴτε εἰδοποιηθῇ εἴτε οὐ ἡ Κυβέρνησις.

Οἱ κύριοι Ἀδελφοὶ Παπαγιάννη ὁμιλοῦν λίαν εὐκρινῶς καὶ κατηγορηματικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος, καὶ μᾶς ζητοῦν νὰ μὴ φορτώσωμεν ὅσα ἔχομεν ἔτοιμα ἐνταῦθα, μέχρις ὅτου λάβομεν νεωτέρας εἰδήσεις ἐκ μέρους των, καίτοι δὲ λυπούμεθα λίαν διότι σᾶς ἀπογοητεύομεν, εἵμεθα ἐν τούτοις ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τὰς διαταγὰς των.

Παρὰ ταῦτα, ἐὰν ἔχωμεν νέα σας ἀπ' εὐθείας διὰ τοῦ τηλεγράφου σχετικῶς μὲ τὴν φόρτωσιν τούτων ἐπὶ τοῦ πλοίου μας τὸ ὁποῖον φορτώνει διὰ Κωνσταντινούπολιν, θὰ πράξωμεν ὅπως θέλετε μᾶς ζητήσει ¹¹³.

Μένομεν, Κύριε,

Ὑμέτεροι

(ὑπογρ.) Β. Ἀζαριὰν & Σια

20.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς
πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπὴν. Τετρασέλιδον (τρεῖς

¹¹²) Βλ. τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἀνωτέρω ἔγγραφον 16 γεγραμμένην γαλλιστί. Ὁ Σκουλούδης, παρεπονέθη προφανῶς, διὰ τῶν Ἀδελφῶν Παπαγιάννη διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν κιβωτίων μὲ τὰς μεταλλικὰς βολὰς, τῶν σταλέντων ἐξ Ἀμερικῆς.

¹¹³) Εἰδὼ οἱ Ἀδελφοὶ Ἀζαριὰν, ἀφίνουν νό ἐννοηθῇ ὅτι ἡμποροῦν νὰ στείλουν ὅπ' εὐθείας εἰς Κωνσταντινούπολιν τὰ πολεμοφόδια τὰ προοριζόμενα διὰ τὸν κρητικὸν ἀγῶνα.

σελίδες κεναι) διαστάσεων $21,5 \times 27$ χιλ. ἐπὶ λευκοῦ χαρτου γραφῆς μὲ ὕδατογραφημένας ὀριζοντίας γραμμάς. Γραφή ἀγνώστου (πιθανῶς Α. Μηλιαράκη).

Ἀναγγελία ἀφίξεως εἰς Ἀθήνας τῶν ἀποδρασάντων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Κρητῶν δῆθεν πληρεξουσίων τοῦ Σερβέρ Ἐφέντη. — Ὑποδείξεις διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ φυλακισθέντος Κρητὸς Σιονουδάκη.

Πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἐχομεν ἀνὰ χεῖρας τὰς ἀπὸ 26 Ἀπριλίου καὶ 13 Μαΐου ἐπιστολάς σας ¹¹⁴.

Οἱ ἐπὶ διαμαρτυρηθέντες πληρεξούσιοι τοῦ Σερβέρ Ἐφέντη, ὡς βεβαίως θὰ ἐμάθετε μέχρι τοῦδε, ἔφθασαν πάντες εἰς Ἀθήνας τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα καὶ παρουσιάσθησαν ἀμέσως εἰς ἡμᾶς. Χθὲς ἀνεχώρησαν πάντες διὰ Σύρον καὶ ἐκεῖθεν διὰ Κρήτην ¹¹⁵. Ἀναχωροῦντες, μᾶς παρεκάλεσαν νὰ σᾶς γράψωμεν νὰ λάβητε τὴν καλωσύνην ν' ἀποστείλῃτε εἰς Σύρον μὲ πρώτην εὐκαιρίαν τὰ πράγματα αὐτῶν, τὰ ὅποια, ἀναχωροῦντες κατεσπευσμένως, ἀφήκαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν κυρίων Ἀν. Σακελλαρίδη καὶ Μηνᾶ Μαράσογλου.

Εἰς μίαν τῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολῶν μας, εἴχομεν ἐγκλείσει ἐπιστολὴν ἐνὸς τῶν ἐνταῦθα προσφύγων Κρητῶν, πρὸς ἓνα τῶν μεινάντων αὐτόσε πληρεξουσίων, Κουρμούλην καλούμενον, ἐπληροφορήθημεν δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐπίδοσιν αὐτῆς, ἐφυλακίσθη εἰς Κρής, Σιονουδάκης τ' ὄνομα. Πολὺν σᾶς παρακαλοῦμεν, κατὰ παράκλησιν καὶ πολλῶν ἄλλων ἐνταῦθα Κρητῶν, νὰ ἐνεργήσῃτε, εἰ δυνατόν, εἰς τὴν ἀποφυλάκισίν του.

Δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1867

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν

Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ

(Ὑπογραφαὶ)

Λέων Μελάς

Γεώργιος Π. Σκουζὲς

Ἰ. Σκαλτσούνης

Δ. Μανροκορδάτος

Μ. Ρενιέρης

(Σφραγὶς κυκλική)

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

¹¹⁴) Αἱ δύο αὐταὶ ἐπιστολαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Κωνσταντινουπόλεως δὲν ἀνευρέθησαν εἰς τὸ περιελθὼν εἰς χεῖρας μας ἀρχεῖον Σκουλούδη. Προφανῶς ἀνα-

21.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Κωνσταντίνῃ τῆς Ρουμανίας Μενελάου Νεγρεπόντη πρὸς τὸν Στέφανον Σκουλούδην εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τετρασέλιδον (δύο σελίδες κεναί) διαστάσεων $27 \times 21,5$ χιλ. ἐπὶ κυανοῦ χάρτου γραφῆς, ἄνευ ὑδατογραφήσεως ἢ γραμμογραφήσεως. Γραφὴ ἀγνώστου.

Ἀναγγελία ἔγγραφῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Δάνειον. — Παράπονα κατὰ τῶν «βαθυπλούτων» Χίων δι' ἔλλειψιν προθυμίας.

Κωνσταντῖνα 10/22 Ἰουλίου 1867

Κύριε Στέφανε Σουγδουρῇ¹¹⁶

Εἰς Κωνσταντινοῦ πόλιν

Ἐπιστρέψας ἐνταῦθα, εὗρον τὴν φιλικὴν ἐπιστολήν σας, εἰς ἣν εὐχαρίστως ἀπαντῶ.

Ἐπληροφορήθην ὅτι ὁ κύριος Κανάκης ἔλαβε τὴν φρονίδα, κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου ἐντεῦθεν, νὰ συλλέξῃ ὑπογραφάς τινας περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου, παρὰ τῶν ἐδῶ ὁμογενῶν. Ἡμεῖς ὡς βεβαίως γνωρίζετε, ἐλάβομεν τὸ μέρος μας ἐν Γαλαζίῳ. Παρ' ἐλπίδα, θεωρῶ ὅτι πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ ἰδίως ἐκ τῶν βαθυπλούτων Χίων μας, δὲν ἔδειξαν τὴν δέουσαν προθυμίαν εἰς τὴν κρισιμωτάτην ταύτην περίστασιν¹¹⁷ ἐνῶ ἡ πτωχή, ἀλλ' ἐνδοξος πατρίς μας, παρ' αὐτῶν πολλὰ ἥλπιζεν. Ἡ μ α ρ ἐ λ ε ὕ σ ε τ α ι.

Μὴν λείπετε, φίλιτε Στέφανε, πάσαις δυνάμεσι νὰ ὑπηρετῇτε τὴν πατρίδα, καὶ ὅς παρακαλῶ γράφετέ με συνεχῶς περὶ ὧν, θέλετε δ' ἔχει καὶ ἐμέ, ἀείποτε, βοηθόν σας προθυμότατον.

Σὰς ἀσπάζομαι ἀδελφικώτατα, ὅλως ὑμέτερος¹¹⁸

(Ἵπογρ.) Μεν. Ἰ. Νεγρεπόντης

Ἐπὶ τοῦ ἔξωφύλλου τῆς ἐπιστολῆς, ὑπάρχει ἡ διεύθυνσις:

φέρονται εἰς τὸ ζήτημα τῶν Κρητῶν πληρεξουσίων διὰ τοὺς ὁποίους βλ. ἀνωτέρω ἔγγραφα ἀριθ. 13 καὶ 18.

¹¹⁶) Οἱ Κρητῆες πληρεξούσιοι, ὡς ἀναφέρει ὁ Τσιριντάνης (τόμ. Β', σελ. 110) πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των ἐξ Ἀθηνῶν, ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' ὁ ὁποῖος τοὺς συνεχάρη διὰ τὴν θαρραλέαν στάσιν των.

¹¹⁸) Ἀγνωστον διατὶ ὁ Νεγρεπόντης προσφωνεῖ τὸν Σκουλούδην μὲ τὸ ψευδώνυμον Σοῦγδουρῆς, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιστολὴ του φέρει καθαρὰ ὀπισθεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σκουλούδη.

¹¹⁷) Προφανῶς ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀπροθυμίαν τῶν Χίων νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Πατριωτικὸν Δάνειον. Βλ. καὶ ἀνωτέρω σημ. ἀριθ. 103.

¹¹⁸) Αἱ διὰ ἀραιῶν στοιχείων φράσεις, ἔχουν γραφῇ ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Νεγρεπόντη.

Sr. Stef. Scouloudi, Constantinople καὶ ἡ σφραγὶς Lloyd Agenzia - Kustendje δεικνύουσα ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐστάλη διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντῆς Πρακτορείου τοῦ Αὐστριακοῦ Λόγδ.

22.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν. Τετρασέλιδον (τρεῖς σελίδες κεναί) διαστάσεων $21,5 \times 27$ χιλ. ἐπὶ κυανοῦ χάρτου γραφῆς μὲ ὕδατογραφημένας ὀριζοντίας γραμμάς. Γραφὴ ἀγνώστου (πιθανῶς Α. Μηλιαράκη).

Ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰσφορῶν.— Διαβίβασις μέσῳ τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικῆς Πρεσβείας τῆς πρὸς Azarian ἐπιστολῆς.— Ἡ παραλαβὴ τῶν γυναικοπαίδων ἐνεψύχωσε τὴν ἐπανάστασιν.

Πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Σᾶς ἀποστέλλομεν ἔγκλειστον τὴν διπλότυπον ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς τῶν διακοσίων ἐξήκοντα λιρῶν καὶ εἴκοσι Ναπολεονίων, τὰ ὅποια διὰ τοῦ Κυρίου Νάζου μᾶς ἐμβάσατε.

Σᾶς ἀποστέλλομεν πρὸς τοῦτοις καὶ 11 φυλλάδια ἐπικεκυρωμένα. Τὴν πρὸς τὸν κ. Azarian ἐπιστολὴν, ἣν ἔγκλειστον εἰς τὴν ἀπὸ 7 λήγοντος ἐπιστολὴν σας μᾶς ἐστείλατε, ἐστείλαμεν εἰς Boston διὰ τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ὅπως ἀσφαλέστερον περιέλθῃ εἰς χεῖράς του ¹¹⁹.

Τὰ τῆς Κρήτης γνωρίζετε βεβαίως ἐκ τῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν Δελτίων μας. Ἡ παραλαβὴ τῶν γυναικοπαίδων παρὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν πλοίων ἐπέφερε μεγάλην ἐμψύχωσιν εἰς τὴν ἐπανάστασιν, ἥτις, μ' ὅλα τὰ τηλεγραφούμενα τοῦ Ὁμέρου περὶ ἐντελοῦς αὐτῆς καταπαύσεως, ὑφίσταται καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν. Μὴ παύετε σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς κοινοποιήτε ἐκάστοτε πᾶν ὅ,τι αὐτόσε συμβαίνει σχετικὸν πρὸς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης.

Σᾶς ἀσπαζόμεθα ἐγκαρδίως

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰουλίου 1867

¹¹⁹) Διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς ὁ Σκουλούδης προφανῶς ἀπαντᾷ εἰς τὸ πρὸς αὐτὸν σταλὲν ὑπὸ τοῦ οἴκου Ἀξαριᾶν γράμμα τῆς 7 Μαΐου 1867 τὸ ὁποῖον βλ. ἀνωτέρω ἔγγρα. 19. Διὰ τὴν νεωτέραν ἀπάντησιν τοῦ οἴκου Ἀξαριᾶν βλ. κατωτέρω ἔγγραφον 24.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν
Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ
(Ὑπογραφαὶ)

Λέων Μελάς

Μ. Ρενιέρης

Γεώργιος Π. Σκουζές

Α. Φ. Παπαδάκης

(Σφραγίς)

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

23.

Μυστικὸν ὑπόμνημα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς — ἀνυπόγραφον — πιθανῶς συνταχθὲν ὑπὸ Ἡροκλέους Βασιάδου. Ἐκτυπον ἐπὶ σιγαροχάρτου πρέσσας ἐκ τοῦ πρωτοτύπου γεγραμμένου διὰ μελάνης κόπιας. 10 φύλλα σιγαροχάρτου διαστάσεων 22×27 ἑκατ. φέροντα αὐξοντας ἀριθμοὺς σελίδων τοῦ βιβλίου κόπιας 556, 555 - 554, 558 - 559, 557 - 560, 559 - 562 καὶ 561, καὶ χειρογράφους ἀριθμοὺς 1 - 10. Αἱ σελίδες 555 - 554, 558 - 553, 557 - 560 καὶ 559 - 562 εἶναι ἠνωμέναι μὲ ὅστιαν. Γραφὴ ἀγνώστου.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σουλτάνου εἰς Παρισίους. — Προτάσεις τοῦ Ναπολέοντος Γ' πρὸς τὸν Φουάτ περὶ γαλλοτουρκικῆς συμμαχίας. — Ἀρνητικὴ ἀπάντησις τοῦ Σουλτάνου. — Ἀγανάκτησις τοῦ Ναπολέοντος. — Διαταγὴ πρὸς τὸν Ναύαρχον Σιμόν νὰ μεταβῇ μὲ τὸν στόλον του εἰς Κρήτην πρὸς παραλαβὴν γυναικοπαίδων. — Στροφή τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Ρωσίαν. — Αἱ ρωσοτουρκικαὶ διαπραγματεύσεις ἐν Λιβαδιᾷ τῆς Κριμαίας

Κωνσταντινούπολις τὴν 30 Αὐγούστου 1867

Ἐξ αὐθεντικῆς πηγῆς ἀρθρομαὶ τὸ ἐξῆς ἱστορικόν, περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ὁποίου οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃτε δισταγμόν. Περιοδεύοντος τοῦ Σουλτάνου εἰς Ἐδρῶπην¹²⁰ οὐδεὶς, οὐδαμοῦ, τῷ ἐγένετο περὶ παραχωρήσεως τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα λόγος. Ἡ ἀβρότης ἡ ὀφειλομένη εἰς τὴν ξενίαν, δὲν ἐπέτρεπε τοιαύτας βαρείας ἐνοχλήσεις κατὰ τοῦ ὑψηλοῦ ξενιζομένου προσώπου. Κατὰ δὲ τὰς παραμονὰς τῆς διὰ Λονδίνον ἐκ Παρισίων ἀναχωρήσεώς του, ὁ Ναπολέον προσκαλεσάμενος παρ' ἐαυτῷ τὸν Φουάτ¹²¹ τῷ ἀπηύθυνε τοὺς ἐξῆς λόγους: «Εἰς

¹²⁰) Περὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ σουλτάνου Ἀβδουλ Ἀζίζ Χάν εἰς Παρισίους καὶ Λονδίνον, βλ. Παπαρηγόπουλου, τόμ. Γ', σελ. 324 καὶ ἐφ. καὶ Τσιριντάνην, τόμ. Β', σελ. 295 καὶ ἐφ.

¹²¹) Ὁ Φουάτ πασᾶς ὑπουργὸς τότε τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, συνώδευσε τὸν σουλτάνον εἰς τὸ ταξίδιον του εἰς Παρισίους.

πολλὰς περιστάσεις ἡ Τουρκία ἐδοκίμασε τὴν ἐλλικρινὴ καὶ ἀφιλοκερδῆ φιλίαν τῆς Γαλλίας, καὶ ἡ ἰσχυρὰ ὑπὲρ ὅμων μέριμνα αὐτῆς, οὐδέποτε, ὥς γνωρίζετε, εἰς χαλεποὺς καιροὺς ἔλειψε, εἰς μόνην δὲ τὴν Γαλλίαν ὀφείλετε τὴν σωτηρίαν σας κατὰ τὸ 1854 διότι οὐδεμία ἄλλη δύναμις, ἐκτὸς τῆς ἡμετέρας, ἠδύνατο νὰ σᾶς ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τῆς Ρωσσίας¹²³. Ἀπέναντι ἄλλων, σχέδια ἐπιδεικνυμένων διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας, ἡ Γαλλία, δι' ἔργων καὶ ὅχι διὰ λόγων, ἔδειξε καὶ θὰ δείξῃ εἰς πᾶσαν περίστασιν, πόσον περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν διατήρησιν τοῦ καθ'εστῶτος ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ οὐδενὸς θὰ φεισθῇ ὑπὲρ δόγματος ἐγγυωμένου τὴν ἰσορροπίαν τῆς Εὐρώπης. Ἡ νῦν καθυστέρησις τῶν εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων μοὶ ἐμπνέει ἀνησυχίας, καὶ εὐκταῖον ἤθελεν εἶσθαι νὰ ληφθῇ πρόνοιά τις περὶ τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐξασφαλίσεως τῆς ἡσυχίας ἐν τοιαύτῃ ἐνδεχομένη περιπτώσει. Τοῦτο ἐγγυᾶται μία γαλλοτουρκικὴ συμμαχία. Φρονῶ οὖν, ἐν ἀνάγκῃ, 100.000 στρατὸς γαλλικὸς καὶ ἀξιόλογος στόλος μου εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Βοσπόρου, εἶναι ἀποχρῶσα ἐκ μέρους μου χορηγία, ὥς πρώτη δόσις τῆς συμμαχίας. Τί φρονεῖτε ;»

Ὁ Φουὰτ οὐδεμίαν ἐξέφερε γνώμην ἐπὶ τῆς ἀπροσδοκίῃ ταύτης προτάσεως, ἀλλ' ὑπεσχέθη, ἀνακοινῶν πάντα ταῦτα εἰς τὸν Σουλτᾶνον, νὰ ἐπανέλθῃ, κομίζων εἰς τὴν Μεγαλειότητά του τὸ θέλημα τοῦ κυρίου του. Συνεσκέφθησαν οἱ δύο Ὄθωμανοί, καὶ ἐπανελθὼν ὁ Φουὰτ εἰς τὸν Ναπολέοντα τῷ εἶπεν ἐκ μέρους τοῦ Σουλτάνου, ὅτι πληρέστατα συµμερίζεται τὰς σκέψεις τοῦ ἀγαπητοῦ του Ἀδελφοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων ἐπὶ τοῦ ἐν λόγω ζητήματος καὶ ὅτι ἀσμένως παραδέχεται τὴν πρότασίν του, ἀλλὰ παρακαλεῖ νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ δώσῃ ὀριστικὴν ἐπὶ τούτῳ ἀπάντησιν, ἐπανερχόμενος ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ, εἰς Παρισίους ἐξ Ἀγγλίας, διότι ἡ Ἀγγλία εἶναι παλαιὰ σύμμαχός του, καὶ ὥφειλε, ποιῶν καὶ ταύτην κοινωνὸν τῆς ἤδη προτεινομένης τῇ Τουρκίᾳ συμμαχίας, ν' ἀκούσῃ καὶ τὴν γνώμην αὐτῆς.

Ἐν Λονδίνῳ ἤκουσεν ἀπὸ τὸν Λέρβν¹²⁴ ὁ Φουὰτ τοὺς ἐξῆς λόγους ἐπὶ τοῦ ζητήματος : « Παντάπασιν δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀσύμφορος τῇ Τουρκίᾳ ἡ προτεινομένη αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων συμμαχία, ἃν ἔλειπαν αἱ φιλοπόλεμοι τάσεις τοῦ νέου συμμαχου της, καὶ ἃν ἡ πολιτικὴ τοῦ ἡγεμόνος τούτου ἦτο μᾶλλον εἰρηρική. (Ὁ Ναπολέων

¹²³) Ὁ Ναπολέων ἀναφέρεται ἐνταῦθα εἰς τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον. Ὡς γνωστὸν συνεπείρ τῆς ὑπὸ τῶν Ρώσων καταλήψεως τῶν παραδουναβίων χωρῶν, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσίας καὶ κατέλαβον τὸν Πειραιᾶ διὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐν Ἡπείρῳ ἐκτραγεῖσαν ἐπανάστασιν κατὰ τῆς Τουρκίας.

¹²⁴) Λόρδος Ed. Derby τότε ἄγγλος πρωθυπουργός.

εἶναι, τῷ ἐξήγησε, φιλοπόλεμος ἡγεμών, καὶ ἐν τοιοῦτο σχέδιον ὑπονοεῖ κεκρυμμένους ἰδιοτελεῖς σκοποὺς καὶ οὐδὲν ἄλλο, καὶ δὲν δύναμαι νὰ σὰς δώσω γνώμην καταφατικὴν, διότι, ἀναντιρρήτως, θάπτιον ἢ βράδιον, ἢ συμμαχία αὕτη θὰ σὰς σύρῃ εἰς ἀγῶνας ὑπηρετοῦντας ξένα σχέδια καὶ ἀκάροπους διὰ τὴν Τουρκίαν».

Ἀναχωροῦντος τοῦ Σουλτάνου ἀπὸ Λονδίνου, ὁ Ναπολέων ἀντὶ τῆς ἦν προοδεόκα, κατὰ τὰ συμπεφωνημένα, ἐπανόδου αὐτοῦ εἰς Παρισίους, λαμβάνει τηλεγράφων τοῦ Φουάτ, ἐξ ὀνόματος τοῦ Σουλτάνου, ἐξαιτουμένου μυρίας συγγνώμας ὅτι καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς καὶ ἐν Γαλλίᾳ, παρετάθη ὑπὲρ τὸ δέον ἢ διαμονή των, ὅτι ὁ κύριός του ὀφείλει νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας, ὅτι αἱ περιστάσεις δὲν τῷ ἐπιτρέπουν νὰ παραιτήσῃ ἐπὶ πλείοτερον τὴν ἀπὸ τοῦ Κράτους του ἀπονοσίαν, καὶ ὀφείλων νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπάνοδόν του, ἀναγκάζεται νὰ μὴ διέλθῃ διὰ Παρισίων, ἀλλὰ νὰ λάβῃ τὴν συντομωτάτην διὰ Βελγίου πορείαν. Πλὴν οὖν, τὴν ὑποσχεθεῖσαν ἀπάντησιν ταχέως ἔξει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἅμα τῇ ἐκεῖσε ἀφίξει των. Ὁ Ναπολέων ἀντιτηλεγραφεῖ καὶ ζητεῖ κἄν τὸν Φουάτ, ἀφοῦ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐκεῖθεν ἐπάνοδος τοῦ Σουλτάνου. Ἀνταπαντιᾷ ὁ ἴδιος Σουλτάνος οὖν, μὴ γινώσκων παρὰ τὴν γλῶσσαν του, καὶ ἀδυνατῶν νὰ στερηθῇ καὶ ἐπὶ μίαν στιγμὴν τὸν Ὑπουργόν του, εἰς ξένας χώρας, λυπεῖται ὅτι δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ εὐαρεστήσῃ τῷ αὐτοκράτορι.

Οὕτω μετέβησαν εἰς Βιέννην. Ἐκεῖ εὗρον τὸν Βάουσι¹²⁴ θερμότητα συνήγορον τῆς γαλλοτουρκικῆς συμμαχίας, σφοδρῶς παροτρύνοντα τὸν Φουάτ νὰ μὴ τὴν ἀπορρίψωσι. Ὁ Φουάτ τῷ ἐξήγησε καὶ πρὸς γνῶσιν αὐτοῦ, καὶ πρὸς μετάδοσιν τῷ Ναπολέοντι, ὅτι ὑπερεκτιμῶν τὰς ἀγαθὰς καὶ φιλικὰς προθέσεις τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, καταγίνεται, καὶ ὀλίγον ἀμφιβάλλει ὅτι δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπωφεληθῇ ἡ Τουρκία τῆς μοναδικῆς ταύτης εὐκαιρίας ὅπως προσκικήσῃται μίαν τοιαύτην ἰσχυρὰν καὶ ἐπωφελεστάτην συμμαχίαν, ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τοιοῦτον ζητήματος φέροντος τόσην σοβαρότητα καὶ θίγοντος πολλαπλᾷ τῆς αὐτοκρατορίας της συμφέροντα, εἶναι ἀδύνατον τῷ Σουλτάνῳ Κυρίῳ του νὰ λάβῃ ὀριστικὴν ἀπόφασιν, χωρὶς ν' ἀκούσῃ καὶ τῶν ἄλλων συμβούλων του τὴν γνώμην. Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, μετακαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος ἐκ Βιέννης ὁ ἀκολουθῶν τὸν Σουλτάνον Αἰμίλιος (;) Μουσταφᾶ Πασσᾶς καὶ ὅστις ἐπανερχετο σπεύδων εἰς τὴν Βιέννην κομιστῆς τῶν νέων μηνυμάτων τοῦ Ναπολέοντος. Ἐπιμένοντος τοῦ Φαζίλ Πασσᾶ καὶ τοῦ Βάουσι οὖν τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀνεπίδεκτον ἀναβολῆς, ὁ Φουάτ ἐπρότεινε νὰ τοῖς ἐπιτραπῇ τοῦλάχιστον νὰ συννενοηθῶσι μὲ τὸν

¹²⁴) Beust Καγκελάριος τῆς Αὐστρίας.

Μεγάλον Βεζύρην Ἀλῆ Πασσᾶν, εἰς ὃν ἐγκρίνεται καὶ τηλεγραφεῖ ν' ἀνέλθῃ καὶ τοὺς περιμεῖνῃ εἰς Ρουχισούκιον, καὶ πέμπεται ὁ Μουσταφᾶ Φαζίλ πασσᾶς ν' ἀνακοινώσῃ πάντα ταῦτα εἰς τὸν Ναπολέοντα.

Ὁ Σουλτᾶνος φθάνει εἰς Ρουχισούκιον ὅπου εἶχε σπεύσει καὶ ὁ Ἀλῆς καὶ ἐκεῖ σπεύδει ἐπανακάμπτων καὶ ὁ Μουσταφᾶς ἐκ Παρισίων. Συμβουλίου δὲ γενομένου, ἀποπέμπεται κακὴν κακῶς ὁ Μουσταφᾶ Φαζίλ Πασσᾶς ἀπὸ τὸν Σουλτᾶνον, χαρακτηρισθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ αὐτὸν πολιτικῶν ἀντιπάλων του ὡς ὁ αὐτός, οἷος καὶ πάντοτε ὑπῆρξε ραδιοῦργος, ἄπιστος Ὁσμανλῆς καὶ ξενολάτρης, αὐτὸς ὁ μέλλων, δῆθεν, μεταρρυθμιστὴς καὶ σωτὴρ τῆς Τουρκίας, καὶ μνηστέα τηλεγραφικῶς εἴς τε τοὺς Παρισίους καὶ Βιέννην ὅτι μεθ' ὅλην τὴν προθυμίαν τοῦ τε Σουλτᾶνου καὶ τῶν δύο ὑπουργῶν του, πᾶσα γνώμη αὐτῶν δείκνυται ἀνεπαρκὴς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος καὶ ὅτι ὁ Σουλτᾶνος εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀναβάλῃ τὴν ὀριστικὴν ἀπάντησίν του, μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ συσκεφθῇ μετὰ τοῦ Διβανίου του. Δύο ἡμέρας διέτριψεν εἰς Ρουχισούκιον ὁ Σουλτᾶνος, ἐν τόπῳ ἀθλιεστάτῳ, αὐτὸς ὅστις ἐβιάζετο νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πρωτεύουσάν του, καὶ ἐκίνησε λίαν τὴν κοινὴν περιέργειαν ἢ εἰς τὸ Ρουχισούκιον ἀπονεμηθεῖσα ἰδιαιτέρα αὐτῇ τιμῇ. Αὐτὸς ἦτο ὁ λόγος: Πλήρης ὁργῆς καὶ ἀγανακτίσεως εἰσέρχεται εἰς τὸ κράτος του ὁ Σουλτᾶνος, καταρώμενος τὴν ὥραν καθ' ἣν ἀπεφάσισε, στερούμενος τῆς ἀναπαύσεως καὶ τὴν ἡσυχίαν του, νὰ ριφθῇ εἰς ἓν τοιοῦτον ἐπίμοχθον καὶ μακρονδὸν ταξείδιον καὶ νὰ εὗρεθῇ, κατὰ συνέπειαν, περιπεπλεγμένος εἰς τόσας ζάλας, ὕβριζει τοὺς ἀπίστους Φράγκους καὶ ἐξορκίζει τὴν σκιὰν τοῦ Ναπολέοντος ἥτις ὡς μαύρη ἐριννὺς τὸν κατεδίωκε πανταχοῦ, μὴ ἀφίνουσα αὐτὸν εἰς ἡσυχίαν. Παρῆλθον αἱ ἡμέραι τῶν πανηγύρεων τῆς ὑποδοχῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, χωρὶς νὰ φανῇ ὁ Σουλτᾶνος ἔξω παρ' ἅπαξ μόνον, καὶ συμβουλίου, εἴτα, μεγάλου γενομένου, ἀπεφασίσθη καὶ ἐμήνυσαν εἴς τε τοὺς Παρισίους καὶ τὴν Βιέννην τὸν ὀριστικὸν «Non possumus»¹²⁵.

Φαντασθῶμεν τὸν Ναπολέοντα ἐμπαιχθέντα καὶ γελασθέντα οἰκτρῶς ὑπὸ τῶν Τούρκων! Θυμωθεὶς μέγαν θυμόν, ἐκπέμπει ἐκείνην τὴν προσταγὴν εἰς τὸν ἐν Πειραιεὶ Ναύαρχόν του Σιμὸν¹²⁶ νὰ σπεύσῃ εὐθύς εἰς Κρήτην πρὸς παραλαβὴν καὶ μεταφορὰν εἰς Ἑλλάδα γυναικοπαίδων, μὲ τὴν ρητὴν καὶ αὐστηρὰν ἐντολήν, ἃν ἐμποδισθῇ ἀπὸ τὸν Ὁ-

¹²⁵) Ἀγνωστα ἀλλαχόθεν — τοῦλάχιστον εἰς ἡμᾶς — τὰ ἐνεαῦθα ἐξιστορούμενα περὶ προτάσεων τοῦ Ναπολέοντος πρὸς τὸν Σουλτᾶνον.

¹²⁶) Ὁ σουλτᾶνος ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν 25ην Ἰουνίου (8 Ἰουλίου ν. ἡ.) 1867 καὶ ἡ διαταγὴ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ναύαρχον Σιμὸν ἐδόθη τὴν 13/26 Ἰουλίου 1867. Βλ. Τσιριντάνην, τόμ. Β', σελ. 332 - 3.

θωμανικὸν στόλον, νὰ μὴ λείψῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν καὶ τῆς βίας, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς. Περίφημος εὐκαιρία εἰς ἕνα ἄλλον μέγαν ἄνδρα, ἀπωλέσαντα ὄντως τὴν γοητείαν τοῦ ἐν τῇ θαναματουργῷ ἐκείνῃ χώρᾳ τῆς Κρήτης! Ὁ Ὅμερ, δοξάσας ἐπὶ τούτῳ τὸν θεὸν τοῦ «Ἰδού», ἔγραφεν εἰς τὴν Πόριαν διαμαρτυρόμενος, «εἶχον ὑποτάξει τὴν νῆσον, καὶ ἡ ἐπέμβασις τῆς Εὐρώπης ματαιώνῃ οὓλους τοὺς μόχθους καὶ τοὺς ἀγῶνας μου. Μοὶ ἀφαιρεῖται τὸ ἀσφαλέστερον ἐνέχυρον τὸ ὅποῖον ἡγνῶτο τὴν περαιοῖσιν τοῦ θριάμβου μου. Ἐνθαρορύνονται οἱ εἰς ἀπελπισίαν περιεσθηκότες ἤδη ἐπαναστᾶται, ἀναλαμβάνει ἐλπίδας ὁ λαὸς τῆς Κρήτης, ρίπτεται ἡ ἀποθάρρυνσις εἰς τὸν στρατόν μας, βλέποντα ν' ἀντλή εἰς πύθον Δαναΐδων, καὶ τὸ ζήτημα καταντᾷ οὕτω ἄλυτον. Ἐγὼ δὲν ἡμπορῶ εἰς τὸ γῆρας μου νὰ χάνω δωρεὰν ὅ,τι δι' αἰγυρίων μόχθων καὶ ἀγῶνων ἐκέρδισα ἐν τῷ βίῳ μου καὶ παραιτοῦμαι»¹²¹.

Ὁ Σουλτάνος καλεῖ παρ' ἐαυτῷ συμβούλιον καὶ διατάσσει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπει νὰ συζητήσῃ ἢ ν' ἀντείπῃ, δίδων μόνον διήμερον προθεσμίαν εἰς τὸν Φονάτ καὶ τὸν Ἀλῆ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ δεόντα ἐπὶ τούτῳ καὶ νὰ μάθῃ ὅτι ὁ εἰς τὰ σύνορα στρατὸς διετάχθη καί, εἰσελάσας εἰς τὸ ἐλληνικὸν κράτος, βαίνει εἰς Ἀθήνας. «Αὐτὸ εἶναι, τοῖς εἶπε, τὸ θέλημά μου. Προσέξατε νὰ τὸ ἐκτελέσητε, εἰδεμὴ φέρω τὸν Ριζᾶν καὶ τὸν Κυπριαλῆ καὶ τὸ κάμουν. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὸν παρακούσοντα τὰς προσταγὰς μου». Ἐντρομοὶ ἐξῆλθον τοῦ συμβουλίου οἱ ἑπουργοὶ τοῦ καὶ σκέψεως εἶτα γενομένης, ὅχι πῶς νὰ ἐκτελέσωσι τὰς διαταγὰς τοῦ Σουλτάνου, ἀλλὰ πῶς νὰ τὸν ἀποτρέψωσι, ἐξελέχθη ὁ Φονάτ, ὡς τολμηρότερος, ὅστις μεταβὰς μόνος παρ' αὐτῷ, κατόρθωσε νὰ τὸν ἀποτρέψῃ, ἐξηγγήσας τὰς ὀλεθρίας συνεπείας μιᾶς τοιαύτης πράξεως. Λυσσῶν τότε ἀπὸ ὀργὴν καὶ ἐκδίκησιν, διεροράγῃ εἰς ἀπελπιστικὰς κραυγὰς, σχεδὸν κλαίων. Ἐπεκαλεῖτο τὸν Ἀλλάχ ὅπως ἐπιβλέψῃ ἐπ' αὐτὸν καὶ τὸν περιούσιον λαόν Του, ἀπολλυμένους ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας των. Ἐνθυμηθεὶς δὲ τὸν πατέρα του καὶ εὐρῶν ἀντίληψιν εἰς αὐτόν: «Ναί, καλὰ τὰ ἔλεγεν ὁ μακαρίτης ἐ-

¹²¹⁾ Τὸ ἀκριβὲς τοῦ κειμένου τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τοῦ Ὅμερ πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν Σακκοπούλου τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1897 πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος. Βλ. Τ σ ι ρ ι ν τ ᾱ ν η ν τόμ Β', σελ. 581 «...Ὁ Ὅμερ ἰσχυρίζετο ὅτι...ἦτο εἰς τὴν στιγμὴν νὰ καθυποτάξῃ τὴν νῆσον καὶ ὅτι ἡ παραλαβὴ τῶν οἰκογενειῶν ἑμταίωσε τὰς ἐνεργείας του». Ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν μικρὴν αὐτὴν λεπτομέρειαν πόσον ἀκριβεὶς καὶ ἀσφαλεῖς πληροφορίας συνεκέντρωνεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴ, τὰς ὁποίας διεβίβαζε εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνωρίτερον καὶ ἀπὸ τὸν διπλωματικὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλλάδος ἐν Κρήτῃ.

κεῖνος μέγας ἀνὴρ, ὅτι οἱ γείτονές του ἦσαν οἱ καλλίτεροι φίλοι του. Νὰ ριφθῶμεν εἰς τὴν Ρωσίαν. Ἡ Γ' ἀλλίᾳ εἶναι δολία, ἡ Ἀδυστρία πανούργος, ἡ Ἀγγλία ἄνανδρος. Εἰς τὴν Ρωσίαν λοιπόν». «Ναὶ αὐθέντα», τὸν διέκοψε ὁ Φουάτ, «μὲ διεκόψατε. Ταῦτ' αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ γνώμη ἡμῶν τῶν δούλων σου, καὶ ἐξελεξάμεθα καὶ τὸν ἀπεσταλμένον». — «Τίνα;» — «Τὸν Κυπριαλῆ» — «Τί Κυπριαλῆ; Σὺ νὰ υπάγῃς! Ὑπαγε, φύγε τὸ ταχύτερον, καὶ προσπάθησε, μηδενὸς φειδόμενος, νὰ τοὺς κερδίῃς. Καὶ τὴν Κορήτην ἀκόμη ἂν σοῦ ζητήσουν, δός την, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ τὴν παραχωρήσῃ ἔπειτα εἰς τὴν Ἑλλάδα».

Ἐντεῦθεν παράγονται καὶ ἄρχονται αἱ ἐξακολουθοῦσαι ὁλονὲν ρωσοτουρκικαὶ διαπραγματεύσεις, εἰς τ' ἄδυστα τῶν ὁποίων, μ' ὅτι καὶ ἂν λέγονται παρὰ τοῦ μὲν καὶ παρὰ τοῦ δέ, οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ εἰσχωρήσῃ μέχρι τοῦδε, ἵνα ἴδωμεν ὁποίους ἴστοὺς εἶχον τὴν εὐκαιρίαν πάλιν νὰ ὑφάνωσιν οἱ διάδοχοι τοῦ Μεγάλου Πέτρον, διὰ τὸ καλόν, βεβαίως, πάντοτε τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀναντίρρητον, ἐν τούτοις, ὅτι ἡ θέσις τῆς Ρωσίας ἐπὶ τοῦ κρητικῷ ζητήματος, φαίνεται πως ἡλλοιωμένη. Θὰ ἐμάθατε ἤδη καὶ τὸ δεύτερον ταξείδιον τοῦ Ἰγνατίεφ, ἀναχωρήσαντος διὰ Λιβιάδια τῆς Κριμαίας τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον¹²⁸. Τὸ ταξείδιον τοῦτο βεβαίως δὲν γίνεται οὔτε διὰ τὴν ἐκεῖ τελεσθησομένην αὐτοκρατορικὴν ἐξορτήν, οὔτε διὰ τὸ ζήτημα τῆς Κορήτης. Τὴν προτεραίαν, ἤτοι τὴν Παρασκευήν, ἔδωκε ὁ Ἰγνατίεφ γεῦμα εἰς τὸν Ἀλῆν καὶ Φουάτ καὶ κατὰ τὰ φαγοπότια οἱ δύο Ὀθωμανοὶ ὑπουργοὶ ἀνεκοίνωσαν τῷ Ρώσῳ πρεσβευτῇ τὸ πρῶτον προφορικῶς τὴν ἀπάντησιν τῆς Πόρτας ἐπὶ τῆς τελευταίας προφορικῆς διὰ τῶν ἐαυτῶν διερμηνέων πραραστάσεως τῶν Πρεσβειῶν ἐπὶ τοῦ κρητικῷ ζητήματος. Λέγεται ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἰγνατίεφ, τοῦ ὁποῖου ἡ ἐπ' ἐσχάτων τακτικὴ ἐπὶ τοῦ κρητικῷ ζητήματος εἶναι αἰνιγματώδης καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐνταῦθα ρώσους οὔτινες λέγουσι δὲν τὸν ἀναγνωρίζουσι, κομίζει τὴν περίφημον ταύτην λύσιν τοῦ κρητικῷ δρώματος εἰς τὸν κύριόν του, εὐχαριστημένος μὲ τὰς παραχωρήσεις τῆς Πόρτας, ἡ θεωρῶν αὐτὰς μικρόν τι ἀνεπαρκεῖς¹²⁹. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἡ Πόρτα ἀπαλλάσσεται ἐπὶ τοῦ παρόντος, διὰ τῆς παραχωρήσεως ταύτης τῆς κατὰ ξηρὰν ἀνακωχῆς, τῆς κατεπειγούσης ἀνάγκης ἣν εἶχεν ὅπως ἐξαποστεί-

¹²⁸) Περὶ τῆς μυστηριώδους ταύτης συναντήσεως εἰς Λιβιάδια τῆς Κριμαίας βλ. Driault & Lheritier, *Histoire Diplomatique de la Grèce* τόμ. III, σελ. 215.

¹²⁹) Αἱ προτάσεις συνίσταντο εἰς 45ήμερον ἀνακωχὴν καὶ πυροχὴν ἀμνηστίας εἰς ὅσους ἤθελον ν' ἀπέλθουν ἐκ Κορήτης, ἀλλὰ μὲ διατήρησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακωχῆς. Βλ. *Τσιρινιάνη*, τόμ. Β', σελ. 383 - 4).

λη εἰς Κρήτην νέας σημαντικὰς ἐπικουρίας, ἄνευ τῶν ὁποίων, παρέστησεν ἐσχάτως ὁ Ὅμιρος δι' ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου του, ἥτο ἀδύνατος ἢ ἐξακολούθησις τῶν ἐχθροπραξιῶν, εἰς δὲ τὴν Πόρταν ἥτο ἀπολύτως ἀδύνατος ἢ ἀποστολὴ αὕτη. Ἄλλο τόσοον ὠφελεῖται ἀντικρὺ καὶ ἡ Κρήτη, διὰ τῆς διατηρήσεως τοῦ κατὰ θάλασσαν ἀποκλεισμοῦ, διότι οὕτω, διὰ τῶν τριῶν ἐξ Ἀγγλίας καταφθασάντων ταχυπλόων καὶ τῶν δύο παλαιῶν «Ἰτζεδίν» καὶ «Τάλια» γίνεται σιενώτερος ἢ πρότερον, καὶ ἀκόμη προσεχῶς σφίγγεται πλείοτερον μὲ τὴν κάθοδον ἐξ Ἀγγλίας ἐτέρων δύο ἐξαιρετικῶν ταχυπλόων τῶν ὁποίων ἡ ἀγορὰ πρὸ ἡμερῶν ἐκλείσει. Ἄν, ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ, συμβῇ, ὃ μὴ γένοιτο, αὐτόχημα εἰς τὰ δύο ἐναπομείναντα τῇ Κρήτῃ ταχύπλοα «Ἐνωσις» καὶ «Κρήτη»¹⁸⁰ ἐνῶ ἐξακολουθοῦσιν αἱ μεγάλοι διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις, αἵτινες θ' ἀποτελειώσωσι τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, πιστεύετε σεῖς, οἱ ἀξιοθαύμαστοι ἐν Ἀθήναις Προμηθεῖς ὅτι ἡ δὲμοδόχος Ρωσσία καὶ ἡ ἀλλάξασα ἤδη πολιτικὴν Γαλλία, καὶ ἡ ὅσον οὕτω παραπειθόμενη Ἀγγλία, δὲν θὰ ἐγκαταλείψωσιν οὔτε τὴν Κρήτην νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ δεσμά της, οὔτε τὴν Ἑλλάδα νὰ μὴ πέσῃ εἰς τὸ πρὸ τῶν ποδῶν της χαῖνον τρομερὸν βάραθρον;...

Κοῦμα! Κοῦμα! Νὰ μὴ ὑπάρχῃ κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις ἓνας νοῦς εἰς τὴν Ἑλλάδα! Διότι, δυστυχῶς, τὰ πάντα ὑπάρχουσι, τίποτε δὲν λείπει, καὶ ἅς λέγουσιν ὅτι θέλουσιν οἱ μεγάλοι ἄνδρες μας. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον λείπει εἶναι ὁ νοῦς τὸν ὁποῖον ἀπαιτοῦσιν αἱ περιστάσεις. Οὐδὲν ἀλγεινότερον ἢ ἡ μακρόθεν ἄποψις καὶ μάλιστα ἐντεῦθεν, τῶν ἐν Ἑλλάδι συμβαινόντων κατὰ τὰς σοβαρὰς ταύτας περιστάσεις, καθ' ἃς τελοῦνται τὰ φοβερὰ μυστήρια τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐλληνικῆς παλιγγενεσίας, ἢ τῆς ἐπ' ἀόριστον καταδίκης τῆς τύχης μας. Πόσον εἶναι σήμερον χειροτέρα ἢ θέσις μας ἀπὸ ἐκείνην τὴν πρὸ δέκα μηνῶν! Οἱ Τοῦρκοι τότε ἐσκέπτοντο νὰ ὑψώσωσι τὸ «Σατζὰκ σερίφ» (σημαίαν τοῦ Μωάμεθ) καὶ νὰ καλέσωσιν εἰς τὰ ὄπλα ἅπαντας τοὺς πιστοὺς ὑπὲρ τοῦ κινδυνεύοντος ἰσλαμικοῦ. Τώρα, παίζουν καὶ γελοῦν μὲ ἡμᾶς, δείξαντας ἀσυγχώρητον ἐπὶ ἔν ἔτος ἀκηδίαν, καὶ ἀφελέντας εἰς τὸ ἔλεος τῆς καλῆς διπλωματίας¹⁸¹.

¹⁸⁰) Τὸ ἡρωϊκὸν «Ἀρχάδι» εἶχεν, ἐν τῷ μεταξὺ ὑποκύψει εἰς ἄνισον ναυμαχίαν μὲ τὸ τουρκικὸν πολεμικὸν «Ἰτζεδίν» τὴν 6 Αὐγούστου 1867.

¹⁸¹) Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τελειώνει τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ ὑπόμνημα. Δὲν φέρεται ὑπογραφήν, ἀλλὰ, εἰς πολλὰ σημεῖα, φέρει διορθώσεις εἰς τὰς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ὁ γραφικὸς χαρακτήρ τοῦ Βασιάδου ὁ ὁποῖος, δυνάμεθα ἀσφαλῶς εἰπεῖν νὰ συναγάγωμεν καὶ ἀπὸ τὸ καθ' ὅλου ὕψος τοῦ ὑπομνήματος, εἶναι ὁ συντάκτης αὐτοῦ.

24.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἐν Βοστώνῃ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν οἴκου V. Azarian & Co., πρὸς τὸν Στέφανον Σκουλούδη εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τετρασέλιδον (μία σελὶς κενὴ καὶ μία σελὶς μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς) διαστάσεων 23×28 χιλ. ἐπὶ ὑποκυάνου χάρτου γραφῆς ἄνευ ὑδατογραφήματος ἢ γραμμογραφήσεως. Γραφὴ ἀγνώστου.

Ἀναγγελία ἐκτελέσεως παραγγελιῶν ὀπλῶν καὶ πολεμοφοδίων.-- Προσφορὰ ἐκτελέσεως καὶ ἄλλων παραγγελιῶν.

Boston, Oct(ober) 15th 1867

Mr. Stef. Scouloudi
Cons(tantino)ple

Dear Sir,

Confirming our respects of the 7th of May, we acknowledge due receipt of your favor of the 25th do., to which we deferred to reply, until your Cartridges and Carbines were disposed of.

Through our house at Constantinople under date of July 30th, we were requested by you to ship the case of Carbines and the necessary cartridges by one of our vessels for Cons(tantino)ple, which we did, as per shipping receipt we forward to Mess. Azarian Père & Fils little while ago. About three weeks ago we received from our friend Mr. Botassi, the Consul Gen(era)l of Greece at N. Y., your order under date of July 18th to deliver to bearer your remaining cartridges, which we did also. Our Mr. Azarian being at that time in N. Y., he aided Mr. Botassi in the shipment thereof, and the 20 cases cont(ainin)g 100/m Cartridges were shipped on board an English vessel for Sicily.

The case of Carbines and the 2 cases cont(ainin)g 10/m Cartridges are not on the Manifest of the Bk. «Washington Butchyer». This for your guidance.

Enclosed we hand you the Invoice and A/c Current of these goods. As you will observe, we have valued upon your goodself for the balance due us, say L. 47. O. O. at sight of Messrs. Azarian Père & Fils' which we beg you to honor, as settlement of your A/c with us.

We are very sorry that there has been so long a delay in the shipment of these goods, but it could not be helped, unless, disregarding all prudence, had we shipped them to Liverpool, contra-

ry to the order of Mess. Papayanni, which we did not desire to do, and you approved it also.

Considering ourselves in the best terms with all the fire - arm manufacturers in the U.S., we hope to receive from you some more and larger orders for the Greek Gov(ernment) of these or any other fire - arms.

Respectfully yours
(Sd) V. Azarian & Co.

(Μετάφρασις)

Βοστώνη τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1867

Κύριον Στέφανον Σκουλούδην
Κωνσταντινούπολιν

Κύριε,

Βεβαιοῦντες τὴν ἐπιστολὴν μας τῆς 7ης Μαΐου ¹⁸² γνωρίζομεν τὴν ἔγκαιρον λήψιν τῆς τιμίας σας τῆς 25ης ἰδίου, εἰς τὴν ὁποίαν καθυστέρησαμεν ν' ἀπαντήσωμεν μέχρις οὗτοι τακτοποιήσωμεν τὰς φορτώσεις τῶν φυσιγγίων καὶ τῶν καραβινῶν σας.

Μέσω τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει οἴκου μας ¹⁸³ μᾶς ἐζητήσατε νὰ φορτώσωμεν τὸ κιβώτιον τῶν καραβινῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων φυσιγγίων μὲ ἐν ἐκ τῶν πλοίων μας διὰ Κωνσταντινουπόλιν ¹⁸⁴ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπράξαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν τὴν σχετικὴν φορταπόδειξιν εἰς τοὺς κ. κ. Ἀζαριὰν Πατέρα καὶ Υἱὸν πρό τινος.

Πρὸ τριῶν ἑβδομάδων ἐλάβομεν ἀπὸ τὸν φίλον μας κ. Μπόττασιν, Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν ἀπὸ 18 Ἰουλίου ἐντολὴν σας ὅπως παραδώσωμεν εἰς τὸν κομιστὴν ταύτης τὰ ὑπόλοιπα φυσίγγιά σας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπίσης ἐπράξαμεν. Ὁ ἡμέτερος κ. Ἀ(ζαριὰν) εὗρίσκετο τότε εἰς Νέαν Ὑόρκην, καὶ ἐβοήθησε τὸν κ. Μ(πόττασιν) εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς φορτώσεως τούτων, καὶ τὰ 20 κιβώ-

¹⁸²) Βλ. τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀνωτέρω ἔγγρα. 19.

¹⁸³) Φαίνεται ὅτι ὁ ἁρμενικῆς, προφανῶς, καταγωγῆς οἶκος Ἀζαριὰν εἶχε τὴν ἑδρὰν τοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν μὲ τὴν ἐπωνυμίαν Ἀζαριὰν Πατὴρ & Υἱός, καὶ ὅτι ὁ υἱὸς εἶχεν ἰδρύσει γραφεῖον καὶ εἰς Βοστώνην μὲ τὴν ἐπωνυμίαν Α. Ἀζαριὰν & Σία.

¹⁸⁴) Μοναδικὴ πραγματικῶς ἡ τόλμη τοῦ Σκουλούδη, νὰ δεχθῇ τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀζαριὰν (βλ. ἀνωτέρω σημ. 114) ἀποστολὴν τῶν καραβινῶν καὶ τῶν φυσιγγίων ἀπ' εὐθείας εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ νὰ διαβιβᾷ ταύτας κατόπιν εἰς τὴν μαχομένην Κρήτην.

τια, περιέχοντα 100.000 φυσίγγια, ἐφορτώθησαν ἐπὶ ἑνὸς ἀγγλικοῦ πλοίου διὰ Σικελίαν.

Τὸ κιβώτιον τῶν καραβινῶν καὶ τὰ 2 κιβώτια τὰ περιέχοντα 10.000 φυσίγγια δὲν κατεχωρήθησαν εἰς τὸ Δηλωτικὸν τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου ¹⁸⁵ «Washington Butcher». Τοῦτο πρὸς γνῶσιν σας.

Ἐσωκλείστως σᾶς ἀποστέλλομεν τὸ τιμολόγιον καὶ τὸν τρεχούμενον λογαριασμὸν τῶν ἐμπορευμάτων τούτων. Ὡς θὰ παρατηρήσητε, διὰ τὸ ἔκ Λιρῶν Ἀγγλίας 47 ὀφειλόμενον εἰς ἡμᾶς ὑπόλοιπον, ἐσύραμεν ἐφ' ὑμῶν τραβηκτικὴν ὄψεως εἰς διαταγὴν τῶν κ. κ. Ἀζαριὰν Πατρὸς & Υἱοῦ, καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως τιμήσητε τὴν τραβηκτικὴν μας ταύτην εἰς ἐξόφλησιν τοῦ παρ' ἡμῖν λογαριασμοῦ σας.

Πολὺ λυπούμεθα διὰ τὴν τόσον μακρὰν καθυστέρησιν τῆς φορτώσεως τῶν ἐμπορευμάτων τούτων. Ἡ καθυστέρησις ὅμως αὕτη δὲν ἦτο δυνατόν ν' ἀποφευχθῇ, ἐκτὸς ἐάν, ἀγνοοῦντες τὰς ὑποδείξεις τῆς φρονήσεως, ἐφορτώναμεν ταῦτα διὰ Λίβερπουλ, κατὰ παράβασιν τῶν ὀδηγῶν τῶν κ. κ. Παπαγιάννη ¹⁸⁶ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιθυμούσαμεν νὰ πράξωμεν, τὸ ἐνεκρίνατε δὲ καὶ ὑμεῖς.

Δεδομένου ὅτι εὕρισκόμεθα εἰς ἀρίστας σχέσεις μὲ ὅλους τοὺς βιομηχάνους ὅπλων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, ἐλπίζομεν νὰ λάβωμεν ἀπὸ ὑμᾶς καὶ ἄλλας, μεγαλυτέρας ἔτι, παραγγελίας τῶν ἰδίων ἢ ἄλλων ὅπλων διὰ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Διατελοῦμεν εὐσεβάστως
(ὑπογρ.) Β. Ἀζαριὰν & Σία

25.

Επιστολὴ τοῦ Ἰ. Σκαλτσούνη πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν. Τετρασέλιδον (μία σελὶς κενή) διαστάσεων 20 1/2 × 29 χμ. ἐπὶ λευκοῦ χαρτοῦ γραφῆς ἄνευ ὕδατο-γραφήματος ἢ γραμμογραφήσεως. Γραφὴ πιθανῶς τοῦ ἰδίου.

Παραίτησις τοῦ Ἰ. Σκαλτσούνη ἀπὸ μέλους τῆς Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς. — Ὁ ἀγὼν τῆς Κρήτης διαιωνίζεται ἀσκόπως κατόπιν τῆς μὴ ἐνεργοῦ ἐπεμβάσεως τῶν Δυνάμεων. — Οἱ Κρητὲς νὰ συνθηκολογήσουν ἐντίμως ἢ ἡ Ἑλλάς ν' ἀναλάβῃ τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνα κηρύσσουσα τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας!

¹⁸⁵⁾ Εἰς τὸ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς ἐπιστολῆς τὸ πλοῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐφορτώθησαν αἱ καραβίναι διὰ Κωνσταντινουπόλιν χαρακτηρίζεται ὡς ΒΚ. πιθανῶς «μπάρκον».

¹⁸⁶⁾ Βλ. ἀνωτέρω ἔγγραφο ἀριθ. 15 καὶ ὑποσημ. 104.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1867

Πρὸς τὴν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν.

Φίλιτατοι Συνάδελφοι,

Οἱ Κρηῖτες ἐπαναστατήσαντες κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς δεσποτείας ἐζήτησαν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων. Ὁμήγυρις πολιτῶν συνελθοῦσα ἐν Ἀθήναις, ἐξελέξατο ἐπιτροπὴν πρὸς ἣν ἔδωκε τὴν ἐντολήν νὰ συλλέξῃ τὰς συνδρομὰς τῶν ἀπανταχοῦ ὁμογενῶν, καὶ δι' αὐτῶν ἐφοδιάσῃ <διὰ> τῶν ἐπιτηδείων τοὺς ἀγωνιζομένους ἀδελφούς.

Ἐκλεχθεὶς ὡς μέλος τῆς συσταθείσης ἐπιτροπῆς, ἄσμενος ἀνεδέχθην τὸ ἔργον, καὶ διότι δὲν ἐπρόκειτο νὰ συζητηθῇ περὶ τῆς ἐξεγέρσεως ἢ μὴ τῆς ἐπαναστάσεως, ὡς ἦδη ἐκραγείσης καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον, καὶ διότι ἐθεώρησα τιμὴν νὰ συνεργασθῶ μὲ ἄνδρας ὡς ὑμεῖς.

Ἐκτοτε μέχρι σήμερον ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξεπλήρωσε τὰ ἀνατεθέντα αὐτῇ καθήκοντα, ἀφ' ἐνὸς μὲν διὰ τῆς μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπικρατησάσης ὁμονοίας, ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης ἣν ἐνέπνευσαν ἀπανταχοῦ τὰ δνόματα Ὑμῶν, ὡς καὶ διὰ τῶν ἰδίων σας μέσων καὶ προσπαθειῶν ἡ ἐπαναστάσις τῆς Κρήτης τοιαύτην ἔλαβεν ἐτοιμίην καὶ ἀποτελεσματικὴν ἐνίσχυσιν, ὥστε μετὰ παρέλευσιν δεκαπέντε ὁλοκληρῶν μηνῶν ἀκμάζει καὶ κραταιοῦται ἐπὶ τῆς μαρτυρικῆς νήσου.

Ἐν τούτοις, τὰ πράγματα σήμερον εὐρίσκονται εἰς πάντῃ διάφορον θέσιν ἐκείνης εἰς ἣν διέκειντο, ὅτε ἡ Ἐπιτροπὴ ἀνέλαβε τὸ ἀνατεθὲν αὐτῇ ἔργον.

Καὶ πρῶτον μὲν ἡ ἐλπίς περὶ ἐπεμβάσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Κρήτης ἐξέλιπε. Μόνῃ ἡ Ρωσία εἰλικρινῶς παρέσχεν ἠθικὴν καὶ διπλωματικὴν βοήθειαν. Αἱ δὲ λοιπαὶ Δυνάμεις, μᾶλλον συρόμεναι ἢ ἐπιποθοῦσαι τὴν αἰσίαν τοῦ ζητήματος λύσιν, προέβησαν εἰς φαινομενικά τινα καὶ ὅλως ἀσήμαντα διαβήματα. Ἀλλά, καὶ αὐτὴ ἡ Ρωσία, οὔτε ὕλικά παρέσχε βοηθήματα οὔτε διατεθειμένη φαίνεται καὶ διὰ τῆς ὕλικῆς καὶ καταπληκτικῆς ἰσχύος της νὰ ἐπιβάλλῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς.

Ὅτι δὲ τὸ ζήτημα τῆς Ἐπαναστάσεως κατέστη σήμερον ζήτημα ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου.

Τὰ πράγματα, εἰς οἷαν σήμερον διάκεινται θέσιν, πρέπει κατὰ τὴν ἐμὴν πεποίθησιν, νὰ λάβωσι μίαν τῶν ἑξῆς διευθύνσεων :

Ἡ οἱ Κρηῖτες σήμερον, ὅτε κρατοῦσι τὰ ὄπλα, πρέπει ν' ἀποδεχθῶσιν ὁρους ἐξασφαλίζοντας τὴν ἰδίαν ἀνεξαρτησίαν, χωρὶς νὰ ἐπιμένωσι εἰς τὴν περὶ ἐνώσεως αἴτησιν,

Ἡ ἢ Ἑλλάς καὶ ἡ Κυβέρνησις αὐτῆς πρέπει ν' ἀποφασίσῃ ὁριστι-

κὼς ν' ἀναλάβῃ τὸν περὶ ὧλων ἀγῶνα, καὶ δι' ἐκτάκτων θυσιῶν, ἀναζωπυροῦσα τὴν ἐπανάστασιν καὶ ἐπεκτείνουσα αὐτὴν εἰς τὰς λοιπὰς δούλας ἐπαρχίας, ν' ἀναλάβῃ τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον.

Δὲν τοιμῶ ν' ἀποφανθῶ ἐπὶ τοιούτων ζητημάτων, οὐδὲ ἄλλως φρονῶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει τί δικαίωμα καὶ τὰς ἀπαιτουμένας τῶν πραγμάτων γνώσεις, ὅπως συμβουλευσῇ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην διεύθυνσιν.

Ἄλλ' ἐν τούτοις, ἐπείγει νὰ ληφθῇ ταχεῖα ἀπόφασις καὶ νὰ μορφωθῇ ὀριστικὸν σχέδιον. Ἡ ἐπανάστασις ἡδύνατο μέχρι σήμερον νὰ προβαίῃ καὶ ἄνευ ὠρισμένου σχεδίου, διότι καὶ ἐξεργάγῃ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως ἢ συμμετοχῆς τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων καὶ διετηρεῖτο πάντοτε ἐλπίς ἀποτελεσματικῆς τινος ἐπεμβάσεως. Ἄλλ' ἀφοῦ ἡ Ἑλλάς τὴν Ἐπανάστασιν υἰοθέτησεν, ἡ δὲ ἐλπίς ἀποτελεσματικῆς ἐπεμβάσεως ἐξέλιπεν, ἡ Ἐπανάστασις δὲν πρέπει ἐκ τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος πλέον νὰ ἐνισχύηται καὶ νὰ υποθάληται, εἰμὴ ἐὰν γίνῃ δεκτὸν σχέδιον, οὔτινος ἢ πραγματοποιήσις νὰ καθιστᾷ πιθανὴν τοῦλάχιστον τὴν αἰσίαν λύσιν.

Ἡ πρόοδος τῆς Ἐπαναστάσεως ἄνευ ἀποφάσεως καὶ πραγματοποιήσεως ἐκτάκτων θυσιῶν ἐκ μέρους τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος, θὰ ἐπιφέρῃ βεβαίαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα βλάβην, ἄνευ τινὸς ἀποτελέσματος. Ἡ Ἐπανάστασις, μικρὸν κατὰ μικρόν, θ' ἀπομαρανθῇ καὶ αὐτοὶ οἱ Κοῦρτες θὰ εὐρεθῶσιν εἰς χεῖρονα τῆς σημερινῆς θέσιν ἀπέναντι τῆς Ὀθωμανικῆς ἐξουσίας.

Ἄλλ' αἱ ὀριστικαὶ αὐταὶ καὶ ἀποτελεσματικαὶ ἀποφάσεις πρέπει νὰ ληφθῶσι παρὰ τῶν νομίμως ἀντιπροσωπευόντων τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ τὸν ἐπαναστατήσαντα λαόν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ οὔτε δικαίωμα ἔχει νὰ δώσῃ ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων, οὔτε δύναται εὐσυνειδήτως νὰ παράσχω κατὰ τὸ μέλλον τὰς συμβουλὰς αὐτῆς πρὸς τοὺς Κοῦρτας. Ἄλλως τε, τὸ καθήκον τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ θεωρηθῇ πλέον ὡς ἐξητλημένον, καθότι αἱ ἰδιωτικαὶ συνδρομαὶ μεγάλως ἡλαττώθησαν, ἐντὸς δὲ μικροῦ θέλουν καὶ ὅλως ἐκλείπει.

Λαμβανομένης ὀριστικῆς ἀποφάσεως καὶ μορφουμένου ἀποτελεσματικοῦ τινος σχεδίου, ποριζομένων δὲ δι' ἐκτάκτων μέτρων καὶ τῶν ἀπαιτουμένων μέσων πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ἡ Ἐπιτροπὴ, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, ἡδύνατο ν' ἀκολουθήσῃ ἐργαζομένη καὶ παρέχουσα τὰς ὑπηρεσίας αὐτῆς πρὸς τε τοὺς Κοῦρτας καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, φρονῶ ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ, μὴ δυναμένη πλέον νὰ παράσχω ἀποτελεσματικὴν συνδρομὴν, ὀφείλει ν' ἀποχωρήσῃ.

Τὰς σκέψεις ταύτας ὑπέβαλον καὶ ἀνέπτυξα ἐνώπιον Ὑμῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν τῆς Ἐπιτροπῆς συνεδρίασιν. Σεῖς, εἰλικρινεῖς πατριῶται,

Σεῖς ἐνθερμοὶ τοῦ Κρητικοῦ Ἀγῶνος ὑπερασπισταί, Σεῖς, οἵτινες ἐπὶ δεκαπέντε ὅλους μῆνας, κεκορυμμένον καὶ ἀφανές, ἀλλ' ἐπιπονον καὶ ἐνδοξον ἐργάζεσθε ἔργον, ἐξετιμήσατε καὶ ἐσταθμίσατε ὅλην τὴν ἰσχὺν τῶν λόγων μου, ἐδιστάσατε δὲ μόνον, ἐὰν ἐπῆλθεν ἡ στιγμή νὰ ληφθῶσιν ἄκραι ἀποφάσεις ὑψίστης ἀνάγκης.

Ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοί, μὴ ἔχων δισταγμούς, καὶ ἐνδόμυχον ἔχων καὶ πλήρη τὴν πεποιθήσιν ὅτι πᾶσα ἀναβολὴ δύναιται νὰ καταστῇ ἐπιβλαβὴς τῇ Πατριδί, ὀφείλω νὰ πάσῃ ἐργαζόμενος ὡς μέλος τῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς, ἔτοιμος ν' ἀναλάβω τὸ ἔργον, ἐὰν οἱ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀντιπροσωπεύοντες καὶ διοικοῦντες ἀποφασίσωσιν, ἐν τῇ συνέσει καὶ τῷ πατριωτισμῷ αὐτῶν, νὰ παραδεχθῶσι γενναίας ἀποφάσεις καί, ῥίπτοντες, πρὸς καιρὸν τοῦλάχιστον, τὴν ἄδοξον τοῦ συνταγματισμοῦ σημαίαν, ἀνεγείρωσι καὶ αὖθις τὴν σημαίαν τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐρημώσεως, ἀλλὰ συνάμα τὴν σημαίαν τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης τοῦ 1821...

Ὁ ὑμέτερος συνάδελφός σας
(ὑπογρ.) *Ι. Σκαλτσούνης*¹⁸⁷

26.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν. Τετρασέλιδον (δύο σελίδες κεναί) διαστάσεων 22 × 27 χιλ. ἐπὶ

¹⁸⁷) Ὁ Ἱ. Σκαλτσούνης ἀπετέλεσε μέρος εὐθύς ἐξ ἀρχῆς τῆς «Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς», μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καθηκόντων του, ἀνέλαβε τὴν ἐκδοσὶν ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ ἡμερηίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλλάς» ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Πέτρον Βράϊλαν Ἀρμένην καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς Α. Μηλιαράκη, μὲ σκοπὸν τὴν προπαγάνδισιν τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου φιλελλήνων καὶ τῶν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ὁμογενῶν. (Βλ. Τσιριντάνη, τόμ. Β', σελ. 315). Εἰς τ' ἀπομνημονεύματά του ὁ Ἱ. Σκαλτσούνης περιγράφει ὡς ἑξῆς τοὺς λόγους τῆς παραιτήσεώς του: (Ἱ. Σκαλτσούνη, Ἀπομνημονεύματα ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς Κρήτης, Χανία 1901, σελ. 14 - 15). «...Μετά πολλὰς πιέσεις ἐπὶ τῆς Πύλης... ὁ Σουλτᾶνος ὑπέκυψεν εἰς τὰ κελύσματα τῆς Εὐρώπης καὶ πέμψας τὸν Μέγαν Βεζύρη, Ἀαλὴ Πασσὶν εἰς Κρήτην προέτεινεν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας τὴν ἴδρυσιν αὐτονομίας ὑπὸ τὴν ἐγγύσιν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Οἱ ἐπαναστάται ζητήσαντες προθεσμίαν ὅπως ἀπαντήσωσιν, ἔπεμψαν εἰς Ἀθήνας ἐπιτροπὴν ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τῆς Κεντρικῆς περὶ τοῦ πρακτέου. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη τῆς συζητήσεως τοῦ σπουδαίου ζητήματος, ἀλλ' αὐτῶς ἡγέρθη διχογνωμία μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς, τῶν κ. κ. Ρενιέρη, Μελά, Παπαδάκη καὶ Σκουζέ προτείνοντων τὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεως, τοῦ δὲ Δημητρίου Μουροκορδάτου καὶ ἐμοῦ ὑποστηριζόντων τὴν ἄμεσον ἀποδοχὴν. Προετάρη τότε ὑπὸ τοῦ κ. Ρενιέρη ν' ἀναβληθῇ ἡ ἀπόφασις εἰς τὴν ἐπιούσαν, ὅπως ἀκουσθῇ

λευκοῦ χάριτος γραφῆς μὲ καθέτους ὑδατογραφημένας ραβδώσεις.
Γραφὴ ἀγνώστου (πιθανῶς Α. Μηλιαράκη).

Γνωστοποιήσις λήψεως ἐμβασμάτων καὶ ἀποστολῇ διπλοτύτων ἀποδείξεων.
— Παράπονα διὰ διακοπὴν παροχῆς πληροφοριῶν.

Πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Μετ' ἀπορίας ἐπληροφορήθημεν παρὰ τοῦ Κυρίου Θ. Μαλλικο-

καὶ ἡ γνώμη τῆς κυβερνήσεως. Καὶ πάντες μὲν ἀπεδέχθησαν τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ἀλλ' ἐγώ, διαμορφώσας ὀριστικὴν γνώμην κατὰ τὴν εἰς Κωνσταντινουπόλιν μεταβασίν μου περὶ τοῦ ἀδυνάτου τῆς ἐνώσεως, πεποισθὼς δὲ ὅτι οὐχὶ διὰ τῶν ὅπλων, ἀκούσης τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ διὰ τῆς αὐτονομίας, συναινούσης τῆς Εὐρώπης, θὰ ἱκανοποιήσωμεν τοὺς περὶ ἐνώσεως πόθους τῶν Κρητῶν καὶ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἀντέστην μετὰ πολλῆς ἐπιμονῆς καὶ δυνάμεως εἰς τὰς σχέσεις τῶν συναδέλφων μου... Οὕτω ἡ μὲν ἐκ Κρήτης Ἐπιτροπὴ ἀναχωρήσασα, ἐγνώρισεν εἰς τοὺς ἐπαναστάτας τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Κεντρικῆς, ἐγὼ δὲ διὰ μακρᾶς καὶ ἡττολογημένης παραιτήσεως, ἀπεχώρησα ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν τῆς».

Μία ἐκ τῶν τραγικωτέρων μορφῶν τοῦ κρητικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1866 ὑπῆρξεν ὁ Ἀντώνιος Φ. Παπαδάκης, μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποῦ ο ἄδελφός αἰχμαλωτισθεὶς εἰς ἡγεμῶν ἡλικίαν ἐν Ψυχρῷ τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Τούρκων κατὰ τὸ 1810 καὶ ἐκτουρξισθεὶς, ἠκολούθησε τὸ στρατιωτικὸν στάδιον φθάσας μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ στρατηγοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰσμαὴλ Φερὶκ Πασᾶς, ἐτέθη δὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ὁ ὁποῖος ἀπεστάλη εἰς Κρήτην διὰ νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐπανάστασιν. Ὁ Ἰσμαὴλ πασᾶς ἀπέθανε μετὰ τὴν μάχην τοῦ Λασιθίου εἰς Καστέλλι Πεδιάδος, κατ' ἄλλους μὲν πληγωθεὶς ἐν Λασιθίῳ, κατ' ἄλλους δὲ δηλητηριασθεὶς ὑπὸ τῶν ἄλλων Πασάδων» (Βλ. Στέφ. Ξυνοῦ διδου, Ἐπίτιμος Ἱστορία τῆς Κρήτης, Ἀθῆναι 1909. σ. 155 καὶ Ι. Δ. Μουρέλλου, Ἱστορία τῆς Κρήτης τόμος Γ', σελ. 1331 ἐπ.). Ἡ εἰδησις τοῦ θανάτου τοῦ ἀδελφοῦ του, κατέθλιψε τὸν Παπαδάκην. Ἴδου πῶς περιγράφει τὴν σκηνὴν ὁ Ι. Σκαλτσούνης εἰς τ' Ἀπομνημονεύματά του (σελ. 13). «...Ἡμέραν τινά, ἀνοίξας ὁ γραμματεὺς ἐπιστολὴν ἐκ Κρήτης ἀνεφώνησε νίκη, νίκη! — κατετροπώθη ὁ αἰγυπτιακὸς στρατὸς καὶ ἐφονεύθη ὁ ἐν τῇ νήσῳ μεταβὰς πρό τινων ἡμερῶν ἀρχηγὸς αὐτοῦ. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ, ὁ μέγας πατριώτης Παπαδάκης, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὡριᾶ καὶ πίπτων ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον κλαίων καὶ ὀδυρόμενος ἐκραύγαζε: «Δυστυχῆς ἐγώ, ἴσως ἐφονεύθη ἐξ ἐνὸς τῶν ἀποσταλέντων ὑπ' ἐμοῦ ὀπλων». Ἦτον ὁ ἀδελφός του! Αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων νήπιος μετὰ τῆς τροφῆς του, ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἀξίωμα στρατάρχου εἰς τὸν ἐν Αἰγύπτῳ στρατόν, πρὸ δύο δὲ ἐβδομάδων, ὁ Παπαδάκης εἶχε πέμψει εἰς Κρήτην, ἰδίᾳ δαπάνῃ, 2000 σασεπὼ τῆς Μαγχεστρίας. Ὁ Παπαδάκης εἶχεν ἀποκτήσει τεραστίαν περιουσίαν εἰς Ρωσίαν ὅπου παρέμεινε μέχρι τοῦ 1848, ἀπέθανε δὲ τὸ 1878 εἰς τὰς Ἀθήνας κληροδοτήσας τὴν περιουσίαν του, ἀνερχομένην εἰς 1.000.000 δραχμῶν τῆς ἐποχῆς, εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποῦ ἀνεκρηύχθη μέγας εὐεργέτης.

πούλου, ὅστις ἐνεχείρισεν ἡμῖν δευτέραν φορτωτικὴν τοῦ τελευταίου ἐμβάσματός σας εἰς Αἴρας Ὁθωμανικὰς 67.90/οο, ὅτι δὲν ἐλάβετε τὴν ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου ἀπάντησίν μας εἰς τὴν ἀπὸ 4 ἰδίου τοῦ συναδέλφου ἡμῶν κ. Ι. Γκιών, καὶ εἰς ἐκείνην τοῦ Κου Ε. Α. Εὐγενίδου. Μετὰ τῆς πρώτης ἐλάβομεν καὶ δύο φυλλάδια τοῦ φροντιστηρίου σας πρὸς κύρωσιν, καθὼς καὶ τὴν ἐπιστρεφομένην διπλότυπον ἀπόδειξιν τῶν δέκα βελωνωτῶν¹⁸⁸ ὅπλων, μετὰ τῶν 4 χιλιάδων φουσέκων. Εἰς τὴν εἰρημένην ἀπάντησίν μας, εἶχομεν ἐγκλείσει τὰς ὑπ' ἀριθ. 1555 καὶ 1556 διπλοτύπους ἀποδείξεις, τὴν μίαν ἐκ Δραχμῶν 2800 ἀντίτιμον Διρ. Ἀγγλ. 100, ἃς διὰ συναλλάγματος ἔστειλε συγχρόνως ὁ κ. Εὐγενίδης, τὴν δὲ ἐκ Δραχ. 1751.82, ἀντίτιμον τοῦ μνησθέντος ἐμβάσματός σας, καθὼς καὶ τὴν διὰ τὰ βελωνωτὰ τοῦ Κου Εὐγενίδου μὲ τὴν προσθήκην «διὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπὴν».

Τούτων σὰς ἐγκλείομεν ὥδε ἀντίγραφα ἐπικεκυρωμένα. Συναποστέλλομεν πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰ μένοντα παρ' ἡμῖν μέχρι τοῦδε πέντε φυλλάδια φιλανθρωπικοῦ φροντιστηρίου σας¹⁸⁹ ἐπικεκυρωμένα, ἥτοι :

1)	Ἀπὸ τοῦ ἀρ. 364 - 375		μὲ τῶν ὁποίων τὰ ποσὰ θέλομεν χρεωθῆ,
2)	» 702 - 710		ἀφοῦ λάβωμεν τὰ περιμενόμενα ἐξ Ἀμε-
3)	» 831 - 839		ρικῆς φουσέκια, διὰ τὰ ὅποια προκατε-
4)	» 792 - 800		βλήθησαν, ὡς γνωστόν, παρ' ὑμῶν Δ.
			Τουρκ. 420.49.

Πρὸ πολλοῦ ἐπαύσατε νὰ μᾶς γράφητε συνεχῶς τὰ αὐτόθι συμβάντα, ἐνῶ, ὡς καὶ ὑμεῖς γνωρίζετε, αἱ ἐπιστολαὶ ὑμῶν εἰσὶ δι' ἡμᾶς πολύτιμοι, ἔνεκα τῶν σπουδαίων πληροφοριῶν τὰς ὁποίας δύνασθε νὰ μᾶς διαβιβάζετε. Ἡμεῖς ἐντεῦθεν δὲν ἔχομεν τί σπουδαῖον νὰ σὰς ἀναγγείλωμεν, καθ' ὅσον ὅλα τὰ ἐκ Κρήτης ἔγγραφα καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ ἀγῶνος περιέχονται εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, τὰς ὁποίας βεβαίως ἀναγινώσκετε.

Σὰς ἀσπαζόμεθα ἐγκαρδίως

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου 1867

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν
Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ
(Ὑπογραφαὶ)
Λέων Μελάς

¹⁸⁸) Βελωνωτὰ ὅπλα ἔκαλοῦντο τότε τὰ τυφέκια τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις μόλις εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὸν γαλλικὸν στρατόν. (Βλ. Α. Ἡ π ί τ η, Ἑλληνογαλλικὸν Λεξικόν, τόμ. Γ', σελ. 497).

¹⁸⁹) Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν μνείαν αὐτὴν, αἱ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν εἰσφοραὶ συνελέγοντο ὑπὸ μορφὴν εἰσφορῶν ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν.

(Σφραγίς κυκλική) Μ. Ρενιέρης
 Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ Α. Φ. Παπαδάκης
 ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ 'Α. 'Αναγνωστάκης

27.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς
 πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν.

Ἐκτυπον πρέσσας εἰς μίαν σελίδα. Γραφὴ ἀγνώστου.

Ἀναγγελία ἀποτελεσμάτων διενεργηθέντος ἐράνου ὑπὲρ τῶν Κρητῶν εἰς
 χορὸν ὀργανωθέντα ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Κωνσταντινούπολις τὴν 8 Μαρτίου 1868

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Τὸ Σάββατον τῆς παρελθούσης Τυρινῆς, ὡς γνωρίζετε ἤδη, ἐδόθη
 χορὸς ἐνταῦθα ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν Κρητῶν. Ὁ-
 φείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα ὑπερέβη πᾶσαν προσδο-
 κίαν, διότι ὁ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ χοροῦ οὗτος ἔρανος ἐζητεῖτο εἰς
 ἐποχὴν καθ' ἣν, ἐκτὸς ἄλλων βαρῶν τῆς κοινότητός μας, ισοαῦται ἐν-
 ταῦθα ἀδελφότητες δίδουσι τοιούτους χορούς, ἐφαίνοντο δὲ καὶ οἱ ἄν-
 θρωποι κεκμηκότες πως, ἔνεκα τῶν προηγουμένων ἐπανειλημμένων ἐ-
 ράνων. Καὶ ὅμως, ἡπατώμεθα. Ὁ Ἑλληνισμὸς οὕτε ἐκονοράσθη, οὕτε
 νὰ κουρασθῇ μέχρις οὗ ἀπολαύσωμεν τὴν Κρῆτην καὶ μέχρις οὗ πρᾶ-
 γματωθῶσιν ὅλαι αἱ ἱεραὶ τῆς ἀθανάτου ἡμῶν φυλῆς ἐλπίδες.

Αἱ εἰσπραξεῖς μας λοιπὸν ἀνέβησαν μέχρι τοῦδε κατὰ τὴν γενομέ-
 νην ἐκκαθάρισιν εἰς 20φραγκα ναπολεόνια 1054.10, ἐξ ὧν, ἀφαιρουμέ-
 νων τῶν γενομένων ἐξόδων, ὑπελείφθησαν καθαρὸν ὄφελος 20φραγκα
 967.— τὰ ὅποια εἰς δύο δόσεις ἐμβάσθησαν ἤδη ὑμῖν. Ὑπολείπεται
 ἀκόμη ἐκτὸς τῶν ἄνω, ἐκκρεμῆς παρὰ τισι κυρίοις λογαριασμὸς 35 - 40
 ναπολεονίων τὰ ὅποια, ἂν εἰσπραχθῶσι, θέλομεν ἐμβάσει ὑμῖν.

Ὁ Ὑψιστος σκέποι τὴν φιλιότην ἡμῶν πατρίδα.

Σᾶς ἀσπαζόμεθα ¹⁴⁰

(Ὑπογραφαὶ)

'Α. Ἰγγλέσης

'Αλ. Σεβαστόπουλος

Δ. Καλβοκορέσης

¹⁴⁰⁾ Ἀπὸ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ, πληροφορούμεθα τὸν ἀκριβῆ
 ἀριθμὸν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρη-
 τῶν Ἐπιτροπῆς.

	Ἡ. Βασιιάδης
	Ἰω. Φ. Γκιών
	Εὐστ. Εὐγενίδης
	Μ. Ζάρπας
	Ἀ. Βαφιάδης
	Στέφ. Σκουλούδης
	Π. Ἀνδρεάδης
	Γ. Ἀθηνογένης
	Σ. Σπανδωνῆς
Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Κρητῶν	
ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν	

28.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς. Τετρασέλιδον (δύο σελίδες κεναί) διαστάσεων 22 × 27 χμ. ἐπὶ λευκοῦ χάρτου γραφῆς μὲ ὕδατογραφημένας ὀριζοντίους γραμμάς. Γραφὴ ἀγνώστου (πιθανῶς Α. Μηλιαράκη).

Γνωστοποιήσις λήψεως ἐμβασμάτων. — Συγχαρητήρια καὶ εὐχαριστίαι πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν πατριωτικὴν τῆς δρᾶσιν.

Ἀθῆναι τὴν 20 Μαρτίου 1868

Πρὸς τοὺς κ. κυρίους Ἀ. Ἰγγλέσην, Ἀλ. Σεβαστιόπουλον, Α. Καλβοκορέσην, Ἡ. Βασιιάδην, Ἰω. Γκιών, Ε. Εὐγενίδην, Μ. Ζάρπαν, Ἀ. Μαθιουδάκη¹⁴¹, Α. Βαφειάδην, Στέφ. Σκουλούδην, Π. Ἀνδρεάδην, Γ. Ἀθηνογένην καὶ Γ. Σπανδωνῆν.

Εἰς Κωνσταντινούπολιν

Ἐντιμοὶ Κύριοι,

Κατόπιν τῆς ἀπὸ 12 τρέχ. ἀπαντήσεώς μας εἰς τὰς ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου καὶ 6 Μαρτίου ἐπιστολάς τῆς αὐτόθι ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς, δι' ἧς ἀνηγγέλομεν αὐτῇ περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν συνοδευμένων μετὰ τῶν ἐπιστολῶν τούτων χρηματοδεμάτων, τοῦ μὲν δηλονότι ἐκ Λιρῶν Ὁθωμανικῶν 77.45 εἰς διάφορα νομίσματα, ἀνήκοντος εἰς τὰς εἰσπράξεις φιλανθρωπικοῦ φροντιστηρίου σας, τοῦ δὲ ἐξ εἰκοσαφράγκων 360 ὑπολοίπου εἰσπράξεων τοῦ παρ' ἡμῶν δοθέντος χοροῦ καὶ Λιρ. Ὁθ. 67 προερχομένων ἐκ τοῦ ἐν Βαλτιζικίῳ Ἑλλήν. Προξε-

¹⁴¹) Τὸ ὄνομα τοῦ Ἀ. Μαθιουδάκη, ὡς 13ου μέλους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς, δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ὑπογραφῶν τοῦ προηγουμένου ἔγγραφου (ἀριθ. 27).

νικοῦ Προάκτορος Κου Τιμολέοντος Ψάθη, κατόπιν λέγομεν ταύτης, ἐλάβομεν καὶ τὴν ἀπὸ 8 τρέχ. ἐπιστολὴν σας, μετὰ τῆς δευτέρας φροτωτικῆς τοῦ μνησθέντος δευτέρου χρηματοδέματος, ἣν μετὰ συγκινη- νήσεως ἅμα καὶ εὐχαριστήσεως ἀνέγνωμεν. Βεβαιοῦμεν δὲ τὴν εἰς δύο δόσεις πασαλαβὴν τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων εἰκοσαφράγων 967, κα- θαρὸν ὄφελος τοῦ δοθέντος χοροῦ ¹⁴².

Τοιαῦται εὐγενεῖς, φιλάνθρωποι καὶ πατριωτικαὶ πράξεις, γινόμε- ναι ὑπὲρ λαοῦ τὰ πάνδενα ὑφισταμένου ὑπὲρ τοῦ καθόλου Ἑλληνι- σμοῦ, καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας ταύτας τιμῶσι, καὶ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἐγνω- μοσύνην τοῦ ἀναξιοπαθοῦντος τούτου λαοῦ διὰ παντὸς ἐφελκύνουσι, καὶ ἡ Πατρις ἐγνωμονοῦσα θ' ἀνταμείψῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ τῷ δέοντι.

Εὐχαριστοῦντες, ἐν τούτοις, ἐγκαρδίως ὑμᾶς, ἀξιότιμοι Κύριοι, ἐν ὀνόματι τοῦ πεινῶντος καὶ πολυτλήμονος τῆς Κρήτης λαοῦ, σὰς παρα- καλοῦμεν νὰ μὴ ἀπαυδήσητε καὶ τοῦ λοιποῦ ἐρχόμενοι τὸ ἐφ' ὑμῶν εἰς βοήθειαν τῶν ὑφισταμένων τὰ πάνδενα ἀδελφῶν μας Κρητῶν καὶ τῶν ἐν Κρήτῃ οἰκογενειῶν αὐτῶν, μέχρι τῆς αἰτίας ἀποπεραιώσεως τοῦ ἀ- γῶνός των, πρὸς δόξαν καὶ θρόμβον τοῦ Πανελληνίου. Ἐκφράσατε δέ, πρὸς τούτοις, τὰς εὐχαριστήσεις μας καὶ πρὸς τοὺς λαβόντας ὅπως- δήποτε μέρος ἐνεργὸν εἰς τὸ πατριωτικὸν καὶ φιλάνθρωπον ἔργον σας.

Δέξασθε, ἀξιότιμοι Κύριοι, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαίρετον πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀδελφικῆς ἡμῶν ἀγάπης.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν

Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ

(Ἑπογραφαὶ)

Λέων Μελάς

Μ. Ρενιέρης

Ἀ. Παπαδάκης

Γεώργιος Π. Σκουζές

Σπ. Ἀντωνιάδης

(Σφραγίς)

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

29.

*Ἐκθεσις τῶν Ἀ. Βαφιάδη, Γ. Ἀθηνογένη καὶ Σ. Σκουλούδη πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν. Δύο τετρασέλιδα (δύο σελίδες κεναὶ) διαστάσεων 22 × 27 χμ. ἐπὶ κυ- ανοῦ χάρτου γραφῆς φέροντος ὀριζοντίως γραμμὰς καὶ ἐπικεα- λίδα Stefano Ralli - Constantinople ἐν ὕδατογραφίᾳ. Ἰδιό- γραφον σχέδιον Στεφάνου Σκουλούδη.

¹⁴²) 967 χρυσὰ εἰκοσάφραγκα δὲν ἀποτελοῦν εὐκαταφρόνητον εἰσφορὰν ὅπου ἔνα καὶ μόνον χορόν, καὶ σήμερον ἔτι.

Ἐπίσκεψις εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυν τῆς Ρωσίας στρατηγὸν Ἰγνάτιεφ.— Αἰτίσις χρηματικῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἀγῶνος ὑπὸ τῆς Ρωσίας.— Διπλωματικὴ ἄρνησις τοῦ στρατηγοῦ.— Ἡ μῆνις τοῦ στρατηγοῦ κατὰ τῆς κυβερνήσεως Βούλγαρη.— Ὑποδείξεις περὶ ἀνατροπῆς τῆς.— Αἱ γνώμαι τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεως τῆς Ἀμερικῆς Morris διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως Βούλγαρη ὅπως παύσῃ ὑποστηρίζουσα τὸν κρητικὸν ἀγῶνα.

Κωνσταντινούπολις 29 Μαΐου/10 Ἰουνίου 1868.

Ἀξιότιμοι Φίλοι,

Τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου, μετέβημεν παρὰ τῷ στρατηγῷ¹⁴³ εἰς Βουγιούκδερε καὶ ἀνέγνωμεν αὐτῷ μετάφρασιν εἰς τὸ γαλλικὸν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ὑμετέρου κ. Ρενιέρη, ἣν μετάφρασιν καὶ ἐκράτησε.

Κατὰ τὴν μετ' αὐτοῦ συνδιάλεξίν μας, εἰς δύο κυρίως σημεῖα ἐπεμείναμεν, τὸ μὲν ὅτι ἡ πορεία τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως¹⁴⁴ ἦτο ἀπόρροια ἴσως ἐνεργειῶν τῆς Δύσεως ὅπως, διὰ τῆς καταστολῆς τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος ἀπολέσῃ ἡ δυναστεία τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Ὀλγας τὴν δημοτικότητά της, τὸ δὲ ὅτι ἦτο ἀπόλυτος ἀνάγκη καὶ ἐπείγουσα 350.000 δραχμῶν κατὰ μῆνα, ἵνα μὴ σβεσθῇ ἀμέσως ἡ Ἐπανάστασις.

Καὶ ἐπὶ μὲν τούτων, ὁ στρατηγὸς ἐκάστοτε διωλίσθαινε, κατεφέρθη δὲ σφοδρῶς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως λέγων ὅτι τοιαύτη διαγωγή ἦτο ἀντικρὺς προδοσία, ὅτι θὰ προξενήσῃ ἀπανταχοῦ ἀπαισιωτάτην ἐντύπωσιν ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος εἰς στιγμήν καθ' ἣν αἱ δυσσχέριαι τῆς Τουρκίας φαίνονται συμπτυνούμεναι, καθόσον καὶ ὁ Αἰβανὸς διάκειται εἰς ταραχώδη κατάστασιν λίαν ἀνησυχουῦσαν τὴν Πύλην καὶ ἐκ Ραγούζης τηλεγράφημα τῆς προτεραίης (ἦτοι τῆς Παρασκευῆς) τῷ ἀναγγέλλει ὅτι ἠθέλησαν οἱ Τούρκοι ν' ἀνεγείρωσιν εἰς Πίβαν τρεῖς πύργους, οἱ δὲ Μαυροβούνιοι ἔτρεξαν εἰς τὰ ὅπλα ὅπως τοὺς ἐμποδίσωσι, καὶ μετὰ πολλῆς δυσκολίας τοὺς ἀνεχαίτισεν ὁ Πρίγκηψ, ζητήσας συντόνως ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ Ὀθωμανοῦ διοικητοῦ τῆς

¹⁴³ Πρόκειται περὶ τοῦ στρατηγοῦ Ἰγνάτιεφ, πρέσβεως τότε τῆς Ρωσίας εἰς Κωνσταντινούπολιν. Τὸν Ἰγνάτιεφ εἶχεν ἐπισκεφθῇ προηγουμένως, κατὰ τὸ 1866, καὶ ὁ Ἱ. Σκαλτσούνης ἐκτελῶν εἰδικὴν ἀποστολὴν τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς (βλ. Ἱ. Σκαλτσούνη ἐνθ' ἄν. σελ. 14).

¹⁴⁴ Τὴν 25 Ἰανουαρίῳ 1868 ὠρκίσθη ἡ κυβερνήσις Βούλγαρη μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν κατάπαυσιν τῆς ἐν Κρήτῃ ἐξεγέρσεως. Ὁ Βούλγαρης ἐθεωρεῖτο ὁπαδὸς τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι, ἀντικατέστησε δὲ τὸ ρωσόφρον Ὑπουργεῖον Κουμουνδούρου καὶ τὸ ἐπὶ ἓνα μόνον μῆνα διατηρηθὲν ἄχρουν ὑπουργεῖον Μωραϊτίνῃ. Ἐντεῦθεν ἡ κατὰ τοῦ Βούλγαρη μῆνις τοῦ Ἰγνάντιεφ. (βλ. καὶ Τσιριντάνην, τόμ. Γ', σελ. 28).

δόμορον ἐπαρχίας¹⁴⁵. Φοβεῖται δέ, προσέθηκεν, ἔνεκα τοῦ ἐν Μαυροβουνίῳ ἐπικρατοῦντος ἐρεθισμοῦ διὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν προσφάτων αἰτήσεών των, οἱ θὰ ἔλθωσι ταχέως εἰς σύγκρουσιν¹⁴⁶. Φρονεῖ, εἶπε πρὸς τούτοις, οἱ ὁ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Πρωσσίας πόλεμος ἐπικείται κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀύγουστον¹⁴⁷, μὴ ἐπιθυμοῦσα δὲ ἡ Γαλλία νὰ ὑφίστανται ταραχαὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καθ' ὃν καιρὸν αὕτη πολεμᾷ πρὸς τὴν Πρωσσίαν, πέμπει νῦν τὸν πρίγκηπα Ναπολέοντα — μέλλοντα νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Σερβίας, τῶν Ἑγεμονιῶν καὶ τῆς Ἑλλάδος — *pour deroouter les populations* καὶ μὴ λάβωσι τὸν καιρὸν νὰ παρασκευασθῶσι¹⁴⁸. Μέγιστον, ὅθεν, δυστύχημα ἤθελεν εἶσθαι ἡ πτώσις τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος σήμερον, μετὰ τοσαύτας θυσίας καὶ ὁπότε τοιαῦται εὐνοὶ καὶ περιστάσεις ἐπιφαίνονται εἰς τὸν ὀρίζοντα. Δὲν δύναμαι, εἶπε, βεβαίως, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μου, νὰ σᾶς συμβουλευσω τοῦτο, ἀλλ' ἐὰν ἡδυνάμην, ἤθελον σᾶς εἰπεῖ ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐκβιάσῃτε μίαν κρίσιν ἐν Ἀθήναις κατὰ τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐὰν ἄλλως δὲν γίνεται, νὰ τὴν κρίνετε, ἀλλ' ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐγκαταλείψῃτε τὴν ἐπανάστασιν.

Τὰ ἐν Ἀθήναις διαδοθέντα περὶ συνεννοήσεως, δηθεν, τῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν λύσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος εἶναι ἀβάσιμα.

Ἐνταῦθα ὁ κ. Elliott¹⁴⁹ πιέζει τὴν Πύλην νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ἡῶσον ἡγεμονίαν, ὡς τὴν τῆς Σάμου, καὶ μηδὲν πλέον. Πρὸς τοῦτο ἤρχισε νὰ συμφωνῇ καὶ ἡ Γαλλία κατ' αὐτιάς, ἀμφότεροι δὲ προσεκάλε-

¹⁴⁵) Τὰς πληροφορίας ταύτας τοῦ Σκουλούδη, μετεβίβασεν ἡ Κεντρικὴ ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴ πρὸς τὴν Συνέλευσιν καὶ τὴν προσωρινὴν κυβέρνησιν τῆς Κρήτης δι' ἐγγράφου τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1 Ἰουνίου 1868. (Βλ. τοῦτο ἐν Τσιριντάνη, τόμ. Ι', σελ. 163). Ὁ Τσιριντάνης, ἀγνοῶν τὴν προέλευσιν τῶν πληροφοριῶν τούτων, τὰς χαρακτηρίζει (ἐνθ' ἂν., σελ. 166) ὡς «φαντασιοπληξίας τῶν ἐν Ἑλλάδι διευθυνόντων τὸν κρητικὸν ἀγῶνα».

¹⁴⁶) Ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου ἐτύγχανε τότε ὁ ἡρωϊκὸς Νικήτας ὁ ὁποῖος εἶχε προσφάτως ἐκλεγῇ μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ ἡγεμόνος Δανήλου. Ἢ σύγκρουσις τὴν ὁποίαν προέβλεπε ὁ Ἰγνάτιεφ κατὰ τῶν Τούρκων, δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰμὴ μετὰ μίαν ὁλόκληρον...δεκαετίαν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Βοσνίας (1878).

¹⁴⁷) Καὶ ἡ πρόβλεψις αὕτη τοῦ Ἰγνάτιεφ ἀπεδείχθη ἐξ ἴσου ἐσφαλμένη. Ὁ γαλλοπρωσικὸς πόλεμος ἐξεργάγη μετὰ διετίαν ἤτοι τὴν 15 Ἰουλίου 1870, καταλήξας, ὡς γνωστόν, εἰς καταστροφῶσιν τῶν Γάλλων καὶ αἰχμαλωσίαν τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος Γ'.

¹⁴⁸) Γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ Β' ἡγεμόνος τῆς Σαρδηνίας καὶ μετέπειτα Βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Ὁ Πρίγκηψ Ναπολέων, ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Βοναπαρτιδῶν, ἐτύγχανε προσωπικὸς φίλος τοῦ Καλλέργη, κατὰ δὲ τὸ δημοψήφισμα τοῦ 1863 διὰ τὴν ἐκλογὴν Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἔλαβε 245 ψήφους. (Lheritier, ἐνθ' ἂν., τόμ. ΙΙ, σελ. 403 καὶ τόμ. ΙΙΙ, σελ. 32).

¹⁴⁹) Πρέσβυς τότε τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

σαν καὶ ἐμὲ νὰ συνεργασθῶ ἐπὶ τούτῳ. Ἐγὼ ὁμῶς ἀπεποιήθην εἰπὼν: «Πράξατε ὡς ἐπιθυμεῖτε. Θέλετε ἰδῆ οὐδὲν θέλετε κατορθώσει καὶ ἐπὶ τέλους θέλετε συμφωνήσῃ οὐδεμία ἄλλη λύσις ἢ το ἐφικτή, εἰμὴ ἐκείνη ἣν ἂν ἀπ' ἀρχῆς ἡμεῖς ὑπεδείξαμεν». Εἶπον δ' ἐν τούτοις εἰς τοὺς Κρητίας τότε μόνον νὰ δεχθῶσι τοιαύτην ἡγεμονίαν, ὅταν ἡ Πύλη δεχθῇ ν' ἀποσύρῃ πρότερον πάντα τὸν στρατὸν αὐτῆς. Ἐννοεῖται δὲ οὕτως, ἐὰν δεχθῇ ποτὲ τοῦτο, εὐκόλως μετὰ ταῦτα, εἰς πρώτην εὐκαιρίαν, οἱ Κρητῆες ἀνατρέπουσιν τὴν ἡγεμονίαν καὶ γίνονται κύριοι τῆς νήσου, ἣ δὲ Εὐρώπη δὲν θέλει ἐπιτρέψει πλέον εἰς τὴν Πύλην ν' ἀρχίσῃ ἕνα ἀγῶνα, ὃν ἐπὶ δύο ἤδη ἔτη οἰκτιρῶς διεξήγαγε καὶ ἀδυνατεῖ ἔτι νὰ καταβάλῃ.

Ὅτε δὲ εἴπομεν αὐτῷ ὅτι ἐπιθυμοῦμεν νὰ γνωρίζωμεν ὥρισμένως ὁποῖαν ἀπάντησιν ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ρενιέρη μᾶς ἀπήντησε: — Γράψατε πρὸς αὐτὸν ἐκ μέρους μου ὅτι οἰκτιρῶ ἣν περιγράφει κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐν Ἀθήναις, ἀλλὰ πρὸς τὸν θέλοντα νὰ πνιγῇ τί δύναται νὰ πράξῃ καὶ ὁ ἔχων τὴν καλλίστην διάθεσιν ἵνα τὸν σώσῃ;

Τοιαῦτα κατ' ἐπανάληψιν εἶπεν ἡμῖν δι' ὅλης τῆς ἐσπέρας, κρατήσας ἡμᾶς παρ' ἐαυτῷ ἐπὶ τρεῖς περίπου ὥρας. Τὴν δ' ἐπαύριον, εἰδὲν ἡμᾶς μακρόθεν εἰς τὸν περίπατον, μᾶς ἐπλησίασε καὶ ἐπανέλαβεν ὅτι ἐξάπαντος θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ἐκβάσιν μιᾶς κρίσεως ἐν Ἀθήναις «*de quelque manière que ce soit*».

Τὰ γραφόμενα ὑμῶν ἐξεθέσαμεν καὶ πρὸς τὸν κ. Morris¹⁵⁰, ὃν ἐκτιμῶμεν ὡς ἕνα τῶν εἰλικρινεστέρων φίλων τῆς Ἑλλάδος. Ἀπίστευτος τῷ ἐφάνη, κατ' ἀρχὰς ἡ διαταγὴ τῆς Κυβερνήσεως¹⁵¹, εἰτα δὲ κατεφέρθη καὶ οὗτος σφοδρότατα κατ' αὐτῆς, λέγων ὅτι τοιαύτη κηλὶς ἔσεται ἀνεξίτηλος εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὀφείλει διὰ παντὸς τρόπον, καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων προβαῖνον, νὰ δείξῃ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι οὐ μόνον ἀποδοκιμάζει τοιαύτην προδοσίαν, ἀλλ' οὐδ' ἐπιτρέπει νὰ τελεσθῇ. Καὶ ἂν οἱ ξένοι τυχὸν πιέζουν τὸν Βασιλέα, ὑπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς οἱ Βασιλεῖς ἔχουν καθήκον, χάριν τῶν ὑψίστων συμφερόντων τοῦ ἔθνους, νὰ προβαίνουν καὶ μέχρι θν-

¹⁵⁰) Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει θερμὸς φιλέλλη καὶ φίλος τοῦ Σκουλούδη καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς. Βλ. καὶ ἀνωτέρω ὑπόσημ. 23 καὶ 24.

¹⁵¹) Ἵσως νὰ ὑπονοῇται ἐνταῦθα τὸ σχέδιον ψηφίσματος τὸ ἀποσταλὲν εἰς Κρήτην ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξητεῖτο ἡ ὑπαγωγή τῆς Κρήτης ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν προστασίαν.

σίας τοῦ θρόνου των. Δεχθῆτε εἰς τὴν Βουλὴν τοὺς Κρητας¹⁵² — τί θέλουν πράξει οἱ ξένοι; Θέλουν, πιθανῶς, διαμαρτυρηθῆ, καὶ πάλιν διαμαρτυρηθῆ. Ἀφίσατέ τους νὰ διαμαρτύρωνται καὶ δείξατέ τους, ὅτι καιρὸς ἦτο πλέον νὰ μὴ ἀναμιγνύωνται εἰς τὰ πράγματα ἡμῶν. Θ' ἀφίσουν τὴν Τουρκίαν νὰ καταλάβῃ τὰς Ἀθήνας; Ποιὲ εἰς τοῦτο δὲν θέλουν συμφωνήσῃ. Νὰ ζητήσουν νὰ καταστρέφουν μόναι των τὴν ἀνεξαρτησίαν σας; Πάλιν δὲν θέλουν συμφωνήσῃ. Καὶ ἂν πρὸς ὥραν ἐκτελέσουν τηλικούτον πολιτικὸν ἀνοσιούργημα, θέλετε τοσοῦτον ἐξεγείρῃ τὰς συμπαθείας τῶν ἔθνων, ὥστε ἡ κοινὴ γνώμη σύμπαντος τοῦ ἐξευγενισμένου κόσμου θέλῃ τοὺς ἐκβιάσει ἀμέσως νὰ ἐπανορθώσουν τὸ σφάλμα των. Ἄλλως τε, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως, θέλετε τσιουτοτρόπως προκαλέσῃ μίαν κρίσιν, δι' ἧς ἡ Εὐρώπη θέλῃ ἀναγκασθῆ νὰ λύσῃ τὴν παροῦσαν κατάστασιν συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν καὶ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους σας.

Τῷ ἀνέγνωμεν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ραγκαβῆ¹⁵³. Μᾶς ἀπήντησεν διὰ καὶ ἔγραψε καὶ πάλιν γράφει περὶ τούτων εἰς Ἀμερικὴν, μᾶς ἔδειξε δὲ καὶ διαφόρους ἐκεῖθεν ἐπιστολάς φίλων του εἰς τὰς Βουλὰς, ἐν αἷς τῷ ἀναφέρουν περὶ ποικίλων ἐνεργειῶν καὶ παρὰ τῇ Κυβερνήσει καὶ παρὰ τοῖς βουλευτικοῖς σώμασι τῶν διαφόρων Κρατῶν¹⁵⁴ ὑπὲρ τοῦ κρητικοῦ ἀγῶνος.

Δὲν ἐμμείνωμεν μακρότερον εἰς τὰ τῆς Ἀμερικῆς, ὡς ἔχοντα σήμερον ὑποδεεστέραν σημασίαν ἀπέναντι τῶν αὐτόθι κρισιμωτάτων περιστάσεων.

Δέξασθε, ἀξιότιμοι κύριοι, τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ σεβασμοῦ ἡμῶν.

(Ὑπογραφαὶ)

Ἀ. Βαφιάδης

Γ. Ἀθηνογένης

Στ. Σκουλούδης

Πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴν

ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν.

¹⁵²) Κατόπιν μουσικῆς ὑποδείξεως τοῦ Μ. Ρενιέρη καὶ παρὰ τὴν ἀντίθετον γνώμην τοῦ πρωθυπουργοῦ Βούλγαρη οἱ Κρητες ἐξέλεξαν 16 βουλευτὰς τοὺς ὁποίους ἀπέστειλαν εἰς Ἀθήνας διὰ ν' ἀντιπροσωπεύσουν τὴν Κρήτην εἰς τὴν ἑλληνικὴν Βουλὴν. Κατόπιν ὁμως ἐπεμβάσεως τῶν Δυνάμεων οὗτοι δὲν ἐγένοντο δεκτοί. Βλ. βιογραφίαν τοῦ Μ. Ρενιέρη: Σ. καὶ Κ. Βοβολίνη, Μέγα Ἑλληνικὸν Βιογραφικὸν Λεξικόν, σελ. 61 - 72).

¹⁵³) Πρέσβυς τότε τῆς Ἑλλάδος εἰς Οὐάσιγκτων.

¹⁵⁴) Ἐννοεῖ, προφανῶς, τὰς «πολιτείας» τῆς Ἀμερικῆς. Διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα τότε ἐν Ἀμερικῇ φιλοκρητικὸν ἐνθουσιασμόν βλ. Τσιριντάνη, τόμ. Γ', σελ. 266.

30.

Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀθήναις Κεντρικῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν. Τετράφυλλον (τρεῖς σελίδες κεναὶ) ἐπὶ λευκοῦ χάρτου γραφῆς με δριζοντίας ὑδατογραφημένας ραβδώσεις διαστάσεων 22×27 χμ. Γραφὴ ἀγνώστου (πιθανῶς Α. Μηλιαράκη).

Γνωστοποιήσις ἐμβασμάτων. — Ἡ ρῆξις τῶν σχέσεων μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 27 Νοεμβρίου 1868

Πρὸς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει
ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν

Ἐντιμοὶ Κύριοι,

Βεβαιοῦμεν τὴν ἀπὸ 20 λήγοντος πρὸς ὑμᾶς ἐπιστολὴν μας ἐγκλείουσαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 1942 καὶ 1943 διπλότυπά μας, καὶ δεκαεξ τοῦ ὑμετέρου φιλανθρωπικοῦ φροντιστηρίου, ἐπικεκρωμένα κατὰ τὸ σῶνθηδες. Διὰ ταύτης μας σπεύδομεν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν ἀπὸ 22 ἰδίου νεωτέραν τοῦ ὑμετέρου κ. Ἰω. Γκιών. Διὰ τῆς συνημμένης ἐν αὐτῷ φορτωτικῆς ἑλάβομεν ἐκ τοῦ αὐστριακοῦ Πρακτορείου χρηματόδεμα ἐμπεριέχον Λίρας Ὄθωμανικὰς 159,80 καὶ εἰκοσόφραγκα 35,70, προϊόν νεωτέρων μηνιαίων εἰσπράξεων τοῦ φιλανθρωπικοῦ φροντιστηρίου σας, οὗτινος τὰς ἑξ ἀποδείξεις διὰ τὸ εἰρημένιν ποσὸν ἐπιστρέφομεν κεκρωμένας, ἐπισυνάπτοντες ὧδε ἅμα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1951 διπλότυπον (βλ. πίν. Δ') τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς μας.

Καὶ ἡμεῖς συναγαλλόμεθα μετὰ τῶν αὐτόθι ὁμογενῶν διὰ τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων¹⁵⁵, συμμεριζόμενοι πληρέστατα τὰς ἐπὶ τοῦ γεγο-

¹⁵⁵) Διὰ τελεσιγράφου ἐπιδιοθέντος εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὴν 29 Νοεμβρίου 1868 ἡ Τουρκία ἠξίωσεν ὅπως ἐντὸς 5 ἡμερῶν διακοπῇ πᾶσα ἑλληνικὴ βοήθεια πρὸς τοὺς μαχομένους Κρητας, ἀπειλοῦσα ἄλλως τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεων τῆς μετὰ τὴν Ἑλλάδα. (Βλ. Τσιριντάνη, τόμ. Γ', σελ. 482). Ἀπὸ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς (27 Νοεμβρίου 1868) φαίνεται ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἐγνώριζον τὰ τῆς ἐπικειμένης διακοπῆς τῶν σχέσεων καὶ πρὸ ἐτι τῆς ἐπιδόσεως τοῦ τουρκικοῦ τελεσιγράφου. Τὸ τελεσίγραφον τοῦτο, δὲν ἀπεδέχθη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις (Βλ. ἑλληνικὴν ἀπάντησιν ἐν Τσιριντάνη, τόμ. Γ', σελ. 498 ἐφ.), καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις Πρέσβυς τῆς Τουρκίας Φωτιάδης Πασᾶς, ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν. Τὸ δημιουργηθὲν ἐκ τούτου ἀδιέξοδον, ἐλύθη διὰ τῆς δηλώσεως τῆς ἐν Παρισίοις συνελθούσης τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1869 διασκέψεως τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, διὰ τῆς ὁποίας ὑπεδείχθη εἰς τὴν Ἑλλά-

νότος τούτου πατριωτικότητας αὐτῶν κρίσεις, καὶ χαίρομεν δι' ἃς καταβάλλετε προσπαθείας πρὸς ἐγγραφὴν πλειόνων μηνιαίων. Εἴθε αἱ πατριωτικαὶ ἡμῶν αἷται προσπάθειαι νὰ ἐπιστέφωνται πάντοτε ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας καὶ προφυλάττωνται συνάμα ἀπὸ τοὺς περιστοιχοῦντας αὐτὰς κινδύνους.

Ὁ πρὸς ὃν ἔγραψεν ὁ συνάδελφος ἡμῶν κ. Μ. Ρενιέρης κύριος ἔπεμψε πράγματι Φρ. 50.000 καὶ σήμερον ἀπαντῶμεν διὰ τὴν παραβῆν αὐτῶν.

Δέξασθε, ἀξιότιμοι Κύριοι, μετὰ τῆς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν καὶ τοὺς ἀδελφικοὺς ἀσπασμούς μας.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ
(Ὑπογραφαὶ)

Δέων Μελάς

Μ. Ρενιέρης

Γεώργ. Π. Σκουζὲς

Ἐπ. Ἀντωνιάδης

Ἀ. Ἀναγνωστάκης

Σ. Κόμνος

Συνιστῶμεν τὴν ἀσφαλῆ ἐπίδοσιν τῶν ἐσωκλείστων.

(Σφραγίς)

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΣΤΕΦ. Ι. ΜΑΚΡΥΜΙΧΑΛΟΣ

δα, ὅπως ἀπέχη ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποθάλη ἢ ἀνέχεται τὸν σχηματισμὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ομάδων ἀναρτῶν στρατολογουμένων πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ τὸν ἐφοδιασμὸν εἰς τοὺς λιμένας τῆς πλοίων ἐξωπλισμένων, προωρισμένων νὰ βοηθήσουν ὑφ' οἰαιδήποτε μορφὴν ἐξέγερσιν κατὰ τῆς Τουρκίας». Ἡ ἀναγγελία τῆς «δηλώσεως» ταύτης εἰς τὰς Ἀθήνας προεκάλεσε τὴν παραιτήσιν τῆς κυβερνήσεως Βούλγαρη καὶ τὸν σχηματισμὸν νέας κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν Ζαΐμην, ὃ ὁποῖος καὶ τὴν ἀπεδέχθη ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος. Οὕτω ἐτερματίσθη ἡ ἐπανάστασις τῆς Κρήτης τοῦ 1866, ἡ ὁποία ἐστοίχισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα περὶ τὰ 16.000.000 δραχμῶν (βλ. Τσιριντάνην, τόμ. 1", σ. 682).